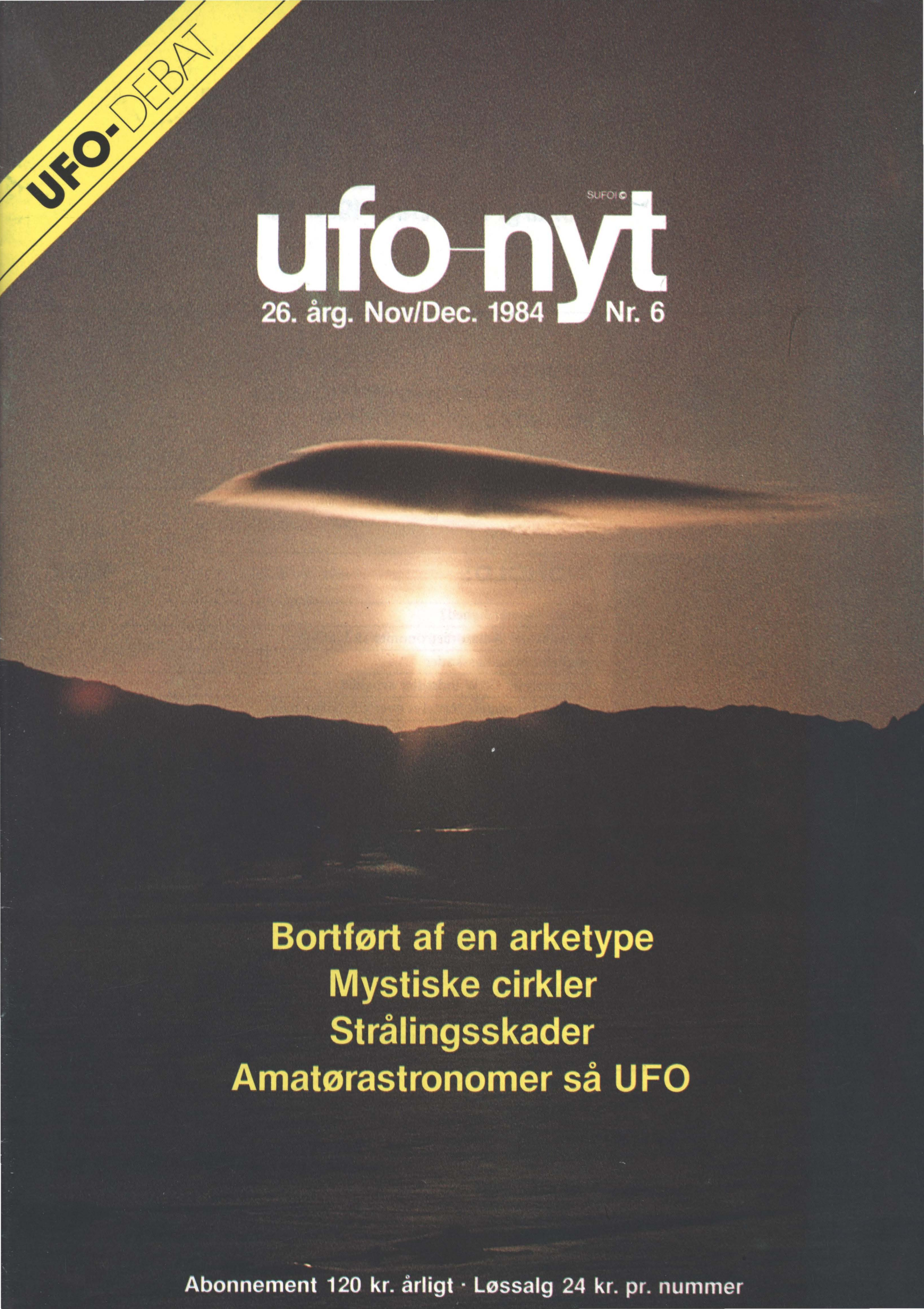

UFO-DEBAT

ufo-nyt

SUFOI ©

26. årg. Nov/Dec. 1984 Nr. 6

Bortført af en arketype
Mystiske cirkler
Strålingsskader
Amatørastronomer så UFO

Abonnement 120 kr. årligt · Løssalg 24 kr. pr. nummer

ufo-nyt

26. årg. Nov/Dec. 1984 Nr. 6

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:
Billedet viser en cumulus lenticularis sky, en skyform, der ofte forveksles med elipseformede objekter.
Fotoet, der stammer fra Norge nærmere betegnet Hardangerjøkul Finse, er taget af Henrik Pedersen.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 130,- for 1985 til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Abonnementspris for Grønland og lande uden for Skandinavien er DKr. 165,-.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED VISION

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 30, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet VISION. Det vil sige, at UFO-NYT plus VISION 1985 samlet koster kr. 240. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at Abonnementet bliver registreret hos VISION.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

LEDER

Troværdighed?

Af Torben Birkeholm

»Tager folk ikke gas på Jer og finder på historier om ufoer?«.

»Hvordan finder SUFOI ud af om folk lyver?«

Disse spørgsmål møder SUFOIs foredragsholdere nogle gange når vi besøger skoler, ungdomsklubber o.lgn.

Til det første spørgsmål kan vi svare, at det er vores indtryk, at de fleste observatører ærligt og oprigtigt undrer sig over deres oplevelse.

Vi mener selv vi er i stand til at gennemskue bevidst fup og svindel. På den anden side kunne man selvfølgelig hævde det modsatte, og at et ukendt antal falske rapporter er blandet med de ægte.

En simpel, opdigtet ufo-observation — f.eks. nattelys, der bevæger sig på stor afstand - vil normalt være vanskelig at afsløre som fup, men til gengæld er det muligt at pege på en naturlig forklaring. Og så er det ikke nødvendigt at søge efter fup. . .

En detaljeret og kompliceret nærobservation kan være svær at forklare som fejlopfattet naturfænomen, men samtidig bliver det tilsvarende vanskeligt for en evt. svindler at fastholde sin historie. Jo flere detaljer at holde styr på og huske, jo sværere vil det være at klare sig gennem et dybdeborende interview.

Det skal understreges, at SUFOIs rapportoptagere ikke sidder på spring for at »fange« folk i en løgn. Vort udgangspunkt er naturligvis at folk taler sandt. Men rapportoptageren skal vurdere graden af *sandsynlighed* i detaljerne og for observationen som helhed.

Mennesket er jo ikke en objektiv iagttager. Vore sanseindtryk bearbejdes i hjernen og sammenholdes med den viden og de erfaringer vi har samlet. Når vi så genfortæller en oplevelse, farves beretningen af dette.

Tænk på et trafikuheld. Fodgængeren på fortovet opfatter sandsynligvis hændelsen anderledes end den rutinerede bilist tæt ved ulykken. Ud fra deres viden og erfaring om trafikanter og ulykker - og måske særlig deres ubevidste *forventninger* - danner de ofte vidt forskellige opfattelser af hændensen. Alligevel lykkes det oftest politi og domstole at udrede hændelsesforløbet og pege på en *årsag* til uheldet.

Det er sjældent vidnerne direkte lyver Et vidne kan måske have interesse i at lyve, i et forsøg på at dække over bekendtes fejl eller lovovertrædelser.

Ligheden med en ufo-observation og rapportoptagelsen er slående. . .

Ca. 90 % af alle observationer har en naturlig forklaring, men det skyldes hovedsageligt observatørernes manglende kendskab til naturlige fænomener. SUFOI mener fortsat, at bevidst fup og svindel udgør en meget lille del af rapporterne. Vi tror ikke folk lyver. . !

Amatørastronomer så UFO

Af Milos Kremelj

Ni amatørastronomer observerede sammen med andre indbyggere i den jugoslaviske by, Split, et UFO den 3. okt. 1983. Artiklen er skrevet af MUFON's repræsentant i Jugoslavien.

To aviser, »Illustrovana Politika« og »AS« oplyste, at amatørastronomerne var forsamlet på det kommunale observatorium i byen Split, der ligger ved Adriaterhavet, ca. 180 km sydvest for Sarajevo.

To af deltagerne, Tonci Osibov og Ivica Vucemilo, befandt sig i kuplen, hvor de gennem et teleskop betragtede stjernebilledet Vulpecula på udkig efter meteorer. De andre befandt sig i et lokale en etage under kuplen, hvor de arbejdede med astronomiske beregninger under ledelse af Goran Ergovic.

Et par minutter over kl. 20 blev de pludselig afbrudt af Osibov og Vucemilo, der ophidset begyndte at råbe. De syv studerende løb op på altanen, hvorfra de alle så et mærkeligt objekt, der fløj i stor højde fra øen Solta mod bugten Kastela.

Bevægelser kortlægges

I første omgang mente de, at det var en satellit, men p.g.a. klarheden og den skiftende lysstyrke, blev de enige om, at dét kunne det alligevel ikke være.

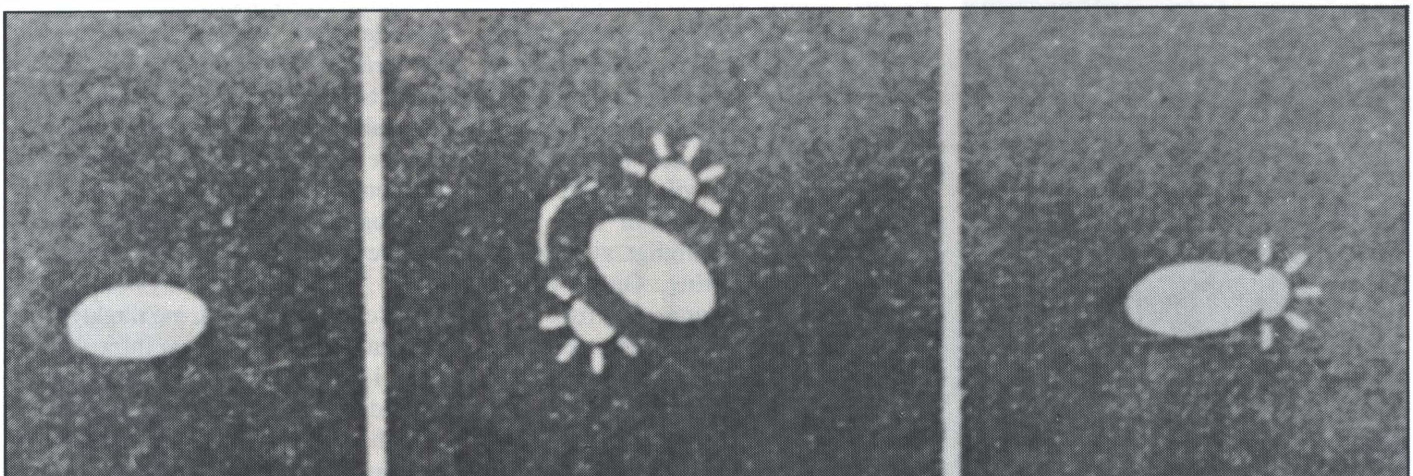
De fortsatte med at betragte objektet, og ude af stand til at identificere det, besluttede de at observere det nøje og kortlægge dets bevægelser samt betragte det gennem teleskopet og andre instrumenter. Klokken var da 20.10.

Objektet holdt den samme højde og kurs de næste fire minutter, men lysstyrken på det blå-hvide lys skiftede hele tiden.

Objektet fløj over øen Ciova, Kastela-bugten og bjergtinderne ved Kozjak og så ud som om det kunne forsvinde, hvornår det skulle være bag Marjanbjergtinderne. Men...

»Det standsede!«, råbte Ergovic, der havde fulgt det gennem teleskopet. Umiddelbart efter så han et andet, mindre objekt, der afgav et kraftigt orange lys. Dette nye objekt begyndte at cirkle langsomt om den forreste del af det første objekt, og det var umuligt at se det hele tiden.

Dette fortsatte i tre minutter, og derefter så det orange-farvede lys ud til at smelte sammen med det blå-hvide, der

Tegningerne viser hvorledes det ene objekt svævede omkring et blå-hvidt objekt.

nu drejede lidt mod højre, blev mere og mere rødt, for til sidst at flyve mod nord med ret stor hastighed. I løbet af tre minutter var det forsvundet bag ved skovene mod Marjan.

Imponeret af hvad de havde været vidne til, var amatørastronomerne mest tilbøjelige til at kalde det de havde set for et UFO på baggrund af de beskrivelser af UFOer, de så tit var stødt på i aviser og bøger.

I deres observationsdagbog står der, at de observerede et *usædvanligt fænomen«*, og de understregede den kendsgerning, at *»enhver lighed med fly eller satellitter kan udelukkes«*.

De beregnede objektets kurs over himlen til at dække 120 grader, regnet fra stjernebilledet Vulpecula, gennem Lyra og Draco og under midten af Ursa Major før retningen gik mod nord.

Ergovic fortalte, at han senere samme aften, præcis kl. 22.01 så et andet objekt, da han gik hjem.

»Jeg så et mindre objekt på himlen. Det bevægede sig i den samme retning«, sagde han. *»Det udsendte et kraftigt orange lys. Sammen med nogle mennesker, som jeg mødte på hjemvejen, observerede jeg det i ikke mindre end 9 minutter.«*

I aviserne hed det, at »objektet« var et naturligt fænomen, der skyldtes en ændring i lufttrykket, som *»dannede elektriske ladninger med form som en kugle og et sekundært lys, der satte dem i stand til at ændre form, størrelse og retning«*.

Aviserne nævnte også, at amatørastronomerne havde udtalt, at hvad de så, var *»blot noget atmosfærisk«*. Denne påståede udtalelse gjorde dem vrede. *»Ingen af os har nogensinde udtalt dette,«* sagde Ergovic, *»og på grundlag af det observerede må vi bestemt afvise en sådan forklaring. Objektet var aflangt og havde en blåhvid farve. Desuden var det synligt i 10 minutter og befandt sig på det samme sted i tre minutter i meget stor højde.«*

Ergovic udtalte, at gruppens beregninger tydede på, at objektet havde tilbagelagt strækningen mellem Marjan og øen Ciova med en hastighed på 257 km/t i en højde på omkring 60 km.

Vidnerne var: Dragan Nakir, Dragan Solic, Darko Selakovic, Ante Denic, Ivan Babic og Ergovic's bror, Zoran.

Kilde:
MUFON UFO Journal, no. 190, 1983.
Oversættelse: Kim Møller Hansen

MEDICIN

Strålingsskader

Af Poul Strowe.

I fortsættelse af artiklen i sidste nummer om strålingsskader på formodede UFO-vidner, bringer vi her en mere detaljeret rapport om det såkaldte Cash-Landrum tilfælde, som vi bragte i UFO-NYT 6/83 og 1/84.

Betty Cash, 52, kom kørende i sin1980 Cutlass Supreme på Highway 1485 omkring kl. 21 fra New Caney til Dayton Texas. Hun var sammen med en ven, Vicky Landrum, 60, og barnebarnet Colby på 7 år. Pludselig dalede et lysende og brændende udseende objekt ned i trætophøjde over vejen foran dem og de hørte en bippende lyd eller støj, som var der under hele observationen. Fra dets underside udsendtes periodiske flammer (rød/orange) ned mod vejen med et hørbart »sus«. Betty standsede bilen af frygt for at komme hen under objektet; de åbnede bilens døre for at stå ved siden af den og betragte objektet. Objektets udstråling var fantastisk og de kunne føle en stærk hede og høre en støjende lyd fra det.

Colby blev rædselsslagen og han og Vicky gik ind i bilen, mens Betty blev udenfor i et længere tidsrum. (Dette betød formentlig, at Bettys skader blev de mest alvorlige). Til slut begyndte objektet at stige op og bevæge sig væk mod højre i sydvestlig retning med et stort antal helikoptere (20 eller mere) tilsyneladende i forfølgelse. Aftenen var kølig, og bilens varmeanlæg havde været tændt, men nu var det så varmt i bilen, at Betty måtte tænde for air-condition-anlægget.

Betty Cash viser de steder, hvor håret er faldet af.

Senere satte Betty Vicky og Colby af ved deres hjem, og kørte hjem følende sig utilpas/skidt. Hun ankom til sit hjem kl. 21.50. Adskillige af symptomerne fremkom næsten med det samme: Hævet hals, blærer på hovedet og i ansigtet, hævede øreflipper øjenlåg. Hendes øjenlåg lukkede sig fuldstændig og hun kunne ikke se i flere dage. Fire dage senere tog Betty på hospitalet med kvalme, mavepine og diarré, hvor hun lå i 15 dage. Hun led også af et stort hårtab. Efter udskrivelsen fortsatte hun med at lide af hævelser, hovedpine og mangel på appetit. Efter lidt mere end tre uger vendte hun tilbage til hospitalet for at få yderligere behandling. Efter den 22. februar led hun konstant af træthed, hovedpine og var ude af stand til at arbejde.

Da Vicky og Colby kom hjem den nat, følte de sig også utilpasse; Colbys ansigt var ligesom »solbrændt« og han havde problemmer med øjnene, en tilstand, som stadigvæk består i mildere grad. De kom store mængder af børnepudder på ansigtet i 3 dage. Begge havde i adskillige dage problemmer med maven, mavepine og diarré. Vicky fik et mindre hårtab og følte det ligesom om hovedbunden var følelsesløs og sov. Uder observationen havde hun lagt sin venstre hånd op på bilens tag, og fingerneglene på den hånd viste tilfældige streglignende fordybninger på overfladen.

Teknisk rapport om strålingsskaderne i Cash-Landrum sagen

De vedvarende fysiske men efter UFO-observationen, kendt som Cash-Landrum sagen, (UFO-NYT 6/83-1/89) optræder som symptomerne med en akut

strålingsforgiftning. Under hensyntagen til den modtagne strålingsdosis, vil nogle af eller alle følgende symptomer forekomme:

1) Blodets struktur ændres (nedsat mængde af hvide blodlegemer og en kemisk forandring.
2) Kvalme og opkastning.
3) Diarré.
4) En generel følelse af træthed.
5) Hårtab.
6) Blodig opkast eller blodig afføring.
7) Krampetrækninger med døden til følge.

Yderligere følger er:

1) Kuldegysninger.
2) Lokale blødninger.
3) Sekundære infektioner.
4) Forøget risiko for alle former for kræft (specielt hud- og blodkræft).

0—50 rem:	**Ingen synlig effekt.**
50—100 rem:	**Forandringer i blodet i de yderste lag, muligvis strålingssyge (f.eks. kvalme, diarré og opkastning) i mildere grad.**
100—200 rem:	**Følgerne af strålingssygen vil stige alvorligt, stigende temperatur og muligvis hårtab.**
200—300 rem:	**Strålingssygen bliver værre og de første dødsfald sker indenfor 30 dage.**
300—450 rem:	**Graden betragtes som LD-50/30 og viser, at man forventer, at 50% af de bestrålede vil dø af fysiske skader og komplikationer indenfor 30 dage.**
600—900 rem:	**Graden betragtes som LD-100/30, 100%, alle, vil dø i løbet af 30 dage.**
5000 rem:	**Neurologiske skader, der forårsager øjeblikkelige lammelser, kramper og død.**

Listen er baseret på data indsamlet af det amerikanske forsvarsministerium (DOD).

Den styrke hvormed nævnte symptomer vil optræde hos en person, afhænger af personens modstandsdygtighed, samt helbredstilstanden på strålingsforgiftningstidspunktet. Den generelle doseringsliste i tabel 1 er baseret på data samlet af forsvarsministeriet (DOD).

I Cash/Landrum sagen fik observatørerne strålingssyge af forskellige grader, såvel som lokale forbrændinger. Forbrændingerne giver yderligere et indtryk af styrken af den stråling. For at en forbrænding på en person kan observeres i en tilstand af 50 m, må strålingen have ligget i spektret af ultraviolet til den milde røntgen strålings område. I dette område er det den principielle vekselvirkning, en fotoelektrisk effekt, som udgjorde forbrændingen så vel som varmevirkningen.

Fra de fysiske skader og de synlige forbrændinger af huden, er det sikkert at den udsendte strålingsmængde på 200-300 rem indtraf under observationen i et tidsrum på ikke over 10 minutter. Ud fra disse data kan den mændge beregnes. Ved beregningerne, blev det antaget at distancen fra objektet var 175 fod (ca. 53 m) og at den udsendte mængde var 1200 rem/time, i en periode på 10 minutter. For yderligere at simplificere beregningerne er det yderligere antaget at en monoenergetisk gamma/røntgenstråle på 50 kev blev udsendt fra en isotopisk punktkilde. Ved at arbejde sig baglæns fra kildens totale udsendelse af gamma/røntgenstråling, kunne man så nå frem til den samlede mængde udsendt energi. Den totale mængde af Gamma/røntgenstrålingen syntes at ligge omkring de 50kW.

Mængden af den udsendte energi kan på denne måde give indsigt i den involverede energikilde. Adskillige af de menneske-fremstillede røntgenudstyr vil udsende stråling i den afstand og med en tilsvarende styrke. Disse er:

1) En uafskærmet atomreaktor.
2) Partikelaccelleratorer.
3) Røntgenapperater.

Det er også muligt at det observerede objekt var en militær testplatform. Var dette tilfældet, kunne adskillige apparater og anordninger frembringe de observerede effekter, så som en atomreaktor eller en stor hydro-dynamisk magnetfremdriftsanordning. I begge tilfælde ville disse anordninger kræve massive afskærmningsanordninger (dvs. vægt) for at lave en bemandet platform, og derfor ville et sådant testobjekt for det meste være afsides liggende for første gangs forsøg. Dette ville kræve, at piloten har visuel kontakt med anordningen og holder en tilstrækkelig stor afstand til den for at undgå den intense udsendelse af stråling.

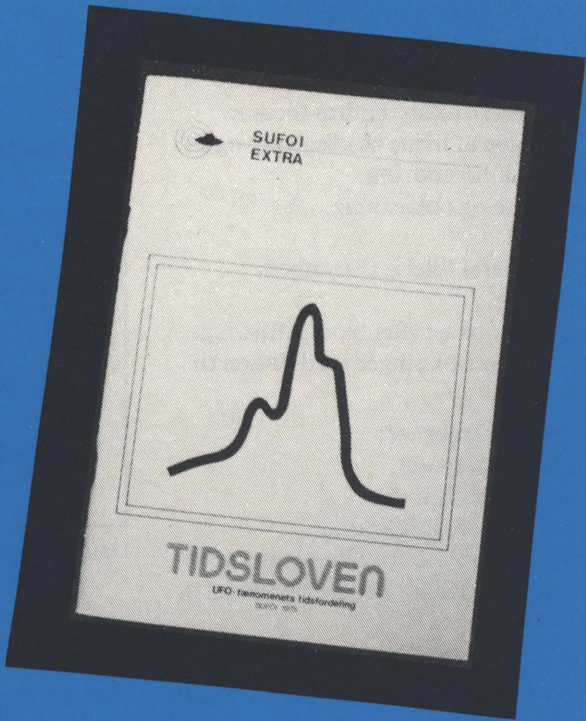
Selvom der ikke kan ses bort fra en totalt ukendt ting, er det min mening, at denne sag skyldes en militær anordning, der ikke reagerer på flykontrolsignaler, og vidnerne observerede den efterfølgende opstigningsoperation.

— fortsættes side 10

Vickie Landrum: Sårene forsvandt først efter 8 mdr.

KOM SUFOI I FORKØBET!

En del af SUFOIs udvalg af UFO-materialer stiger i pris den 1. januar 1985. Men inden prisstigningen får læserne hermed en chance til at erhverve materialerne til GAMMEL PRIS.

Der er sikkert nogle af materialerne du mangler. Og der er altså penge at spare ved at bestille dem NU — INDEN priserne stiger.

	Pris nu	*Pris efter 1. januar '85*
Kim Møller Hansen: Rex Heflin Rapporten	110,00	120,00
Kim Møller Hansen: Bortført, Travis Walton	30,00	35,00
Åge Skjelborg: På sporet af UFOnauten	25,00	30,00
Nils Mustelin: Liv Blandt Milliarder af Stjerner	51,95	62,00
J. Allen Hynek: The Hynek UFO Report (eng.)	38,00	43,00
Brad Steiger: Project Blue Book (eng.)	38,00	43,00
Jacques Vallee: UFOs in Space (eng.)	38,00	34,00
John G. Fuller: The Interrupted Journey (eng.)	38,00	34,00
Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand	25,00	30,00
Hans Voigt: UFO Detektorer	20,00	23,00
Per Andersen: Projekt UFODATA	13,00	16,00
Per Andersen: Tidsloven	22,00	27,00
Synspunkter, Tre UFO Artikler	19,80	25,00
Kjems & Pedersen: UFO Orientering	40,00	45,00
Jubilæumskuvert med særstempel, Type A	20,00	25,00
Jubilæumskuvert med særstempel, Type B	25,00	30,00
Jubilæumskuvert med særstempel, Type C	30,00	35,00
Jubilæumskuvert med særstempel, Type D	35,00	40,00
Jubilæumskuvert med særstempel, Type E	40,00	45,00

Nærmere oplysninger om de enkelte salgsmaterialer fremgår af de løbende annoncer her i UFO-NYT.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet + kr. 10,- (ekspedition/porto) til:
Giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

FOTOANALYSE

GSW indstiller arbejdet

Af Kim Møller Hansen

I det seneste års tid har der jævnligt verseret rygter om, at den amerikanske UFO-organisation, Ground Saucer Watch (GSW), skulle have indstillet sit arbejde. GSW er gennem de seneste syv år især blevet kendt for sine såkaldte computer-fotografiske analyser af formodede UFO-fotos.

Hidtil har det kun været rygter, men i august fik vi skriftlig bekræftelse fra GSW's leder, William Spaulding, der i korthed skrev:

»Vi gør opmærksom på, at på grund af offentlighedens manglende interesse for emnet og de få analyser af UFO-billeder, indstiller vi vort arbejde på billedbehandlingsområdet. Vi mener, at GSW har et passende statistisk materiale vedr. UFO-fotografier, og at intet nyt vil dukke op.« 1)

Vi bad om at få uddybet dette, og svaret kom i slutningen af september. Spaulding skriver, at:

»GSW indstiller sit arbejde på foto-analyseområdet af to grunde: Det er for det første for dyrt at fortsætte med at udføre undersøgelserne uden at tage mere for arbejdet. For det andet viser den eksisterende billed-database, at fotografier ikke kan bruges som bevis for ikke-jordiske besøg.« 2)

Spaulding oplyser endvidere, at GSW ikke trækker sig ud af UFO-arbejdet generelt.

GSW er jo som bekendt også meget aktiv i arbejdet for at få udleveret tidligere, hemmeligtstemplede UFO-dokumenter fra de amerikanske myndigheders arkiver.

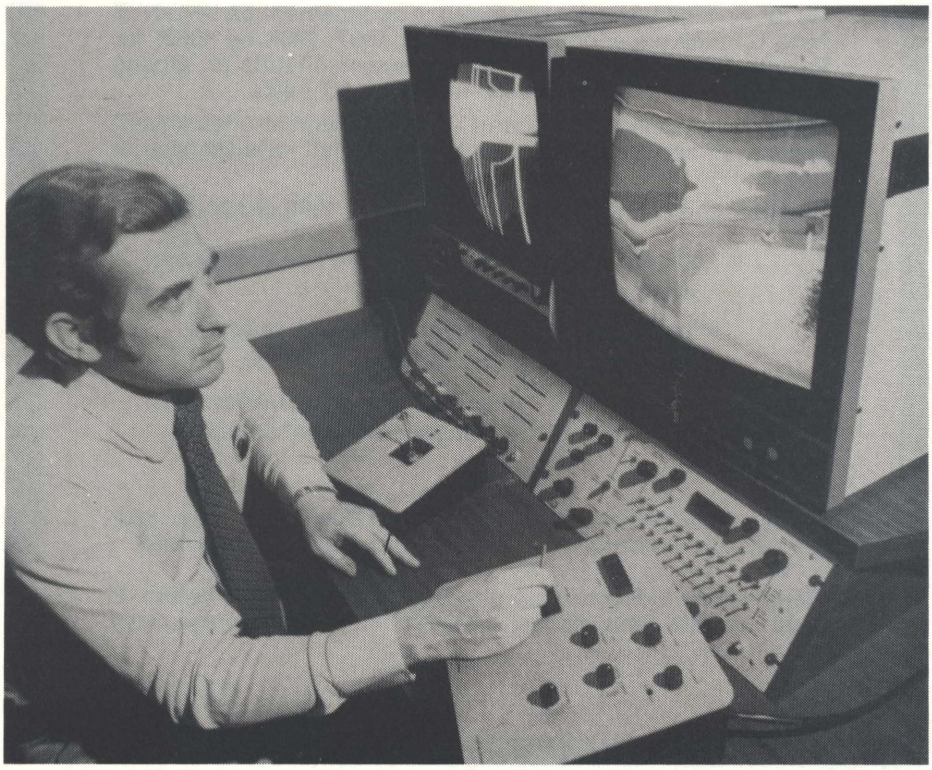
Det skal ikke skjules, at der gennem årene har været rejst en del kritik af GSW's arbejde. Kritikken blev efterhånden hårdere og hårdere og også meget personorienteret. Efter GSW's afsløring af Travis Walton-sagen og efter offentliggørelsen af, at GSW *ikke* troede på rumskibs-hypotesen, kørte den aldrende UFO-organisation APRO det tunge skyts frem i sin følelsesladede kritik af GSW offentliggjort i APRO-Bulletin. 3)

William Spaulding har længe haft et manuskript liggende på en bog med titlen »Visions or Visitors?«, der går meget tæt på UFO-billedernes værdi. Men p.g.a. omkostningerne ved at trykke en bog med mange fotos, og p.g.a. offentlighedens manglende interesse har Spaulding opgivet at få udgivet bogen. 2&4)

Spaulding har dog lovet, at der i slutningen af 1984 vil blive udgivet en rapport med resultaterne af GSW's

→

Lederen af organisationen Ground Saucer Watch, William H. Spaulding i gang med at analysere et foto ved computerskærmen.

arbejde i de forløbne år. Vi vil senere her i UFO-NYT redegøre nærmere for GSW's resultater samt vore egne erfaringer med GSW's fotoanalyser.

GSW's ophør med elektronisk billedbehandling må betyde, at vi i den kommende tid for alvor prøver at etablere kontakt til danske institutioner, der kan digitalisere de få/formodede UFO-billeder, som vi ikke kan finde en forklaring på ved mere traditionelle analysemetoder.

Referencer:

1) Personlig korrespondance, W. Spaulding/K.M. Hansen, 28. august 1984.
2) Personlig korrespondance, W. Spaulding/K.M. Hansen, 23. september 1984.
3) APRO-Bulletin, Vol. 32, no. 8.
4) Et kapitel af bogen »Vision or Visiotors?« er gengivet i tidsskriftet »UFO Research Australia Newsletter«, no. 5, 1981.

MEDICIN

Strålingsskader

— fortsat fra side 7

Bemærkninger til Stowe's analyse som er gennemgået af dr. Peter Rank, Madison, Wisc. MUFONs ekspert i radiologi.

Vi må gratulere Stowe for den dybde hans kendskab udviser i hans analyse. Mange af de generelle principper han har opregnet blev brugt af mig i min vurdering af Cash/Landrum sagen, bare med mindre nøjagtighed.

Jeg er helt enig med Stowe i hans analyse på side 1 og 2 disse er ikke medtaget her, da de udelukkende består af fysiske og matematiske beregninger. Stowe har gjort bestemte antagelser, som kan være relevante eller ej. Den første antagelse er det vigtigste i denne sag, nemlig den totale strålingsmængde, kroppen har modtaget. Der kan intet siges med sikkerhed om dette.

Jeg tror ikke på, der har været tale om en bestemt dosis i henhold til Cash/Landrum sagen. Mit ræsonnement er baseret på iagttagelser, som i følge min bedste viden, at selvom begge kvinder havde symptomer på strålingssyge, var der ingen sikkert dokumenterede forandringer i blodet og den rapporterede diarré var ikke i sig selv blodig.

Min analyse antager, at ioniseret stråling med ubestemt bølgelængde er ansvarlig for de fleste af symptomerne. Vi ved også at kvinderne havde været udsat for lys såvel som infrarøde bølger. Som Stowe påpeger, kan nogle hudtyper være følsomme for ultraviolet og nogle kan helt sikkert være følsomme over for kortere bølgelængder med et højere energiindhold og af en ioniseret natur. Hvorvidt mikrobølgestråling var involveret er ikke klart, og jeg var ude af stand til at komme til en slutning med hensyn til det.

De data, som Stowe fik fra Forsvarsministeriet, er primært baseret på resultater af kropsbestråling i Hiroshima, så vel som den pioneerindsats som patologen dr. Warren Shields udførte, og som var en af fire undersøgelser af effekterne af stråling fra 2. Verdenskrig. Det må huskes, at vores erfaring med menneskets krop under og efter bestråling er begrænset til disse krigstids tilfælde, samt et par strålingsulykker på atomkraftværker siden da.

Jeg har ingen ide om strålingskilden i Cash/Landrum sagen, hverken militær eller ukendt, men er enig med Stowe i at en af de tre muligheder, han nævner, er tilstede her. Imidlertid må det erindres, at kilden til denne stråling sikkert var et apparat, som udsendte en mængde af forskellige elektromagnetiskebølger. Det er derfor misledende at antage, at monoenergetiske stråler af en hver slags er den hovedansvarlige årsag til patienternes symptomer.

Kilde: MUFON UFO Journal nr.178, december 1982.
Oversættelse: Bo Nielsen.

Rettelse

I sidste nr. af UFO-NYT havde den lille sætternisse byttet om på to billedtekster. Teksten øverst på side 27 hører til billedet til højre på side 26 og omvendt.

Red.

DANSKE FOTOSAGER

Nattelys over Christianshavn

Af Kim Møller Hansen

Den 16. februar 1982 offentliggjorde »Politiken« et fotografi af et flakkende nattelys. Det var taget den 22. januar omkring kl. 22.00 (DNT) ved Bodenhoffs Plads af Brian Dan Johansen med et Canon AV-1 kamera med 80-200 mm zoom.

Brian Johansen havde set fænomenet tre gange: 28. december 1982, 5. eller 6. januar 1982 og 22. januar 1982. Den ene gang blev fænomenet også observeret af Finn W.Larsen.

Observationstidspunktet var hver gang omkring kl. 22, medens retningen varierede lidt fra gang til gang. De to første aftener var vejret klart. Den 22. januar var der kun en enkelt stjerne synlig til højre for fænomenet.

Hændelsesforløbet den 22. januar beskrives som følger:

Objektet befandt sig sydvest i 45 graders højde, stigende til 75 grader. Det bevægede sig fra venstre mod højre (kun to håndsbredder) højt over tårnet på Vor Frelsers Kirke. Lyset fra objektet var stærkt hvidt i midten, mens det gik over i en lys rød mod kanten og var postkasserød yderst. Formen var i starten rund, men ændredes til noget flakkende lys med »kringlede udskud af hvidt lys«.

Brian Johansen havde medbragt sit kamera, gik ned i knæ, støttede armen på knæet og tog to farvefotografier af fænomenet. Hele observationen varede 30 minutter.

SUFOIs tidligere områdeleder i København, Tommy Christensen, undersøgte sagen, og i sin endelige rapport skriver han:

Billedet: Dette foto er værdiløst! Der findes ingen referancepunkter, som kan vise evt. bevægelser af kameraet under optagelsen. Af erfaring ved jeg, at det er umuligt at holde et kamera helt stille under optagelser på så lang eksponering (vel flere sekunder) som der her må være tale om — især med en telelinse. Det besynderlige spor, vi ser på fotoet, kan således antages for at være rystelser af kameraet.

Observationen: Objektets bevægelse fra venstre mod højre kan tyde på, det var en stjerne. Her kan oplysningen om, at objektet de to første gange gik bag om spiret på kirken, godt virke forvirrende. Imidlertid har observatøren givetvis ikke befundet sig på nøjagtigt det samme sted på Bodenhoffs Plads alle tre gange, og her kan forklaringen altså ligge i de forskellige sigtelinier.

Blot virker den stigende bevægelse fuldstændig uforståelig i denne forbindelse. Hvis det har været en stjerne, ville bevægelsen være modsat (faldende mod horizonten), idet stjernerne jo i SV har passeret meridianen i S, hvor de kulminerer.

Alle mindre uregelmæssigheder mht. lysudstråling og bane kan skyldes både observatøren og lufturo.

Informationen om, at de første aftener var klare, mens den 3. var med overskyet vejr, kan ikke benyttes som nogen afgørende faktor, idet man ofte kan se de klareste stjerner i overskyet vejr.

Det alt afgørende må altså ligge i spørgsmålet om, hvorvidt der befandt sig klare stjerner i dette område af himlen. For at resultatet skal have gyldighed på observationen, skal det være en stjerne af mindst 1. — 0. størrelsesklasse.

Den 20-1 kl. 22.00 har vi en stjernetid på 6H. Dvs. at Orion med de klare stjerner Betelgeuze og Rigel ligger til højre for meridianen og dermed mod SVV, mens Sirius ligger mod venstre i SSØ.

Konklusionen må være, at den rødlige stjerne Betelgeuze er blevet misfortolket som noget uidentificeret. Dens klarhed er omkring 0, og højden var på daværende tidspunkt omkring 45 gr. Alt tyder således på en helt naturlig forklaring, selv om ikke hele beretningen falder i hak hermed. □

KOMMENTAR

Til grin?

Af Per Andersen.

Lørdag den 10. november 1984 bragte Berlingske Tidende en artikel om H. C. Petersen med overskriften »Major: UFO'er bliver mere aggressive«. Denne artikel er ikke et direkte svar på den pågældende artikel, men snarere en kommentar til nogle af de mange breve H. C. Petersen fremsender til regering og myndigheder.

IGAP, og især Hr. Petersen, har igennem en årrække sammen med en amerikansk ligesindet tilsendt politikere, regeringschefer, embedsmænd, militærpersoner m.v. stabler af oplysninger om UFOer. IGAP har en ufravigelig tro på, at UFOer er rumskibe fra universet, og man har i mange år påstået at have soleklare beviser for dette. Det er disse »beviser« man i stakkevis sender til alle personer med politisk indflydelse, for derigennem at få dem til at tage »rumskibs-besøgende« på Jorden alvorligt. Desværre gør de snarere sig selv til grin.

Senest har man bl.a. til Schlüter fremsendt oplysninger og anført følgende i en følgeskrivelse: »Mit sigte med denne henvendelse kan i første omgang præciseres i ønsket om en fortrolig samtale med Dem, Hr. Statsminister, og efter Deres afgørelse gerne samtidigt med Forsvars- og Udenrigsministeren og eventuelle andre ministre, som De måtte mene kunne have gavn af at være til stede. En orientering ville også — set fra mit synspunkt — være ønskeligt forud for Deres kommende møde med præsident Reagan«.

Efter flere rykkere svarede ministersekretæren, at statsministeren »ikke finder grundlag for en samtale«. Men IGAP opgiver jo ikke så let og har i et senere brev skrevet, »at vi på det nærmeste trygler Dem om at udvise eller

BERLINGSKE TIDENDE

236. ÅRGANG . NR. 306 . 3 SEKTIONER 62 SIDER . TLF. (01) 15 75 75 .

LØRDAG 10. november 1984 Uge 45 - Kr. 3.75

Major: UFO'er bliver mere aggressive

Rumskibe fra fremmede kloder er blevet mere aggressive, siger fhv. major H.C. Petersen

Af Jens J. Kjærgaard

Alle nordiske politikere modtager i disse dage en advarsel fra UFO-pionéren, major Hans C. Petersen, Balling, der nok var den første herhjemme, som skabte interesse om gæster fra det ydre rum.

»Skyd ikke på flyvende tallerkener! De er blevet mere aggressive i 80'erne. Forklaringen må alene søges i det forhold, at stormagterne prøver at mørklægge sandheden.

Uanset hvilke stjernekrigsvåben USA og Sovjet udvikler under påskud af, at de ruster sig mod hinanden, vil de aldrig kunne krumme et hår på hovedet af de mennesker, der bemander de besøgende rumfartøjer. Til gengæld kan stjernefolket anrette ødelæggelser, som vi ikke har fantasi til at forestille os. Mange piloter har mistet livet under angreb på UFO'er. Det fremgår klart af hidtil hemmeligholdte amerikanske rapporter«, siger H.C. Petersen, der i 27 år har samlet alle tilgængelige oplysninger om de uidentificérbare flyvende objekter.

H.C. Petersen mener, at Nordisk Råd bør drøfte sagen, og at man senere skal gå til FN, selvom stormagterne to gange har hindret, at verdensorganisationen søgte kontakt med andre verdener.

Det bliver dyrere at låne penge

Fri

Ferie i storbyen

Trods stabilisering i det private forbrug tvinger Nationalbanken pengeinstitutterne til at forhøje deres udlånsrente

Af Anne E. Jensen

Nu stiger renten på lån i bankerne. ...

voldsom stigning i forbruget først ...

mod Nationalbanken er, at indgrebet lægger op til en voldsom konkurrence om indlån, der betyder at renteniveauet ...

Forsiden af Berlingske Tidende fra den 10. november 1984.

være med til at udvise et konstruktivt initiativ«!

Hvad er det så for »beviser« man har for rumskibenes besøg på Jorden? På trods af det omfattende materiale (hvad angår antallet af sider), er det forbavsende lidt. Man bygger hovedsagelig sine »beviser« på bl.a. politikeres udtalelser, der på det kraftigste bliver fortolket og fordrejet.

Et af de bedste beviser man har, er en udtalelse fra Robert L. Schweitzer, US Army. Udtalelsen var et svar på en stabel papirer vedrørende »de intergalaktiske styrkers operationer på Jorden« og lød: »Præsidenten er klar over den trussel, som De dokumenterer så klart og vil gøre, hvad der står i hans magt for at genskabe den nationale sikkerhedsmargin så sikkert og hurtigt som muligt«.

Dette er i sandhed et lovende svar på en UFO-henvendelse. Hvad man kunne have mistanke om er, at Schweitzer har misforstået, hvad sagen drejede sig om og troet, at han havde besvaret en henvendelse vedrørende de »røde russere«. Og dette viste sig selvfølgelig at være korrekt, og Schweitzer dementerede senere udtalelsen og udtalte, at der med »trussel« var ment »USSR's strategiske overlegenhed over USA«.

Men dette dementi tror man selvfølgelig ikke på — nu hvor man lige har fået en officiel »anerkendelse« af rumskibene, og Schweitzer's første udtalelse blev derfor blæst op i pressemeddelelser o.l. Her blev teksten imidlertid lidt omskrevet til: »Præsidenten er klar over truslen fra UFOerne, som Major VonKevichzky har været i stand til at dokumentere så klart«!

Et andet »bevis«, der fremføres, er Monguzzi's observationer og billeder — selv om stort set alle UFO-forskere anser dem for løgn og latin. Og Jimmy Carter's observation er selvfølgelig også et bevis — selv om det beviseligt var en observation af Venus (se UFO-NYT nr. 1983/5, side 11). I øvrigt undrer man sig over, at Jimmy Carter, der tilsyneladende interesserede sig for UFOer under sin valgkampagne, da han blev præsident helt glemte dette emne. Han må være blevet »gjort tavs« påstår IGAP. Det falder ikke IGAP ind, at over halvdelen af USA's befolkning tror på UFOer, og det i en valgkampagne gælder om at trække så mange persongrupper som muligt!

Et andet meget vigtigt »bevis« for IGAP er en udtalelse fra en amerikansk embedsmand (i National Enquirer!), der udtalte, at »fremmede fra andre solsystemer er en mulig trussel for os og vi er en mulig trussel mod dem«. For det første er dette en helt privat udtalelse og for det andet tænker embedsmanden ikke på UFOer (og nævner dem heller ikke), men på en mulig, fremtidig kontakt med væsener fra universet. Alligevel bliver dette i IGAP's øjne til »en anerkendelse af den mulige trussel fra UFOerne«!

Og sådan bliver man ved. Men det er aldrig gået op for IGAP, at man ikke kan bevise noget som helst om UFOerne med udtalelser fra politikere; udtalelser, der oven i købet bliver misfortolket og fordrejet. Kun grundige studier af UFO-rapporterne kan afdække UFO-fænomenernes egentlige natur.

Nu kunne man tro, at SUFOI er modstandere af en sådan blind tro på »flyvende tallerkener fra verdensrummet«. Det er vi ikke. IGAP må gerne for vores skyld tro på præcis hvad de vil. Og de må for vores skyld også gerne gøre sig selv til grin. Hvad vi er imod er, at IGAP gør *UFO-sagen* til grin over for danske politikere. For hver henvendelse af den type, som IGAP sender til politikere m.v., skal IGAP tænke på, at det vil vare yderligere 5 år, inden man i Danmark officielt vil tage de seriøse UFO-forskere seriøst! □

UFO-KLASSIKER

Mount Clemens, Michigan 1967

Af Kim Møller Hansen

Den 9. januar 1967 klokken 14.30 lykkedes det to teenagedrenge at tage flere gode billeder af et stort objekt med en overbygning og en tydelig halefinne. Hændelsen skete få kilometer fra Selfridge Air Force Base!

De to brødre, Dan og Grant Jaroslaw, tog fra deres hjem i Mt. Clemens i Michigan fire billeder af et objekt, der i meget lav højde overfløj Lake St. Clair.

Objektet var synligt i omkring 10 minutter og forsvandt derefter med stor hastighed mod sydvest.

Under observationen kom en helikopter ind i området, og drengene fotograferede også den. Billederne blev taget med et kamera af typen »Polaroid Swinger« — et såkaldt straks-kamera, hvor billederne er færdige med det samme.

Da objektet var forsvundet, løb drengene ind for at vise billederne til moderen, der straks kontaktede den lokale avis. →

Brødrene Dan og Grant Jaroslaw sidder her med et af de billeder, de tog i 1967, og som lige siden har cirkuleret i UFO-kredse som ægte UFO-fotos.

Klassisk dagslys-skive!
Billederne blev godt modtaget. Deres skarphed, objektets position m.m. udelukkede, at det kunne dreje sig om en model kastet op i luften, og det anvendte kamera udelukkede mørkekammer-tricks. Vidnerne ville ikke frem i medierne og udtalte, at de ikke havde noget ønske om at blive berømte.

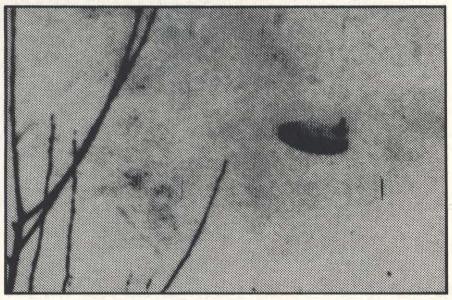
Brødrene Jaroslaw nægtede at udlevere de orginale billeder, som de påstod befandt sig i en bankboks, men de udleverede et sæt kopier til en officer på Selfridge Air Force Base. Han blev i pressen citeret for at have sagt, at billederne »var de bedste han nogensinde havde set!« Og major Raymond Nyls udtalte: »Jeg var ikke imponeret over sagen, før jeg så disse billeder.«

Flyvevåbnets daværende konsulent i UFO-sager, Dr. J. Allen Hynek, sagde umiddelbart efter billedernes offentliggørelse (hvor pressen *ville* have en ekspertudtalelse for at følge sagen op):

Jeg kan endnu ikke sige, om billederne er autentiske. Helt ærligt, på nuværende tidspunkt kan jeg ikke kalde det et svindelnummer.«

Efter to ugers undersøgelse på Wright Patterson Air Force Base tilføjede Hynek, at et svindelnummer blev anset for mindre sandsynligt, selv om muligheden ikke kunne udelukkes.

Eftersom brødrene Jaroslaw havde nægtet at udlevere de originale billeder til undersøgelse, afsluttede Project Blue Book sagen med konklusionen »Utilstrækkelige data«.

To oplysninger gjorde også sagen lidt »ulden«:

- Radaren på den nærliggende Selfridge Air Force Base registrerede *ikke* noget ukendt flyvende objekt — dette blev undskyldt med, at UFOet sikkert fløj for lavt til at radaren kunne se det.
- Der var uoverensstemmelser mellem drengenes beretning om helikopterens og UFOet tilstedeværelse og numrene bag på Polaroid-billederne — dette blev tilskrevet drengenes formodede ophidselse under observationen.

Mange ufo-interesserede opfattede Blue Books konklusion som en indirekte indrømmelse af, at flyvevåbnet ikke vidste, hvad drengene havde fotograferet. Billederne blev derfor i de efterfølgende år publiceret verden over som et godt eksempel på en »dagslys-skive« (Daylight DISC).

Et tankevækkende brev
I 1976 modtog Hynek et brev fra brødrene Jaroslaw, der nu var voksne:

»Dan foreslog, at vi skulle lave en UFO-model, hænge den op i en snor, fotografere den og hvis billedet blev godt kunne vi lave lidt sjov med familie og venner for at se deres reaktion og derefter fortælle dem sandheden.

Dan lavede hurtigt en model. Derefter viklede vi almindelig hvid tråd adskillige gange omkring to stænger og tapede så modellen til tråden. Jeg ville nødig spilde nogen billeder på filmen, fordi jeg troede, at trådene og tapen ville være synlig på billedet.

Vejrforholdene var helt i top, og billedet viste sig at blive så godt, at vi tog nogle flere. Mens vi tog billederne, fløj en helikopter over området. For sjov fotograferede jeg også den. Vi viste vores mor billederne og foregav, at de var ægte. Men før vi vidste af det, ringede hun til avisen, medens vi var i et andet værelse. Af en eller anden grund besluttede Dan og jeg at lade avisen få historien. Vi digtede historien, medens journalisten stillede spørgsmål og sagde, at helikopteren blev set sammen med UFOet.

Vi troede simpelthen ikke, at sagen ville blive så stor, som den blev. Vi beklager, hvis vi med denne sag har besværet nogen.

Ærbødigst
Grant F. Jaroslaw
Dan A. Jaroslaw

Forstørrelse af brødrene Jaroslaws »UFO«, der af mange UFO-foredragsholdere er blevet fremvist som et klassisk eksempel på en »dagslys-skive«. (HOAX).

Velkendt mønster

Udviklingen i denne sag er typisk for mange af de kendte foto-svindelsager: En eller flere personer laver et falsk UFO-foto for at drive gæk med familie og venner. Billederne bliver mod forventning taget alvorligt og offentliggjort i stor stil. Sagen bliver så omfattende, at det efterhånden bliver sværere og sværere for ophavsmanden at gå til bekendelse.

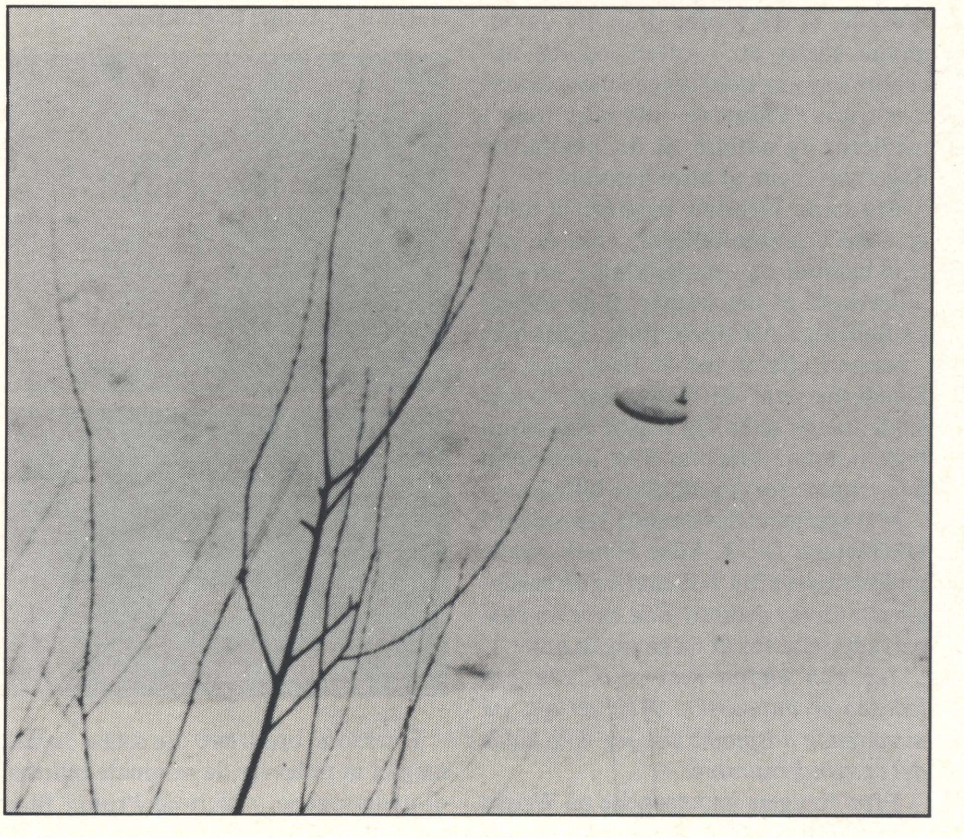
Men selv efter en afsløring, er falske UFO-fotos utroligt levedygtige — også brødrene Jaroslaws billeder.

Samme år som Hynek modtog det afslørende brev, udgav Brad Steiger bogen »Project Blue Book«, hvori tre af Jaroslaws billeder bringes som bevis for, at UFOer kan være skarpt afgrænsede, Skiveformede objekter. Ikke nok med det. To år senere, i 1978, udgav organisationen ICUFON (Intercontinental U.F.O. Research And Analytic Network) et memorandum (kendt som »Det grønne Memorandum«), der havde til formål at overbevise daværende generalsekretær i FN, Kurt Waldheim, om, at UFOerne var fjendtligsindede, intergalaktiske rumskibe, og at FN derfor skulle nedsætte en UFO-komité.

På side 16 i dette memorandum vises billeder af forskellige rumskibstyper, og her ser man bl.a. Jaroslaws model-UFO sammen med Rex Heflins omdiskuterede fotos og et af danskeren Jorma Viitas model-UFOer! Ikke så underligt, at FN i 1978 havde svært ved at tage UFOerne alvorligt!

Kilder:

1) Brad Steiger, »Project Blue Book«, Ballentine Books, New York, 1976.
2) C. S. Von Keviczky, »Det grønne Memorandum«, ICUFON, USA, 1978.
3) David C. Knight, »UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«, McCrew-Hille, New York, 1979.
4) Allan Hendry, »The UFO Handbook«, Doubleday, New York, 1979.

件。一时间，沃明斯特产生了大量关于飞碟的报告。这些报告几乎肯定都是来自那些过分急切的飞碟观测站，而这些又都是错觉或幻觉。然而，在所有这些错觉的烟雾后面，看来在那个小镇上还真地发生了一些怪事。乍看起来，这个地区的地质条件是不可能产生地光的。它基本上是一个钝态的白垩地质结构区域。但经过研究发现两个隔离断层正好经过该镇及附近区域的一些观测到飞碟的场所，异常的空中发光体和地质结构有联系的证据要大得多。

当一个发光体在空中形成时，它很高，活动的范围很广。我们通常由于时间太迟而不能弄清与之有关的地质情况。因此，飞碟学家就必须搜集更多有关地表及地下的详情，他们要测定的地区是发光体的活动异常增多或强烈的地区。首先要讨论的第一个地区就是威尔士迪弗德地区布里的斯、贝哈街周围地区。1977年，该地区各个阶层的人都报告说看见了一个奇怪的空中现象，有些人甚至说他们看见了"飞碟着陆"。因为有加里东和阿莫里肯造山运动时期有代表性的断层和褶皱，所以这个地区群集着各个不同时代的不同岩石层。迪弗德地区在地

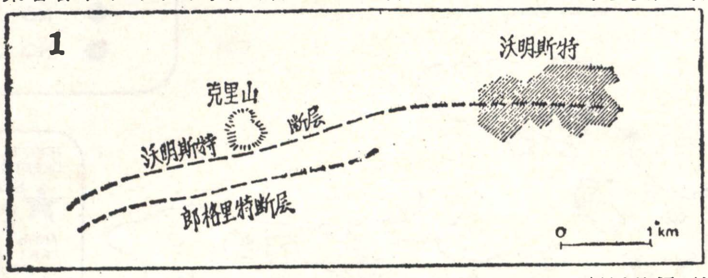

图1　这些沃明斯特的断层线是60年代中期发生过许多飞碟事件的中心

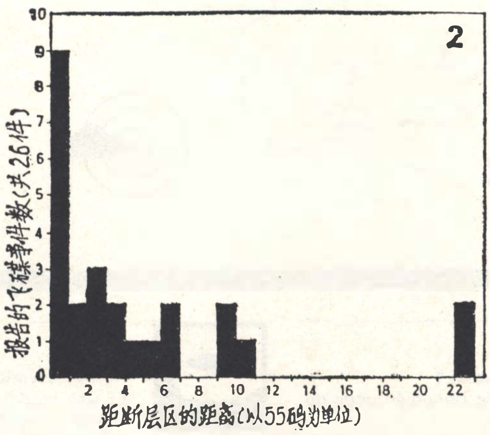

图2　1977年迪雅德附近断层位置与UFO目击件数的关系

质构造
时，那
论怎么
大气现象
场面去探
的。麦卡
件同该地区
导的飞碟都
地区有着详
1977年在该地
层50英里范围
都发生于550英

例2是沿着
测示意图。这个
留下了深深的印痕……的飞碟目击事件发生于1904年一……05年。这是凯文和休、麦克卢尔从被湮没的档案资料中通过他们出色的工作发现的。正当这事被排除为飞机和卫星时，报刊抢先予以发表，说成是与地球没有联系。那时，正值威尔士复兴时期，当地的牧师说这是神光显灵等等。

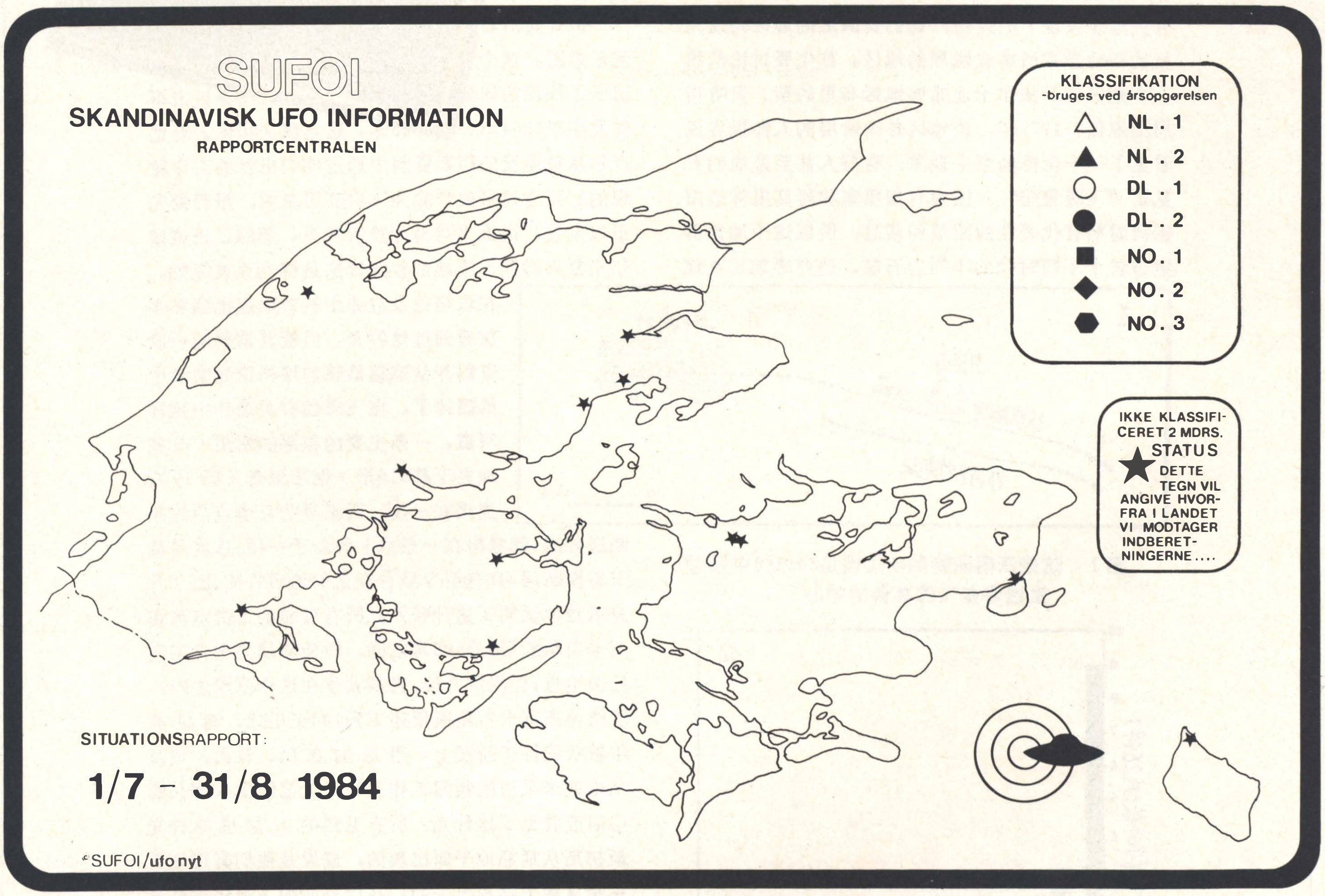

在埃格伦及拉弗尔教堂附近也确实多次看到过这种光。但极其重要的一段资料却从连篇累牍的埃格伦光文章中给漏掉了。在飞碟的有关著作中这样写道：一条主要的很深的断层（有些地方下跌610米）把哈里奇及巴马斯连接在一起，所报导的目击点沿这条断层伸展，就象串在一条线上的珠子一样。这就是莫卡雷斯断层，具有至今最有意义的地质特征。图3及表清楚地说明了这种联系。所有可靠的目击点都在莫卡雷斯断层0到500米之间。即使不能完全肯定的目击地点，经测定方位，也都发生在这个范围之内。埃格伦离莫卡雷斯断层还不到100英里远，而拉弗尔教堂就位于断层上。当地的农民、教民，以及从伦敦来采访的新闻工作者等广大范围的人都在断层附近看见了这种光。所有见到的人都说这种光最初是从紧靠地平面出现的，或说是他们真切地看见是从地下浮现出来的。在巴马斯的飞碟热逐渐减退以后，据报导，在兰格林周围65公里处也出现了浮现的地光。一天晚上，三个地方牧师守候在位于兰格林和塞芬马尔之间叫迪的地方的沟渠上。他们要弄明白到底是什么使得他们的教民们如此激动。他们真的看见了这种光。这种光从地下升起，"可

Vores udsendte medarbejder har opsnuset spændende nyt.
Glæd dig til næste årgang af UFO-NYT.
Alle læsere ønskes glædelig jul og godt nytår.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde – ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. juli til 31. august 1984

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
1951–52	Dag	1 min.	1051 København K	2	hvid	
01-02-84	ca. 06.30 DNT	1–3 sek.	5882 Vejstrup	1	blå/rød	
21-03-84	ca. 22.30 DNT	5 min.	5210 Odense NV	2	rød/hvid	
05-06-84	17.30 DST	5 min.	7660 Bækmarksbro	1	mørk	
05-07-84	ca. 18.15 DST	25 min.	3770 Allinge	flere	blank sort	ballon
23-07-84	20.30 DST	1 min.	8900 Randers	2	rød	
02-08-84	21.30 DST	10 min.	6200 Åbenrå	2	sort/rød/gul	fly
03-08-84	22.45 DST	1 min.	8270 Højbjerg	1		
06-08-84	ca. 21.30 DST	2 min.	7100 Vejle	1	sølvgrå/hvid	fly
12-08-84	ca. 22.40 DST	over 5 min.	4470 Svebølle	1	hvid/rød/violet	
12-08-84	ca. 23.00 DST	få sek.	4470 Svebølle	1	violet	
15-08-84	ca. 22.45 DST	3–4 min.	8541 Skødstrup	1	gullig	

FOCUS PÅ

Ole J. Knudsen

Af Benny Gade.

Flere af vore medlemmer har allerede lært astronomen Ole Knudsen at kende. Han er manden der sidder og passer SUFOIs Alarmcentral. Men hvis du ikke kender ham, så er chancen her. Denne gang sætter vi nemlig focus på Ole J. Knudsen.

Som dreng boede Ole Knudsen i Svendborg og var allerede tidligt blevet kendt som »ufo-Ole« på grund af hans store interesse for ufo'er. Mange nætter blev tilbragt i byens vandtårn, som han havde fået sin egen nøgle til. Fra toppen var det muligt at følge med i alt, hvad der rørte sig på nattehimlen, fly, stjerneskud, satellitter og meget mere.

En sådan ganske almindelig nat var det, Ole Knudsen havde en oplevelse, som han ikke kan forklare.

Bedst som han havde sat sig til rette for at studere nattehimlen, så han et blinkende lys, der bevægede sig fra horisonten op over hovedet på ham. Derefter forsvandt det igen i horisonten i modsatte retning.

— Umiddelbart skulle man tro, der

Ole J. Knudsen.

var tale om en satellit, som tit blinker, men dette lys begyndte at blinke hurtigere, jo længere op på himlen det kom, forklarer Ole Knudsen og fortsætter:

— Da det bevægede sig mod horisonten igen, begyndte det igen at blinke langsommere.

Satellit var UFO

— Alligevel var det jo nok en satellit eller et rakettrin, mener han.

— Det kom igen omkring halvanden time senere, men lidt længere mod vest. Det er en opførsel, der er helt normal for satellitter, siger Ole Knudsen.

Når han alligevel tror, det var en satellit, og ikke et ufo, er det ikke bare en teori, han vælger for at komme nemt til en forklaring. Ole Knudsen er astronom og har siden 1971 studeret astronomi ved »Astronomisk Institut« under Aarhus universitet. Han ved derfor alt om, hvordan satellitter og rakettrin opfører sig i deres baner omkring Jorden. Lyset, der begyndte at blinke hurtigere, opfatter han kun som en specialitet, det endnu ikke er lykkedes ham at forklare.

Ganske naturligt er det også ham, mange af SUFOIs rapportoptagere spørger, når de har problemer med en observation. Mange gange ligger en forklaring skjult i astronomien.

Observationstårn

Ole Knudsen har været aktiv i foreningen siden han som 14-årig kom ind i SUFOI i 1965.

I »Svendborg Avis« havde han læst

om ufo'er, hvor Frank Lerbæk fra SUFOI var omtalt. Ole Knudsen ringede til ham for at høre lidt mere om ufo'er, og det var skub nok til, at han meldte sig ind.

I Svendborgs lokale ufo-gruppe var han med, da de i 1966 byggede et observationstårn, hvor de ville holde øje med nattehimlen (se UFO-NYT nr. 6, 1982, side 22). Nogen ufo'er blev der aldrig set, selv om de næsten holdt vagt hver nat.

I 1970 blev han områdeleder for Fyn, men da han i '71 begyndte at studere astronomi, måtte han flytte til Aarhus.

I 1972 blev han igen områdeleder, men denne gang i Østjylland. I 1977 overtog han Alarmcentralen, og denne post er i dag den eneste, han har tilbage. Områdelederjobbet for Østjylland bliver i dag passet af Flemming Rasmussen.

Alarmcentralen

Til Alarmcentralen er knyttet et alarmsystem. Hvis der bliver ringet om et ufo, der er set i løbet af den sidste halve time, har Ole Knudsen mulighed for at ringe til nogle frivillige medlemmer, der går ud og ser efter fænomenet. Det er dog sjældent, medlemmerne bliver brugt. Kun omkring én til to gange om året. Iflg. Ole Knudsen er det endnu ikke lykkedes at få en ægte ufo-observation med kæden.

— Der er ofte besvær med at få fat i folk, der bor i det område, hvor fænomenet bliver set, eller også er de flyttet uden at give mig besked, forklarer Ole Knudsen.

Selv om det kan være besværligt, har Alarmcentralen alligevel sin berettigelse.

— I dag fungerer Alarmcentralen ligeså meget som en form for informationsvirksomhed, siger han og fortsætter:

— Det er et sted folk kan ringe hen, og få en forklaring på det de har set, og det vil jeg meget gerne hjælpe dem med.

Svindler

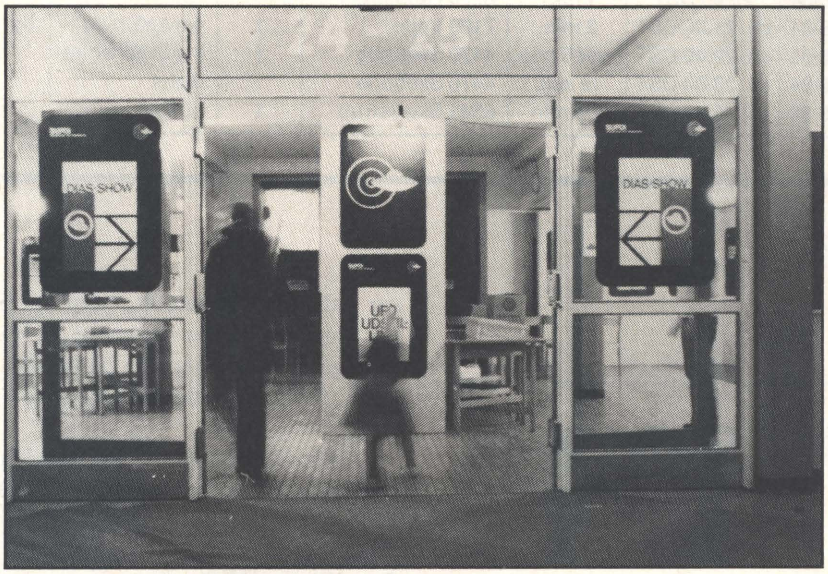
Selv om Ole Knudsen i starten var stor tilhænger af George Adamski's teorier om rumskibe, tror han i dag ikke længere på dem. Han går ikke af vejen for at kalde ham for en svindler.

— I de år jeg har arbejdet med ufo-observationer, er jeg blevet mere og mere overbevist om, at der er tale om et naturligt fænomen, forklarer han og fortsætter:

— SUFOI opklarer i dag omkring 90% af de observationer, vi undersøger, og hvis vi kan blive lidt bedre til at undersøge observationerne, så bliver der sandsynligvis ikke nogen ufo'er tilbage. Resten vil kunne forklares med plasma-fænomener, kuglelyn og andre naturlige ting.

Teorien om rumskibe vil jeg som astronom stille mig venligt afventende overfor, men jeg vil da gerne være den første til at give en ufo-naut min hånd, hvis det viser sig, at jeg tager fejl, slutter Ole Knudsen lidt sarkastisk. □

★

Støt SUFOIs udadvendte aktiviteter...

Med det formål at støtte SUFOIs udadvendte aktiviteter, har foreningen tidligere oprettet SUFOIs Støttefond. Fonden består af økonomiske midler, som UFO-NYTs læsere frivilligt har indbetalt til foreningen.

Blandt de aktiviteter, som støttefonden har ydet tilskud til kan nævnes forskellige arrangementer (foredrag, udstillinger m.v.) rundt omkring i Danmark. Disse arrangementer har det primære formål at oplyse offentligheden om UFO-problemets eksistens og SUFOIs angrebsvinkel til denne. Fonden har også ydet lån til f.eks. annoncer, hvor lånet i videst mulig udstrækning er tilbagebetalt med de indtægter, som annoncerne har givet.

Også fremover vil der fra fondens side i stigende takt være behov for at yde tilskud og lån til økonomisk krævende, udadvendte aktiviteter for at gøre opmærksom på UFO-problemet og SUFOI. Derfor har foreningen nu sat sig som mål at nå et

totalbeløb i fonden på kr. 20.000,-.

Vil du hjælpe med at nå vores mål på kr. 20.000?

Beløb — store og små — kan indbetales på giro 9 11 77 25. Girokortets modtagerdel bedes mærket »Støttefond«.

Som noget nyt vil alle, der indbetaler mindst kr. 15,- til støttefonden, automatisk modtage et flersidet duplikat om fondens mål og aktiviteter.

Bemærk: Dette duplikat kan *ikke* købes, men distribueres udelukkende til personer, der på denne måde støtter SUFOIs arbejde.

Total pr. 30.-9. 1984: Kr. 4.920,-

De bortførtes reaktioner

Af Dr. med. William C. McCall.

I sidste nr. bragte vi en artikel om en bortførelse, hvori hypnose blev brugt som middel til at få oplysninger frem om det virkelige hændelsesforløb.
I denne artikel beretter dr. William McCall om nogle af de fejl, der ofte bliver begået ved sådanne hypnose-interview, og om råd til at undgå disse fejl.

Jeg har udført tidsregressionshypnose (tilbage-i-tiden-hypnose) på ca. 35 »virkelige« ufo-bortførte og ca. 15 »indbildte«. Disse forsøg har gjort stort indtryk på mig på grund af det stor antal variationer i såvel arten som den grad af sindsbevægelse, disse to grupper mennesker udviste. Når den følelsesmæssige reaktion i en »virkelig« bortførelse stemmer overens med vor forud indtagne mening om, hvordan en person bør reagere i disse tilfælde, er vi mere tilbøjelige til at tro på beretningen.

I Journal for Ufo- Studies har jeg læst om den fremragende dr. Harders tidsregression af Pat Price og hendes familie, beskrevet af Kevin Randall i UFO REPORT. Jeg citerer: »Før dr. Harder gik, spurgte jeg ham, hvad han mente om dette tilfælde. Han svarede:

»I begyndelsen var jeg skeptisk på grund af den manglende sindsbevægelse, men det er der taget højde for. Jeg tror Pat beskriver en virkelig oplevelse, og at hun blev taget ombord i en flyvende tallerken.«

Når en bortført således fortæller sin beretning og tilsyneladende slet ikke udviser nogen sindsbevægelse, er vi tilbøjelige at være mere skeptiske over for oplevelsen. Hvor vidt dette er velbegrundet eller ej kan endnu ikke afgøres. Jeg har tidsregress mennesker, som så frem til denne oplevelse med stor forventning og fantasi, og jeg tror, at den følelse af frygt, som vi normalt forventer, kan mangle hos personer med denne psykiske karakter.

Jeg har stået overfor mennesker, som jeg har spurgt, om de følte nogen særlig sindsbevægelse i forbindelse med disse særlige oplevelser. Interessant nok, når jeg har spurgt dem herom, har de »passende« følelsesmæssige reaktioner med sikkerhed vist sig. Normalt tror vi mest på bortførte, som, hver gang de genfortæller beretningen, reagerer med nøjagtigt samme sindsbevægelse på nøjagtig samme sted i beretningen. Hvis en person med overlæg vil forsøge at narre ufo-forskeren, kan vedkommende formentlig sammenbrygge en historie, der er helt igennem opdigtet; alligevel kan historien være fyldt med sindsbevægelse, som nok stammer fra vedkommendes frygt for, at ufologen ikke vil tro på beretningen.

Det er, som om de bortførte, hvis følelsesmæssige reaktion er på en passende måde, umiddelbart vil blive opfattet mere troværdige end dem, der forbliver relativt uberørte af hændelsen.

Da jeg læste nogle bortførelsesrapporter, blev jeg egentlig overrasket over noget, der ser ud til at være relativt almindeligt fremkommende fejl blandt de undersøgere og hypnotisører, hvis materiale jeg gennemgik.

Under hypnose er hukommelsen ikke meget bedre end uden hypnose. Hvis hypnotisøren, som foretager tidsregressionen, og emnet (den hypnotiserede) konstant taler i datid, får man formentlig ikke flere informationer, end hvis emnet ikke var underkastet hypnose. Det er et enerkendt princip, at man ved hypnose får flere detaljer fra en oplevelse, hvis man lader personen »genopleve« hændelsen, frem for at man lader vedkommende »huske« den. Denne proces kaldes »genoplevelse«, og hvis genoplevelse ikke forekommer, er de opnåede informationer muligvis ikke troværdige.

Denne »genoplevelsesproces« kan indikeres af den tid (grammatisk), som emerne anvender ved deres genfortælling af indtrykkene. Hvis de hele tiden anvender datid, er der tale om hukommelse. Denne tilbøjelighed blandt nogle emner til at bruge datid, fremmes af at hypnotisøren anvender datid i sine spørgsmål. For at være pålidelig bør tidsregressionsindtrykkene derfor rapporteres i nutid af emnerne. Det hænder ofte, at emnerne går over i datid, når de fortæller om deres oplevelser, og her er det vigtigt for hypnotisøren at få dem tilbage til nutid for herved at opnå en vis troværdighed af de oplysninger, der gives af emnerne. Dette opnås ved med passende mellemrum at gentage: »Hvad sker der nu? Hvad ser du? Hvad gør de?« o.s.v. Denne slags spørgsmål kræver et svar i nutid. Dette princip er meget let i teori, men meget vanskeligere at gennemføre i praksis. Jeg har erfaret ved at gennemlæse mine personlige rapporter, at jeg også selv af og til er slået over i datid, når jeg talte til et emne.

— fortsættes side 26

Bortført af en arketype

Af Hilary Evans.

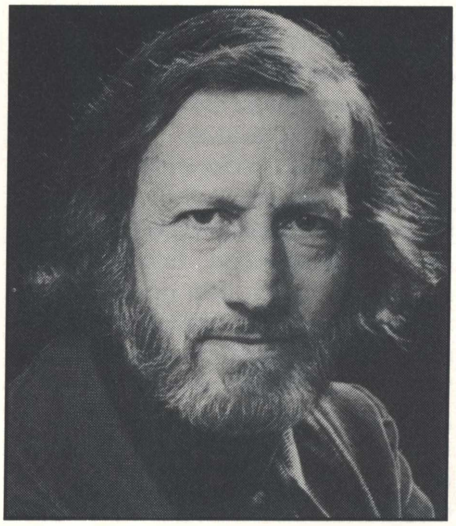
Bortført af et UFO. Det kan ske, men var faktisk utænkeligt indtil for omkring 30 år siden (og er det vel stadigvæk for de fleste af os), og hvis det virkelig sker, er det kun de modigste fortællere, der tør se det i øjnene. Her står vi så, 80'ernes besindige borgere, og undersøger om disse mange påståede bortførelsesrapporter kunne have noget hold i virkeligheden.

Vi ved, der er et mønster. De bortførte går, kører, ja de sidder endog i deres hjem, når disse mærkelige personer dukker op og tager dem med ombord i deres besyndelige fartøj. Her gennemgår de bortførte en slags fysisk undersøgelse, før de igen får lov til at gå efter at have fået at vide, de intet husker om hændelsen. Nogle gør dog, hvis ikke vågen tilstand, så under hypnose.

Sådanne beretninger har vi læst så mange gange, at vi knapt nok vil blive overrasket, hvis det skete for os selv, og vi ville helt sikkert opleve en følelse af *deja vu* (en følelse af at have oplevet en oplevet ting før), når de lagde os på deres undersøgelsesleje. Og faktisk ved vi ikke om disse beretninger overhovdet har noget hold i virkeligheden.

Charles Fort havde tillid til forklaringerne. Hans fire bøger, der, selvom de indeholdt mange angreb på de videnskabsmænd, der optrådte uvidenskabeligt, er et monument over de videnskabelige metoder. Ja, ja tænker en og anden nok, og ser på, hvad han skrev, fire tykke bøger fyldt med anormaliteter, der stadig venter på en forklaring, nok det største arkiv over uopklarede mysterier udenfor Scotland Yard.

Hvis dette er videnskabelige metoder, vil nogen nok sige, er det vist bedre at sidde for fødderne af en østerlandsk guru og forsøge at forestille sig lyden

Artiklens forfatter Hilary Evans.

fra en, der klapper i hænderne samtidig med, at man forsøger at finde mønsteret for årsag-og-virkning i dette fænomen, hvis manifestation er uden for den menneskelige forestilling. Det er muligt, de har ret i, at der er nogle oplevelser, der ikke er helt i overensstemmelse med det logiksystem, vi kender. Men er det ikke en lidt for hastig konklusion, for først må vi have gjort op med den gamle årsag-og-virkning tænkning, der måske har ført os bag lyset. Personligt tror jeg ikke, vi er i nærheden af dette punkt.

Det, der skræmmer folk, skal nok findes i det paradoks, der knytter sig til hele UFO-problematikken, og som giver sig udslag i de mest ekstreme bortførelsesrapporter. Charles Fort var henrykt for paradokserne, fordi han mente, at når man reducerede et problem til et paradoks, var man nået problemets kerne.

Jeg tror, at Fort ville være enig med mig i, at det er bortførelsesrapporterne, der giver os de bedste chancer for at finde deres sande natur.

Et spor

Den 26. juli 1978 blev den 37-årige »Gerry Armstrong« regressionshypnotiseret til, da han som en 12-årig skoledreng i England blev taget ombord i et UFO og undersøgt af besætningen. Hans beretning er mere eller mindre »lige efter bogen«, men jeg citerer her noget af det, han sagde under hypnosen:

> *I et rum. . . der er intet lys fra elektriske pærer, kan ikke se en pære. . . Jeg kan ikke se nogle pærer. Og så kom én gennem væggen. Jeg så ikke. . . kan ingen dør se.*

Og senere sagde han i vågen tilstand om det materielle:

> *Jeg bliver ført ind i et rum. . . Jeg tror, der er et rum. Jeg forsøger at finde ud af, hvor lyset kommer fra. Det er meget, meget interessant. Det ser ud til, vi gik lige igennem en væg, men der må have været en dør.* (5,7)

I 1977 blev den 40-årige Betty Andreasson regressionshypnotiseret til, da hun 10 år tidligere blev taget ombord i et UFO, hvor han havde en del overraskende oplevelser, som dog stort set følger standarden. Fra hendes beretning følgende:

B: Ups! En anden dør blev åbnet. Og man kan ikke en gang se disse døre. De går bare op, når de åbnes.
Sp: Kan du se lyskilden?
B: Lyset kommer alle steder fra.
Sp: Kan du se, hvordan væggene er sat sammen?
B: Nej, væggene er fuldstændig glatte.

Når man lytter til båndene på dette sted, spørger man uvilkårligt sig selv om, hvad det er, der både for mediet og for spørgeren er så interessant ved lyset og dørene? Svaret må være, at døre og lys er noget alle mennesker kender noget til, så de, i denne noget usædvanlig situation, har noget at sammenligne med. Men en anden ting er, hvorfor, når noget så usædvanligt som at gå ombord i et UFO sker, er så almindelige ting så så vigtigt?

Personligt er jeg interesseret nok til at gå ombord i et Concorde, for slet ikke at tale om et UFO, men jeg kan slet ikke forestille mig, at jeg ville tillægge belysningssystemet så stor interesse. Faktisk er denne hovedinteresse et meget almindeligt træk i bortførelsesrapporterne. Antonio Silva (Brasilien 1969) fortalte: ». . . *lyset i rummet var meget kraftigt, som fra en kviksølvslampe, men han var hverken istand til at finde lyskilden, åbninger eller fremspring på den glatte overflade.*« (2a). Antonia Rubia (Brasilien 1977) befandt sig i et rum, der var oplyst af en intens blå loftsbelysning, men han kunne ikke bestemme lyskilden, da det så ud som om, lyset kom fra hele loftet (1).

Og så videre, og så videre. Det eneste, jeg synes I bør bemærke, er, at så mange observatører hæfter sig ved dette særlige punkt i deres oplevelse. Lyset og dørene er kun to ting ud af mange, men de får mig til at tænke på, om de rummer besvarelen på det spørgsmål, der er denne undersøgelses udgangspunkt: *Hvorfor ligner de bortførtes rapporter — ikke deres oplevelser, men deres rapporter — hinanden så meget?*

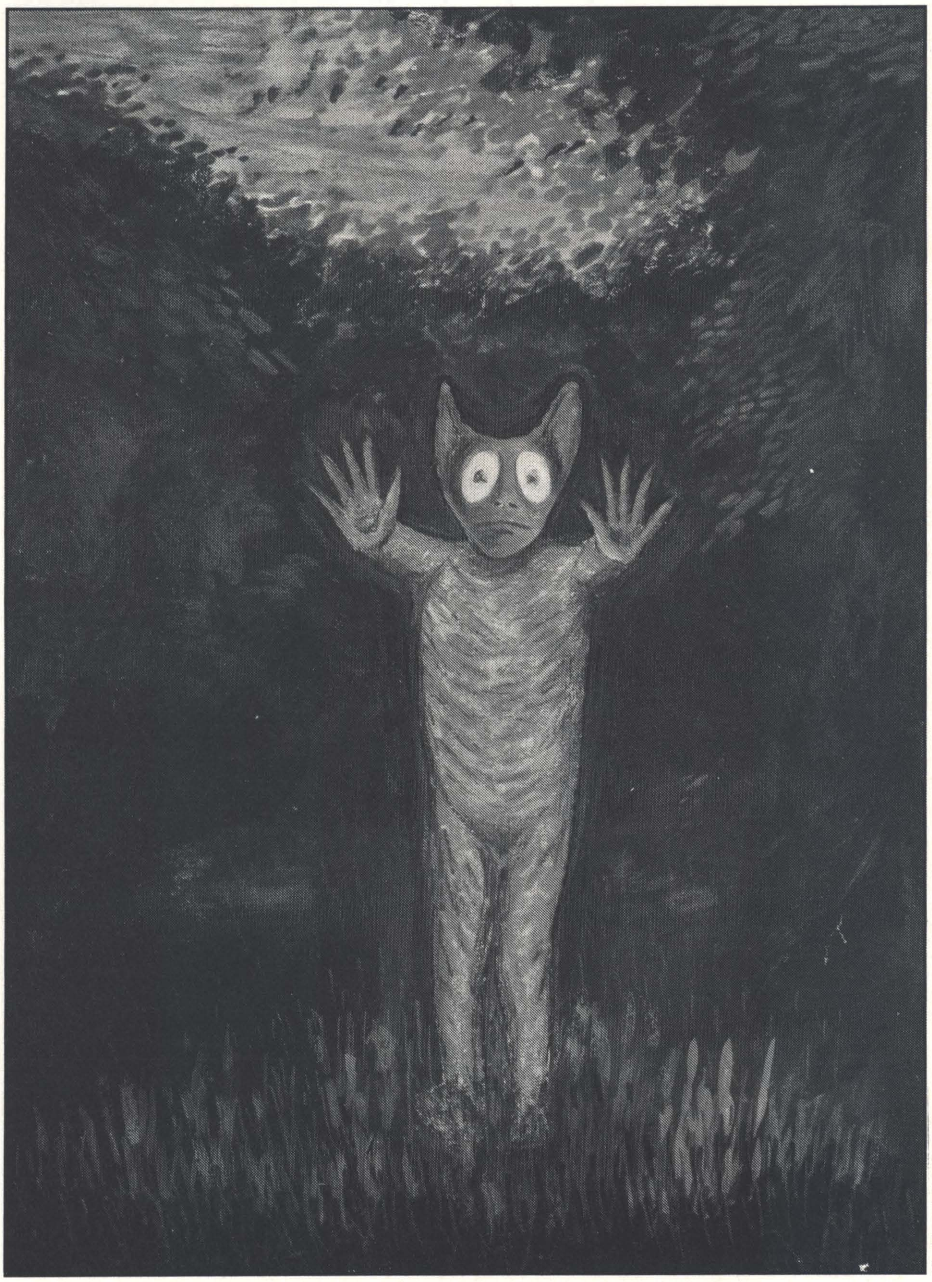
Fire slags rapporter.

Rapporterne om påståede møder mellem mennesker og ikke-menneskelige væsener kan inddeles i fire kategorier:

1) Beretninger, som mennesker fortæller om, hvad de mener og tror at have oplevet, da de mødte fremmede ikke menneskelige væsener (1-6 etc.)
2) Opdigtede beretninger med samme mønster, men stammende fra pro-UFO perioden i 1920'erne og 1930'erne (9).
3) Myter, sædvanligvis ikke særlige specielle selvom der lejlighedsvis forekommer navne og lokaliteter, og hændelserne indeholder de samme træk (10).
4) Beretninger, der fremkommer, når en person uden kendskab til UFO-sagen beskriver en formodet UFO-bortførelse under påvirkning af narkotika eller hypnose (8).

En undersøgelse af de referencer, der lige er nævnt, afslører, at der i vid udstrækning er forbavsende mange ligheder mellem de forskellige kilder. For eksempel:

I 1920'erne skrev europæiske science fiction forfattere i deres bøger om tænkte situationer, der lå så tæt op ad bortførelsesrapporterne fra 1970'erne, at et sammentræf er utænkelig. Meheust's bog (9) helliger sig disse paralleller på den måde, at han citerer en fransk science fiction historie, hvor helten befinder sig i et lille rum, oplyst af et grønligt diffust lys, der ikke kommer fra en bestemt lyskilde, men ser ud til at komme fra hele fartøjet. Der er tilsyneladende ingen døre og vinduer, men de dukker op, når det ønskes. Sammenlign dette med Higdon (2b), der befinder sig i et lille rum, kraftigt oplyst, men dog ikke af nogen synlig lyskilde, eller med Diaz (9), der ikke kunne se noget lys og følte at

Ill.: Henrik Pedersen.

Natten mellem den 21. og 22. august 1955, oplevede 11 personer, nær byen Hopkinsville i staten Kentucky, at deres hus blev »angrebet« af væsener, hvis oprindelse de ikke kunne give nogen forklaring på. (UFO-NYT 2/82).

væggene var gennemskinnelige. Lige som science fictionhelten befandt sig i et lille rum uden møbler (for at få det fulde overblik over disse paralleller, er man selvfølgelig nødt til at læse i beretningerne i deres fulde længde). Vallee (12) har skrevet en bog om de paralleller, der er mellem UFO-rapporterne og myterne (se tillige Åge Skjelborgs »På sporet af ufonauten« o.a). Hvad man egentlig mener om hans teori, har han udført et godt stykke arbejde, og det er svært at komme uden om, at der må være visse fælles kilder, når Vallee bombardere én med paralleller som denne: *Betty Hill* (4) *fortalte, at der ved hendes undersøgelser blev stukket en lang kanyle ind i hendes navle. . .* Callendrier des Bergers fra det 15. århundrede viser nogle dæmoner, der gennemborer deres ofres underliv med lange nåle. Et sådan sammentræf kan være tilfældig, men ikke så mange. . .

De beretninger, der fremkom under et hypnose eksperiment foretages af Alvin Lawson og hans gruppe overraskede med de mange ligheder, der var mellem de påståede faktiske beretninger. Dette var meget bemærkelsesværdigt, da medierne var særligt udvalgte med meget lidt kendskab til ufologi. (Men som Hendry har sagt, findes der i dag næsten ingen, der aldrig har hørt om UFOer!) Medierne beskrev deres imaginære oplevelse med samme vendinger, som bruges af de personer, der påstår, at de har haft en sådan oplevelse. Det er ingen nødvendigt at læse beretningerne i deres fulde længde, for at få det fulde udbytte af parallellerne. Her er et kort sammendrag:

A) Det lader til, at de har bragt mig hertil... det ligner nærmest et rør. Siderne er 6 m høje.

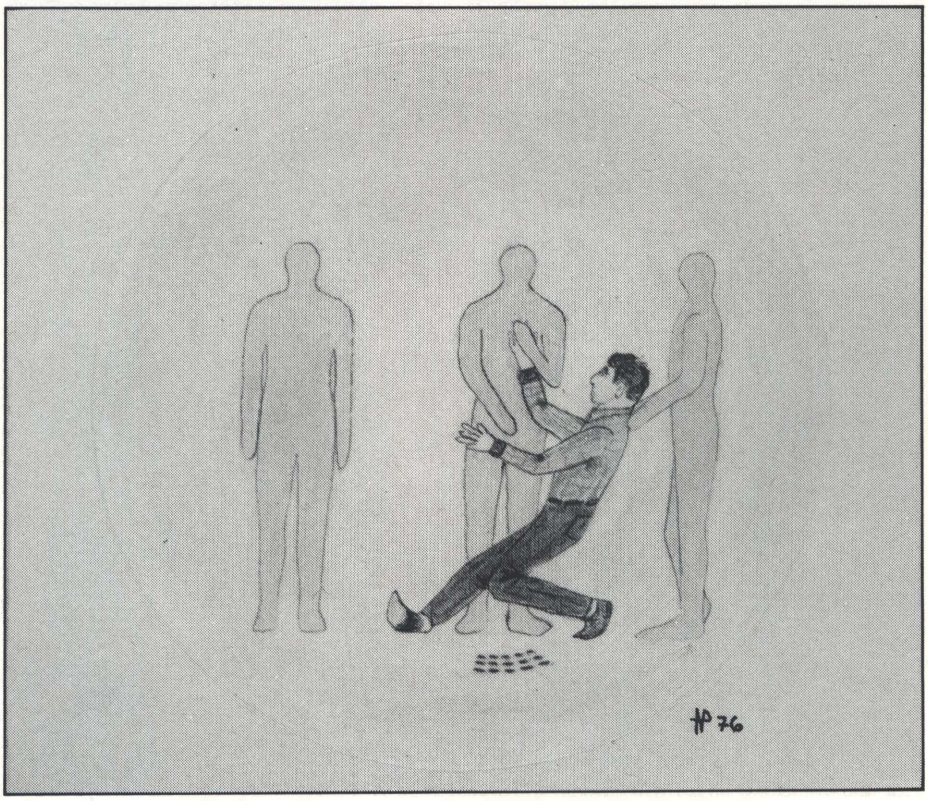
B) Jeg kan se himlen der oppe. . .det er som et langt rør, takket...

C) Det er ligesom en slags rør, jeg føler det som, jeg befinder mig på bunden af et rør og ser op. . .

A er faktisk fra hypnoseeksperimentet, B er en »rigtig« bortførelse og C fremkom under en nakotikahallucination. (se tillige UFO-NYT nr. 2, 1984, side 36)

Kort sagt står vi med fire slags rapporter med forskellige oprindelse, men dog med mange ligheder. Dette tyder på, at de enten er opstået som et resultat af hinanden, eller de stammer fra et fælles og dybere forankret - måske endda universielt - medfødt billede.

Det er svært at se, hvordan den ene skulle være et resultat af den anden. At antyde en lige eller løbende udvikling fra myten til science fiction og fra science fiction til påståede kendsgerninger fører mod det absurde: Hvordan kunne en brasiliansk landmand have fået kendskab til 50 år gamle franske science fiction historier - og hvis det er sket ved et tilfælde en gang, hvordan kan det så fortsætte med at finde sted?

Ill.: Henrik Pedersen.

Den 4. januar 1975 blev den 28-årige Carlos Alberto Diaz blændet af en skarp lysstråle. Han påstår, at han derefter blev taget op i en UFO og underkastet flere prøver. Hans ur var standset kl. 03.50 og han blev indlagt på et hospital i Bahia Blanca, Argentina, kl. 08.30.

Mytens betydning.

Paul Misrakis synspunkter (10), der senere blev uddybet og lempfældigt udvidet af von Däniken og andre, var, at beretninger om myter er lig med beretningen om påståede virkelige hændelser af den simple grund, at de *er* virkelige beretninger, som tiden har sløret. På trods af et UFO-bortførelser kan have fundet sted i historisk tid, findes der dog ingen entydige bevis på det, og der må derfor sættes spørgsmålstegn ved, om de har fundet sted. For det første må de, der støtter denne teori, nødvendigvis bevise, hvorfor der kun findes rapporter fra den fjerne fortid og vores tid, men ingen fra tiden imellem - hvorfor fandt der ingen bortførelser sted på Shakespeares tid, dr. Johnsons tid eller i viktoriatiden, for selvom man ikke rådede over vor tids kritiske instrumenter, kunne vi i det mindste have forventet nogle rapporter af en sådan standard, at der var muligt at vurdere deres indhold. Da der ikke er nogle rapporter fra den tid, vil jeg gætte på, at beretningerne om myterne er noget ganske andet end beretningerne fra vores tid.

For os i dag, har de mystiske beretninger haft den betydning, at de var, hvad folk ønskede at fortælle og høre. Da de er langt fra at være virkelige hændelser, er det mere sandsynligt, at de beskriver nøjagtigt, hvad der *ikke* skete i det virkelige liv. Det virkelige liv er rodet og utilfredsstillende, ting sker og ingen ved hvorfor, ting begynder og afsluttes ikke, så der bliver flere løse ender. At påtvinge virkeligheden et mønster er et grundlæggende menneskelig instinkt, der holder historiefortællere og mytedannere beskæftiget.

Myte og virkelighed hænger sammen på den måde, at myten udfylder de huller, der er i virkeligheden. Alfer og engle og deres ligheder i de senere kulturer, var »nødvendige« for at fuldende vores verdensbillede. De og mødet med dem, er ting vi føler, bevidst eller ubevidst nogle af os eller måske os alle, for virkeligheden skal på en eller anden måde fortsætte. Hvis overmenneskelige væsener ikke eksisterer, må mennesket opfinde dem.

Jeg tror, vi må acceptere, at der virkelig er grund til at godkende UFO-rapporterne, og de drejer sig om et virkeligt fænomen uden for den etablerede videnskab. Selvom vi ser bort fra alle materielle og fotografiske bevis, har vi stadig flere tusinde rapporter, hvori klart tænkende ikke følelsesmæssigt belastede personer beskriver rationelle og lysende objekter med mange forskellige faconer. At afvise sådanne bevis er ganske enkelt urimeligt.

På samme måde tror jeg, vi må acceptere, at ligegyldigt hvad vi end tror om UFOerne, er de forskellige fra alt, hvad vi har kendskab til. Deres evne til at skifte facon, til at reagere på individuelle indtryk, at blive set af nogle og ikke af andre, kædet sammen med så mange andre gange, hvor deres adfærd strider mod det logiske, tyder på, at vi står overfor noget, der er helt forskelligt fra noget, mennesket tidligere har oplevet, (bortset fra visse psykiske fænomener).

Hvis vi imidlertid vil acceptere, at den den typiske UFO-rapport har forbindelse til virkeligheden, må vi også lige som acceptere bortførelsesrapporterne, da vi må vælge imellem enten at sige, *»Åh, de er blot undtagelser«*, uden egentlig grund, eller acceptere, at de også er baseret på virkeligheden. Dette betyder, vi må forklare, hvordan det kan lade sig gøre, at virkelige rapporter kan have forbindelse til de rapporter, vi ved, er opdigt. Vi har allerede udelukket den mulighed, at de er et produkt af hinanden, så hvad er tilbage?

Paradoks for de frelste.

På nuværende tidspunkt er vi nødt til at se på endnu en komplication, der til at begynde med blot gør det hele værre, men som vi senere skal se, virkelig giver os det nødvendige holdepunkt, og som beviser, at Fort gjorde ret i at være så indtaget af paradokse!

Det nye gys, vi må se i øjnene, er dette: Både Michel Monnerie (11) i Frankrig og Alan Hendry (6) i USA har bevidst, at mange af de detaljerede observationer i virkeligheden er IFOer og ikke UFOer. De modtagelige har beskrevet vinduer på planeten Venus og tillagt månen målbevidste manøvre! Monnerie mener, at det, der sker i sådanne tilfælde, er, at en observation af noget ukendt får visse personer til at få en »vågen drøm« se artiklen andet steds i bladet, altså et mentalt stade, hvor det ubevidste fortrænger det bevidste. Dette er måske eller måske ikke tilfældet, men hvad der virkeligt vedkommer os er, at visse modtagelige personer virkelig graver et eller op fra deres indre, noget de forventer, ønsker at se eller frygter at se og erstatter Månen eller noget andet harmløst med dem. I den proces, der foregår, spiller det sete ingen rolle, da den modtagelige frembringer det hele.

Hermed ser man, hvorfor denne komplication er betydningsfuld. For, hævet over en hver tvivl, viser den, at nogle mennesker er i besiddelse af det gør-det-selv værktøj, der er nødvendig for at ændre virkeligheden til fantasi. For, hvis UFO-observatører kan gøre dette, og det kan de, så kan vi måske alle!

Jeg mener, vi kan tillade os at konkludere, at nogle, måske vi alle, ubevidst har den fornødne evne til at lave en bortførelsesrapport. Hvad, der så stimulerer den, afhænger af forholdene. I den fjerne fortid overlevede myten ved hjælp af beretninger om feer, engle og dæmoner. Science fiction forfatterne brugte den i form af eventyrlige historier, som i 1920'erne ofte drejede sig om gale videnskabsmænd, der ville regere over hele verden. Hvis vi i laboratorier underkastes hypnose eller påvirkes af narkotiske stoffer, bruger vi den i form af opdigtede observationer, men nu spiller udenjordiske humanoider hovedrollen.

Hvis vi oplever en virkelig situation.

der kan virke som stimulans, om det så er et IFO eller UFO er ligegyldigt, vil nogle, af os, afhængig af den psykologiske baggrund, måske opleve en observation med baggrund i tidens kulturelle niveau. På Bernadette Soubirous' tid var det Jomfru Maria, der var passende for fromme teenage piger i den katolske kultur, tidligere var det en slags religiøse flammer på himlen, og på vores tid er det udenjordiske humanoider. De beretninger, vi modtager, påvirker vi med egne meninger: Betty Andreasson (3) havde en mystisk oplevelse, der svarer til hendes personlige situation, mens Sandy Larson og Judy Kendall (8) gennemgik en slags medicinsk operation, der gengav en episode fra det virkelige liv.

Jeg forstår stadigvæk ikke, hvorfor de bortførte er så optaget af lys og døre. Men jeg tror, vi kan finde ud af det, hvis vi vil, vi skal bare tage ved lære af psykoanalytikerne, for hvad enten der er noget virkeligt bag de bortførtes beretninger eller ej, stammer deres grundtræk fra noget, der er udbredt, om ikke universielt og dermed fast forankret i det ubevidste i vores hjerner.

Kilde:
MUFON UFO Journal No 158, april 1981

Referencer:

1) Pierre Delval, Contacts de 4me type, 1979.
2) Flying Saucer Review (a) Da Silva, Vol. 19, nr. 6, side 6. (b) Higdon, Vol 21, nr. 3 & 4 side 3.
3) Raymond Fowler, The Andreasson Affair, 1979.
4) John Fuller, The Interrupted Journey, 1966.
5) David Haisell, The Missing Seven Hours, 1978.
6) Allan Hendry, The UFO Handbook, 1979.
7) Journal UFO (Canada), Vol. 1/1.
8) Journal of UFO Studies, CUFOS, 1979.
9) Bertrand Meheust, Science-Fiction et Soucoupes Volantes, 1978.
10) Paul Misraki (som Paul Thomas), Flying Saucers, 1962.
11) Michel Monnerie, Et si les OVNIs n'exixtaient pas? 1977.
12) Jacques Vallee, Passport to Magonia, 1970.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

De bortførtes reaktioner

— fortsat fra side 21

Et andet råd til folk, som anvender hypnose ved bortførelsestilfælde, er, at det er særdeles vigtigt, at man, når man har stillet et spørgsmål, venter på et at emnet svarer på dette spørgsmål, før man stiller et nyt. Når man stiller mere end et spørgsmål ad gangen, er det normalt, at emnet kun svarer på det sidst stillede spørgsmål. Som eksempel er der her et uddrag fra det bånd, som blev optaget under Elaine Thomas' tidsregressionshypnose.

Sp: Du ville ud af bilen, hvorfor det?
Sv: Jeg formoder, det bare var forbi. . . (og før dette spørgsmål var besvaret, blev det næste stillet).
Sp: Hvad ville du have gjort, hvis du var kommet ud?
Sv: Jeg ønsker at. . . (og endnu en gang blev emnet afbrudt med nok et spørgsmål).
Sp: Erindrer du, at du blev undersøgt?
Svaret var »ja«. Resultatet blev, at undersøgelsen aldrig fik svar på, hvorfor hun ville ud af bilen, og hvad hun ville have gjort, hvis hun var kommet ud. Det virker, som om der i udbredt grad er en tendens til at stille spørgsmål uden at vente på et svar.

I et andet tilfælde blev emnet spurgt: »Hvilket indtryk fik du?« og uden at vente på svaret: »Gav det indtryk af en slags fremdriftssystem, eller hvad?« Dette emne svarede så på det sidste spørgsmål med: »Nej, de rejser ved magnetisk kraft«.

Et meget vigtigt princip i psykoterapien er at vente, at tie stille det meste af tiden og lade patienten tale.

Jeg mener, at det bedste resultat opnåes ved et individuelt forhør, og hvis der er flere undersøgere til stede, lad dem skrive deres spørgsmål på et stykke papir og tillad kun forhørslederen at stille spørgsmål. Dette gør det muligt for forhørslederen at stille spørgsmålene i en efter dennes mening korrekt rækkefølge. Der er ikke altid grund til, at spørgsmålet bliver stillet med det samme.

I mange af de referater, jeg har læst, er spørgsmålene blevet stillet af en udspøger, som så er blevet afbrudt af sine kolleger midt i et spørgsmål.
For eksempel:
Emne: »Det er så mørkt, det synes som det er. . . .«
Her blev emnet afbrudt af en anden udspøger med: »Føler du det, som om der er nogen, der fortæller dig noget lige nu? Føler du det, som om du modtager en besked lige nu?«
Emne: »Jeg tror det. Det hele er så forvirrende.«
Jeg er sandelig enig i det »forvirrende«. Jeg tror nok, jeg selv ville være forvirret, hvis jeg var emne og spørgsmålene kom fra alle sider.

Som udspørgere må vi være forsigtige og ikke stille ledende spørgsmål, ikke at så tanker og ideer i den udspurgtes (under) bevidsthed. I et referat bemærkede jeg følgende: »Kan du høre noget? Måske ikke en stemme, men måske noget overført (gennem tankebølger) til hjernen. Får du en besked på at gå et eller andet sted hen?«
Emne: »Jeg føler, jeg skal vente.« Senere i samme referat afslører emnet, at kommunikationen foregik gennem tankebølger.

Brugen af hypnose er en kunst, som kræver, at man behersker den, før den som metode kan anvendes af undersøgerne. Det er vigtigt, at undersøgerne forstår hypnosens forgreninger og korrekte anvendelse for at få de flest mulige oplysninger fra emnerne.

Kilde:
Journal for UFO Studies, Vol. 1, nr. 1/FR

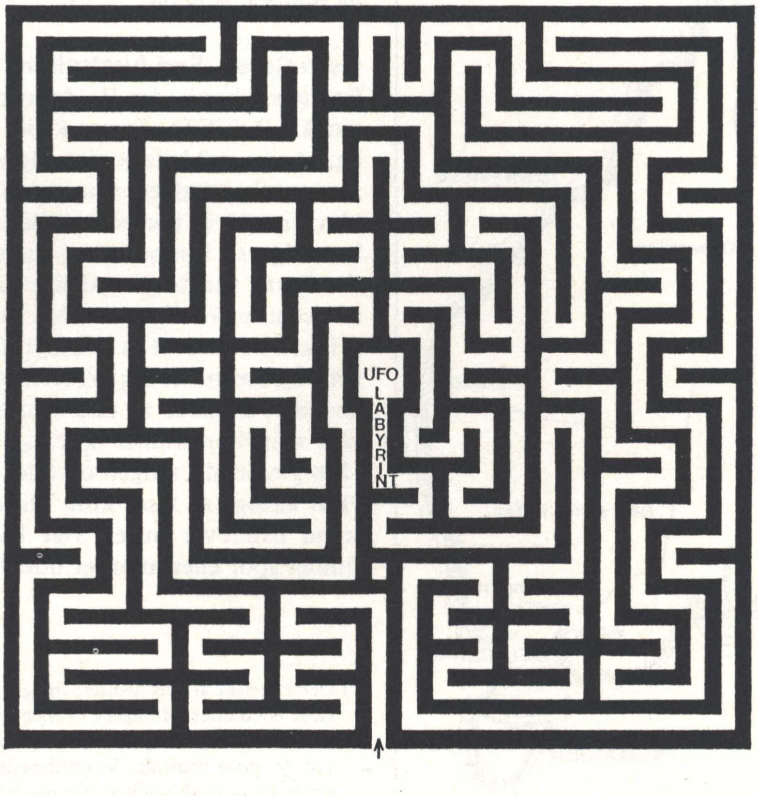
TEORI

Tanker om bevis

Af Budd Hopkins.

De, der har vovet sig ind i UFO-forskningens labyrint, gjorde det normalt sådan skridt for skridt. Man forsøgte almindeligvis at finde ud af, hvad der helt konkret blev set, og hvad det var, der var årsagen til observationen. Og søger det bevis, der enten har relation til UFOerne eller helt udelukker dem.

Når det for eksempel drejer sig om beretninger om nedstyrtede UFOer, udfører undersøgerne et stort arbejde i bestræbelsen på at finde sandheden i de enkelte beretninger og at finde så mange vidner som muligt — hvilket man også må forvente. Der findes dog en anden metode at foretage undersøgelser på, metode, der udmærker sig en søgen efter et direkte bevis, men som dog forudsætter at vi vedtager en teoretisk forudsætning. Jeg foreslår, at vi indtil videre forudsætter, at et UFO faktisk er styrtet ned, og at det eftersøges af regerings agenter. Det kan forventes, at der vil blive brugt hemmelige efterretningsmetoder, så vi må gøre os visse overvejelser over, hvilke metoder, der vil blive brugt for at bevare hemmeligheden.

Mange af de store UFO-organisationer har i deres rækker tidligere efterretningsfolk, som er positive overfor UFO-forskningen; faktisk var den første chef for CIA med i NICAP. Mange af UFO-forskerne har blandt deres venner og bekendte mennesker, som engang var beskæftiget i sådanne organisationer, og som virkelig er interesseret i UFO-fænomenet. Så jeg foreslår, at vi sammensætter grupper af disse efterretningsveteraner, så de kan fremlægge mulige — hypotetiske — procedurer, som vil blive fulgt, hvis en nedstyrtning og efterfølgende eftersøgning virkelig fandt sted. De tanker, de så gør sig, er alle baseret på deres egne erfaringer fra sådanne hemmelige affærer. Dette kan besvare mange spørgsmål, som for eksempel disse: Hvilke grene af efterretningstjenesten ville højst sandsynligt blive involveret? Hvilke metoder ville tages i anvendelse for at »misinformere«? Hvordan vil et »need-to-know« hieraki blive oprettet? Hvilke videnskabsmænd konsulteres? Og så videre, dog er der nok mange der vil sige, at jeg, der aldrig har haft noget med efterretningsarbejde at gøre, ikke skal forsøge at bilde mig noget ind (1).

Fordelene ved at få udfærdiget en sådan liste over mulige efterretningsprocedurer af disse personer er meget indlysende — det vil udstyre UFO-forskerne med en slags checkliste, med hvilken

— fortsættes side 39

TEORI

Hjernespind og nærobservationer

Af Keith Basterfield.

Størstedelen af UFO-rapporterne er det muligt at forklare ved almindelige fænomener, når først en grundig undersøgelse har fundet sted. Flyvemaskiner, vejrballoner, skyer, månen og solen, stjerner, planeter og meteorer har alle været årsag til rapporter fra folk, der enten har set noget, som de ikke tidligere har oplevet, eller observeret det på en uventet eller usædvanlig måde.

Rapporter om mærker i jorden er blevet forbundet med UFOer, selv om de er fremkaldt af svampe, dyr, helikoptere o.s.v.

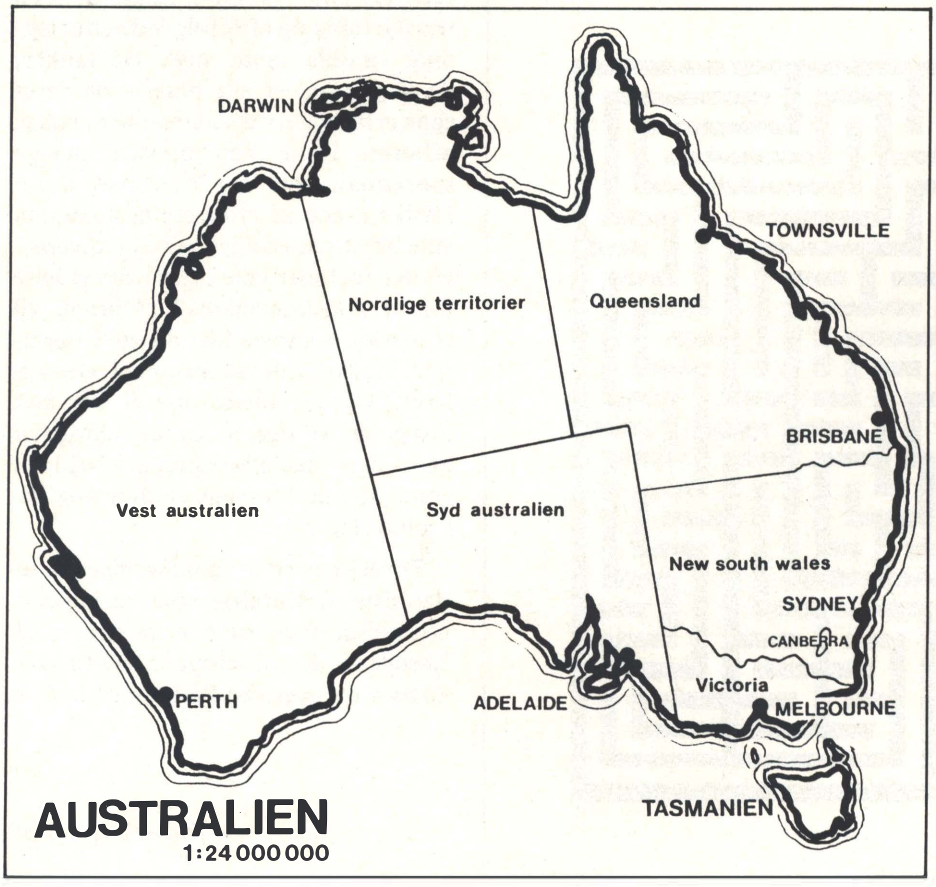
Selv fotografier er blevet afsløret, efter at den forfinede computerteknologi er taget i anvendelse, og den har nu opklaret alle, bortset fra et ringe antal, af de mere end 1000 fotos, som siden 1947 er blevet undersøgt.

»Radarbeviset« er blevet forplumret af den manglende forståelse for, at selv i dette medium spiller den menneskelige fortolkning stadig en rolle, og at andre tilfælde kan blive forklaret med unormal udbredelse af radarbølgerne. En New Zealandsk radarrapport fra 1979 hævder netop dette standpunkt i forbindelse med 2 filmoptagelser. Den New Zealandske regering meddelte, at det pågældende radarmål skyldtes defekt udstyr og unormal udbredelse af radarbølgerne. Den ene film viste Venus, og den anden film blev betegnet som værende af ringe videnskabelig værdi. (Sidstnævnte forklaring er naturligvis blevet stærkt betvivlet af Dr. Bruce S. Maccabee.)

Tilbage bliver kun nogle få fotografier, der har klaret computeranalysen, en lille gruppe af fysiske spor og mærker samt et stort antal af nærobservationer, hvor de mundtlige vidnerapporter er det eneste tilgængelige bevismateriale.

Det er denne sidste gruppe af rapporter, som vil blive behandlet i denne artikel.

De følgende eksempler på rapporterede nærobservationer vil illustrere de typiske tilfælde.

Gum Creek, Syd Australien (1964)

En farmerkone, der lå vågen om natten kl. 2 (CST), bemærkede pludselig, at en »skikkelse« viste sig udenfor soveværelsesvinduet, som om »en film blev vist på et lærred«. Billedet forekom lige så lyst som ved dagslys, og detaljerne var meget tydelige på grund af det usædvanlige lys. Den mandlige skikkelse så ud til at »fotografere noget« og nærmede sig derefter vinduet. Kvinden ønskede at tale med skikkelsen, men hun kunne ikke sige noget. Hun gled ned i sengen og faldt i søvn. Hun antog, at lyset kom fra en genstand ovenover huset. Der blev ikke fundet spor eller mærker udenfor.

---

*) Den engelske artikel hedder: Imagery and close encounters. Imagery oversættes i overskriften ved hjernespind og i artiklen oftest ved det mere neutrale: forestillingsbilleder, der er en psykisk realitet, der ikke svarer til den fysiske.

Sandford, Tasmanien (1978).
En kvinde blev vækket af en hunds gøen og stod op kl. 23.50 (EST) og så ud af vinduet. Hun opdagede en »døråbning« af hvidt lys udenfor på den ujævne indkørsel. Der var mørkt alle andre steder end i »døren«. Imidlertid kunne hun gennem »døren« og kun gennem »døren« se vejen i indkørslen, som om den var oplyst af dagslyset. Så spredte et gyldent skær sig fra døren, og derefter forsvandt pludselig både »dør« og lys. Der blev ikke fundet nogle spor.

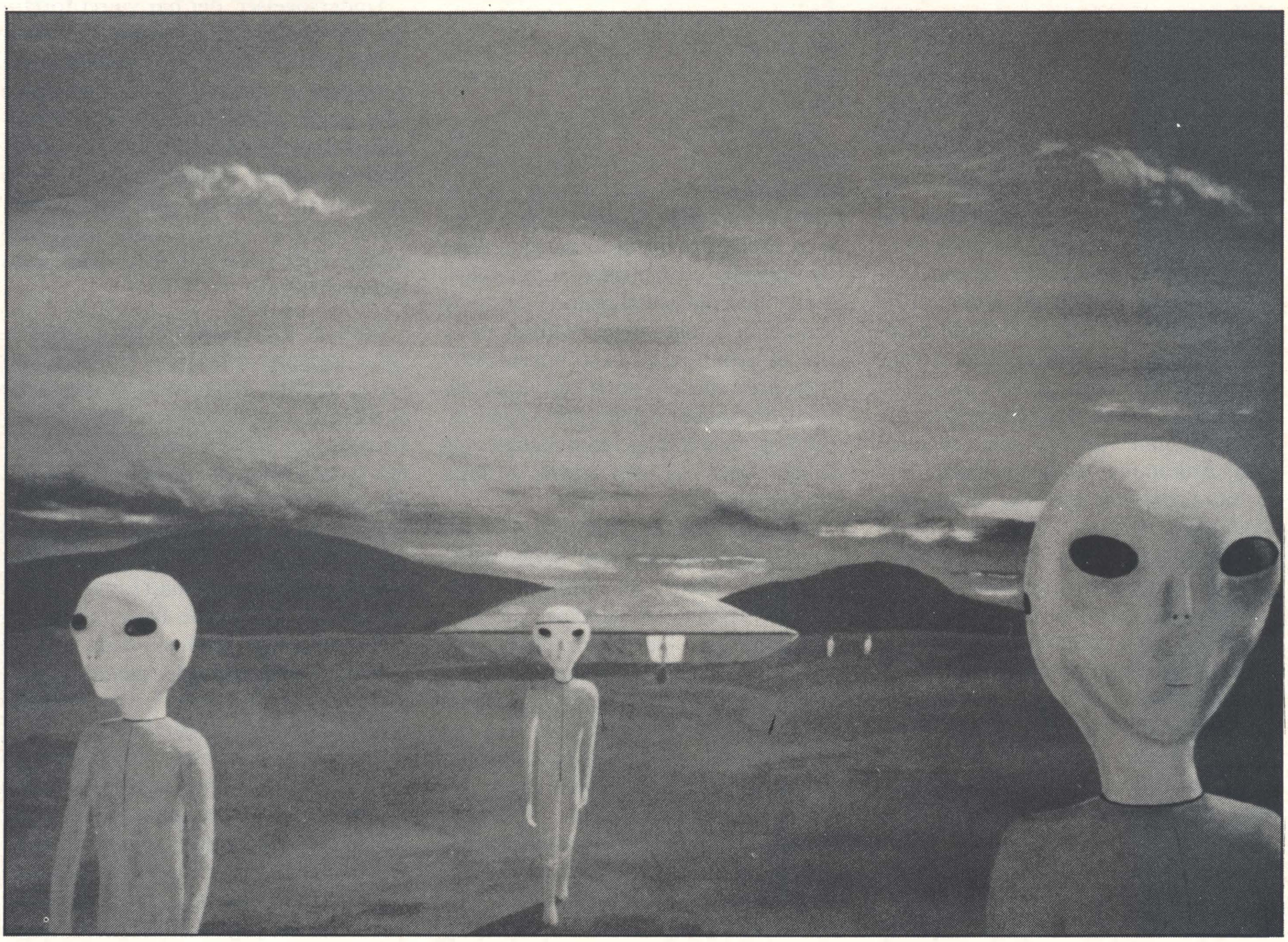
Boyrup Brook, West Australien (1967).
En mand kørte alene i sin bil kl. 21.30 (WST) med 100 km/t. Pludselig blev han opmærksom på, at en lysende genstand nærmede sig fra luften. Bilen blev øjeblikkelig »død«, og hele det elektriske system ophørte med at fungere. Der var ikke nogen følelse af, at bilen kørte langsommere. Han rapporterede, at da han så op, så han ovenover bilen en uregelmæssig, blå, oval genstand, hvorfra der kom en lysstråle, der gik helt ned til bilen og ind i den. Efter antagelig 5 minutters forløb forsvandt genstanden, og han fandt, at han stadig kørte med 100 km/t og bilen fungerede igen normalt, og han havde ingen følelse af, at bilen accellererede. Det blev senere opdaget, at hans ur var 5 minutter bagefter.

Prospect, Ill., USA (1977)
En 19-årig mand påstod, at mens han kørte alene ved 1-tiden om natten, blev han taget ud af sin bil og bragt ind i en genstand, hvor der var nogle sælsomme væsener. Han blev derefter igen anbragt i sin bil og fandt sig selv påny kørende i fuld fart.

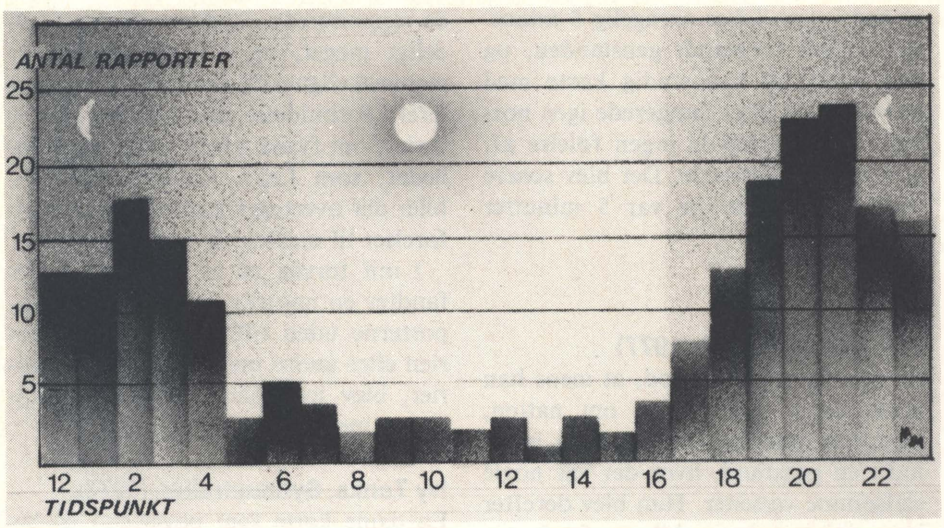
En gennemgang af et stort antal (300) af tilsvarende nærobservationer fra Australien fører til den konklusion, at de fleste rapporter stammer fra isolerede eller landlige områder, er sket om natten, hvor der hovedsaglig kun er en person til stede, og ofte mens han/hun kører bil. Tidsmæssigt kulminerer rapporterne omkring kl. 20-22 og 02-04 (se diagrammet). Typen af de rapporterede objekter varierer umådeligt meget, og i nogle tilfælde er menneskelignende skabninger rapporteret i forbindelse med UFOer. Der er fortalt om fysisk uforklarlige begivenheder, som f.eks. »materialisation«, biler der overtager kontrollen og bortførelser til medicinsk undersøgelse.

I mit forsøg på at afgøre, om der fandtes en naturlig forklaring på rapporterne uden tilflugt i rumskibsteorien eller andre mere fantasifulde teorier, blev jeg opmærksom på 2 rapporter med følgende detaljer.

Ivy Tanks, Sydaustralien (1973).
En dame kørte som passager i en beboelsesvogn og lagde sig til at sove ved to-tiden.(1) Omkring kl. 3 hørte hun en varm mandlig stemme, der sagde hendes navn og fortalte hende, at hun skulle se ud af vinduet. Langs med vejen så hun en øgformet genstand omgivet af et »kraftfelt«. Hele genstanden udstrålede et hvidt skær, der så ud til at komme både indefra og fra overfladen. Hun mener, at den ovale genstand kunne have været halvgennemsigtig. Lyset var så behageligt og godt, at hun ikke

Ill · René Olsen

Statistik over tidspunkter for begivenhederne — i alt 225 rapporter.

var i stand til at sammenligne farverne og gløden med noget som helst andet. Til trods for at iagttagelsen var meget kortvarig (5 Sek.) blev de fleste detaljer erindret. »Kraftfeltets« glød svandt hen på en uforklarlig måde. Hun vågnede og var frisk, og på forespørgsel oplyste chaufføren, at han intet havde set.

Frankston, Victoria (1972).

Da en 37-årig kvinde kørte hjemad, opdagede hun et stort sølvblåt, uregelmæssigt objekt, der svævede over hendes bil. 22 dage senere viste (på det samme sted) det samme eller et tilsvarende objekt sig over hendes bil. Pludselig satte motoren ud og kunne ikke starte igen. Hun prøvede forgæves at dreje på rattet, trykke på bremserne og skifte gear. Bilen »dirigerede sig selv« ind til vejsiden og standsede. Enhver støj forsvandt, og hun fik fortalt 3 ting. Derefter startede motoren sig selv igen, og hun kørte til en politistation og indberettede episoden. Senere sagde en indre stemme hende at hun skulle vende tilbage til stedet. På vejen derhen »materialiserede« en mand sig inde i hendes bil, hvorefter han »dematerialiserede« sig igen. Ankommet til stedet mødte hun to andre personer. Derefter så hun igen »manden«, hvorefter hun besvimede. Mens hun rent fysisk var sammen med de to andre personer, der ikke så noget usædvanligt, beskrev hun senere, at hun blev taget indenfor i et »rum«. Der var ingen synlige tegn på belysning, men alligevel var rummet kraftigt oplyst. Derefter vågnede hun igen af sin besvimelse i sin bil. Andre mærkelige psykiske begivenheder skete omkring dette tidspunkt (eks. hørte hun stemmer inde i sit hoved). Af de der kendte hende, blev hun betragtet som værende en almindelig, normal og sund person.

Som det vil blive bemærket af disse to rapporter, er der enkeltheder, som vi må anse for umulige. Biler overtager ikke selv styringen, og materialisation er ikke en hverdagsbegivenhed. Her må man imidlertid huske på, at vi ikke har at gøre med særlige eller sindsyge personer, men vi taler om troværdige, pålidelige, sunde gennemsnitsmennesker, som klare regulære krydsforhør. Disse oplevelser er enkeltstående eller sker højst over en periode på seks måneder i hele personens levetid, og det er ikke kontant tilbagevendende oplevelser, som der er hos de såkaldte kontaktpersoner. En juridisk domstol ville ikke være i tvivl om, at der var tale om pålidelige vidner.

En undersøgelse af litteraturen afslørede, at der er kendte psykologiske fænomener, som stadig ikke er fuldt ud forstået, og dette synes at give en mulighed for at undersøge disse begivenheder ud fra samme synsvinkel. Der er tale om søvnlignende tilstande med abnormt øget suggestibilitet, svarende til hypnotiske forestillingsbilleder i perioden mellem søvn og vågen tilstand. Perioden mellem den vågne tilstand og søvn kaldes »hypnagogic« og mellem søvn og den vågne tilstand »hypnopompic«.

Begrebet »hypnopompiske forestillingsbilleder« blev skabt af Alfred Maury i 1848. Maury så »ansigter«, når det blev mørkt. Begge typer af forestillingsbilleder indtræffer oftest med øjnene lukkede, men kan også forekomme i mørke omgivelser med åbne øjne. Mc Keller (1972) rapporterer om enkelte tilfælde, hvor personer fortæller om lignende billeder, som viser sig, når personerne er lysvågne.

Forestillingsbillederne er hovedsagelig visuelle eller auditive, men indeholder også følelse af noget varmt/koldt, fugt eller berøring. Det kan være frembragt af dagens begivenheder eller mærkelige specielle tildragelser af behagelige eller skræmmende art. Der synes at være meget lidt system over deres tilsynekomst, og af denne grund kunne personerne blive forskrækkede ved deres pludselig opdukken. Virkelighed og indbildning af denne art kan let forveksles. En af de almindelige auditive forestillingsbilleder er, at høre sit navn nævnt. Mange kan antagelig huske situationer, hvor de halvt sovende, halvt blundende har ventet på at blive kaldt til morgenmaden, og så hørt at de er blevet kaldt på ved navn, hvorefter de i køkkenet konstaterer, at maden kun er halvt færdig, og at der slet ikke er blevet kaldt på dem.

Visuelle forestillingsbilleder går fra enkle (farvestykker) til komplicerede og omfattende scener. Det sete kan være »mærkeligt« eller observeret fra en ualmindelig vinkel og somme tider med en usædvanlig detalgerigdom. Det kan vare fra sekunder til minutter. De personer, der har oplevet sådanne forestillingsbillededer, fortæller om farvernes og lysets usædvanlige intensitet og bruger sådanne udtryk som »usædvanlig klarhed« eller »solens glød«.

Undersøgelser, der har været foretaget, har ført til den antagelse, at sådanne billeder er almindeligt oplevet, men benægtet af mange, på samme måde som nogle påstår, at de aldrig drømmer. Forestillingsbilleder anslås at forestillingsbilleder anslås at forekomme hos 50 til 70% af alle mennesker, enten med et antal fordelt over hele natten eller i det mindste over halvdelen af natten.

Som et eksempel på hvor »realistisk« sådanne imaginere billeder kan være, kan det være værd at bemærke et tilfælde omtalt af Mc Keller (1968): Et ungt par havde den rutine, at konen lavede morgenmad klar til sin mand og derefter sendte ham på arbejde. En morgen »oplevede« hun, at hun stod op af sengen, vaskede sig og klædte sig på, spiste morgenmad sammen med sin mand og kyssede ham farvel. På dette tidspunkt vågnede hun ved, at hendes mand kyssede hende farvel, idet hun havde sovet i sin seng hele tiden indtil dette tidspunkt.

Green og Mc Creery (1975) beretter om, hvad de kalder »type 2« måde at vågne på, hvor personen vågner normalt op og finder sig selv i sengen. Omgivelserne viser sig til at begynde med normalt for dem, men så bliver de unormale og ukendelige. I nogle

tilfælde vågner de op med en stresset og urolig følelse. I andre tilfælde oplever de frygt, panik, hallucinationer eller lignende sindsstemninger. Dette kan også være ledsaget af en følelse af, at kroppen er paralyseret eller at »man er udenfor sit eget legeme«.

Udefra ser personen ud til at sove med lukkede øjne. Af og til er denne »type 2« måde at vågne på, blot sanseindtrykket af opvågningen på det tidspunkt, hvor personen virkelig vågner.

Tabel 1 sammenligner karakteristika mellem UFO-oplevelser og forestillingsbilleder.

Jeg vil foreslå, at begivenheder som de fra Ivy Tanks (1973), Gum Creek (1964) og Sandford (1978) er fremkaldt af forestillingsbilleder, der indtræffer på grænsen mellem vågen tilstand og søvn, og hvor vi ved, at sådanne billeder forekommer.

Beretningerne fra Boyup Brook (1976), Prospect (1977) og Frankston (1972) indeholder de samme grundelementer og omhandler personer, der kører alene i ensformige omgivelser eller på en forholdsvis øde vej, hvor man kan have mulighed for at være en afslappet vågentilstand på grænsen af søvnen.

Der er hundredevis af sådanne begivenheder beskrevet i UFO-litteraturen, hvor teorien om »forestillingsbilleder« tilsyneladende er i stand til at give en tilfredsstillende forklaring.

Omkring 100 rapporter eksisterer, hvor personerne påstår at have været bortført af UFO-nauter og været genstand for en medicinsk undersøgelse. En indgående undersøgelse af 25 tilfælde viser stor lighed med den type begivenheder, som netop er forklaret. De samme tilgrundliggende detaljer er til stede, undtagen at bortførelsestilfældene resultater i mere overbevisende rapporter med synlige cysiologiske og fysiske mærker (eks. glasøjne og nålepunktformede mærker). Imidlertid sker mange af tilfældene, hvor vidnerne påstår at være blevet vækket eller at have kørt i bil, altså hvor betingelserne for at forestillingsbilleder kan opstå er de bedst tænkelige.

Forestillingsbilleder	Rapporter om nærobservationer
Sker på grænsen mellem søvn og opvågning - kan ske om dagen.	Sker hovedsagelig om natten, ofte når vedk. kører alene eller vækkes af en natlig søgn, få tilfælde i dagslys.
Normalt lukkede øjne eller mørke omgivelser.	Hovedsagelig i mørke o-m-givelser.
Ringe kontrol over tilsynekomst eller forsvinden.	Sker pludselig og uventet og de fleste objekter fjerner sig med umådelig stor fart.
Varierer fra det enkle til det komplicerede.	Fra kortvarigt møde til længerevarende bortførelse.
Ringe kontrol over indholdet.	Alle mulige beskrivelser af genstande og humanoider. Dette er blevet brugt som en god begrundelse for at betvivle nærkontakt oplevelserne.
Usædvanligt lys og farveindhold.	Nærkontaktrapporterne beretter hovedsageligt om UFOets intense lys og levende farver.
Raske mennesker med normal opfattelsesevne.	Normale, raske menneskers rapporter.
Indholdet kan være besynderligt og usædvanligt.	Bilstop, bilen kører sig selv, maskinfejl, sælsomme elektriske effekter som ophører igen, osv. Tilsyneladende umuligheder.

Tabel 1 — Sammenligning af karakteristika for forestillings-billeder og nærobservationer.

Et bortførelsestilfælde (Calgary, Canada 1967) viser endnu et punkt, der sandsynliggør teorien. En dreng, der gik en 3-minutters tur langs et hegn mellem to huse, kom helt fortumlet hjem. Under hypnose afslørede han, at han havde hørt en meget høj tone, hvorefter han så op og så en flyvende genstand. Han blev taget op i den og undersøgt medicinsk. Imidlertid afslørede hypnotisøren, at begivenheden i virkeligheden var en genkaldelse af en fortrængt erindring om en blindtarmsoperation.

Fysiologiske og fysiske følger hos folk kan antagelig være en parallel til det medicinske begreb »hysterisk forvandling«. Hysteri er erkendt som en sygdom, der er en følge af følelsesmæssig konflikt og giver sig typisk udtryk i dramatiske fysiske symptomer, der omfatter både musklerne og visse organer. Under omformningsprocessen er ikke-bevidste impulser ændret til kropslige symptomer. Den emotionelle konflikt giver sig således fysisk udslag (eks. hævelser i ansigtet, synsforstyrelser eller chok).

Mekanismen bagved.

Selvom vi accepterer, at forestillingsbilleder forekommer, forstår vi stadigvæk ikke mekanismen bagved. Forsøg afslører, at den kreative forestillingsevne er forbundet med bestemte hjernelapper, og at særlig stor aktivitet i disse kan være tegn på skizofreni og psykoneurose. Sådanne syge mennesker kan få hallusinationer, og opleve fantasier. . . Mange flere undersøgelser vil være nødvendige, og det vil være for tidligt at udtale sig om den mulige mekanisme bagved, bortset fra at oplyse, at Ferguson (1973) beskriver, hvorledes William Dent og assistenter på Stanford Universitetet ser på nerveudladningen, som sker kraftigst (men ikke udelukkende) under visse søvnperioder. Sådanne »nerveeksplosionsudbrud« antages af frembringe den intense billedstrøm, der forbindes med REM-søvnen (hvor øjnene bevæges meget hurtigt, mens man drømmer).

Hvis abnorm stor nerveaktivitet af denne slags sker for normale, sunde personer på andre tidspunkter end under REM-søvnen, kan dette vise sig at være en mulig forklaring.

Dersom disse nærkontaktoplevelser i virkeligheden er forestillingsbilleder, er vi nødt til at spørge os selv om, hvorfor disse forestillingsbilleder viser metalliske rumskibe og rumvæsener. Fantasibilleder har eksisteret ned gennem tiderne?

Hvis man ser tilbage i historien, finder man virkelig støtte for denne antagelse. Folk har oplevet »visioner« og »åbenbaringer«, som er gengivet i religiøs sammenhæng - måske blev de til landsbyoraklet eller heksen. I

middelalderen var man bange for alfer, nisser og trolde. En vis procentdel af befolkningen fortæller stadig om, at de ser sådanne væsener på øde steder, hovedsagelig i den mørke tid. Materialisation og dematerialisation af mærkelige skabninger bliver rapporteret. En generel tro på alt dette gennemstrømmer alle dele af befolkningen, og dennes græsrødder er dybt overbevidst herom.

Det 20.århundrede fik os til ikke at tro på sådanne hændelser; det blev anset for at være barnligt. Imens kom så flyvemaskiner, raketter, missiler og talen om liv på andre kloder. Mange folk tror på, at der eksisterer liv andre steder i universet. Springet fra eksistensmuligheden til oplevelsen er blevet kraftigt forstærket af science-fiction-filmene, bøgerne og den frie diskusion om emnet. Jeg vil mene, at vi blot har flyttet indholdet af vort hjernespind fra det overnaturlige til UFOerne. . .

Kilde:
MUFON UFO Journal, nr. 162, august 1981.
Oversættelse: *M. Maltha Rasmussen.*
Bearbejdelse: *Kim Møller Hansen.*

Noter:
1. Central Standard Time — GMT plus 9½ hours.
2. Eastern Standard Time — GMT plus 10 hours.
3. Western Standard Time — GMT plus 8 hours.

Referencer:

Ferguson, M. The Brain Revolution (New York: Traplinger Publishing Co,. 1973)
Green, C. and McCreery, C. Apparitions (London: Hamish Hamilton, 1975)
Horowitz, M. J. Image Formation and Cognition (New York: Appleton-Century-Croft, 1970)
McKellar, P. Experience and Behavior (Penguin Books, 1968)
McKellar, P. »Imagery from the Standpoint of Introspection« (Chapter 2 of The Function and Nature of Imagery, ed. P. Sheenhan, Academic Press, New York and London, 1972)
Magoun, H. The Waking Brain (C.C. Thomas, 1958)
Reed, G. The Psychology of Anomalous Experience (London: Hutchinson University Library, 1972)
Richardson, A. Mental Imagery (London: Routledge and Kegan Paul Ltd., 1969)
Schreiber, F.R. Sybil (Penguin Books, 1973)
Sheehan, P.W. The Function and Nature of Imagery (New York and London: Academic Press, 1972)
Stevens, L.A. Explorers of the Brain (UK: Angus and Robertson Ltd, 1973)
University of Colorado Scientific Study of Unidentified Flying Objects (New York: Bantam Books, 1969)
Vallee, J. Anatomy of a Phenomenon (London: Neville Spearman, 1966)

ANTITYNGDE

Kosmisk sammensværgelse

Af Kim Møller Hansen

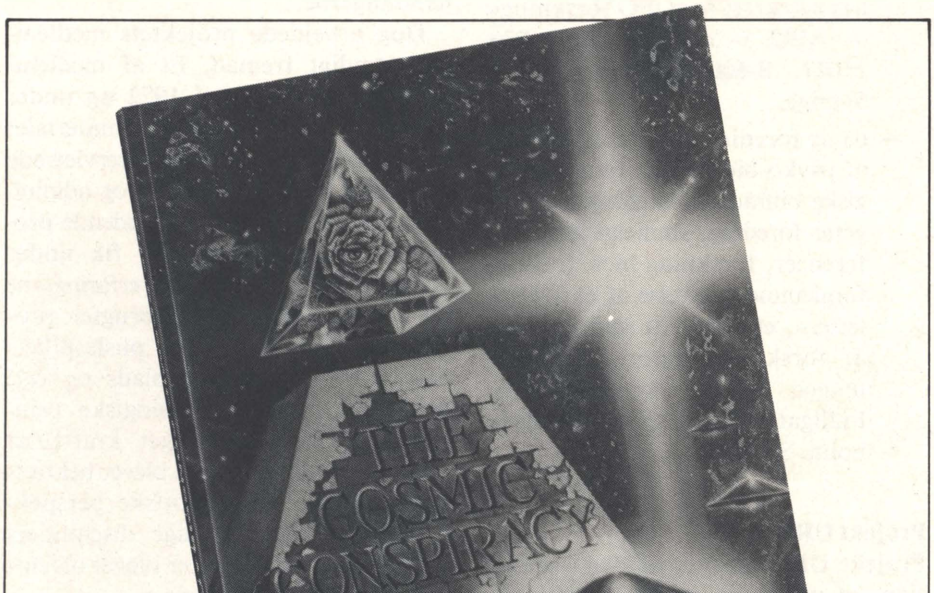
I UFO-NYT 3/84 bragte vi artiklen »Forskning i antityngdekraft« skrevet af amerikaneren John Schuessler, der i rosende vendinger omtaler »forskningsfysikeren« Stan Deyo's forsøg med nye fremdriftsmidler. Af artiklen får man det indtryk, at Deyos arbejde er meget seriøst og støttes af andre forskere og myndighederne.

SUFOI har gennem forlaget SKEPTIKA modtaget en kopi af det australske tidsskrift »The Skeptic«, hvor fysikeren Ian Bryce kaster et nyt og anderledes lys over Deyos arbejde og Schuesslers begejstring for Deyo.

I 1978 fik Stan Deyo og hans kone, Louise, udgivet bogen »The Cosmic Conspiracy«. Bogen er en blanding af mysticisme, omskrivninger af bibeltekster, okkultisme og Deyos spekulationer omkring »nye« energiformer.

Hans tekniske beregninger er ifølge videnskabsmænd direkte forkerte, ligesom de forskere, som skulle have udtalt sig til fordel for Deyos ideer, aldrig har hørt om ham. Også Deyos tekniske uddannelse fortaber sig i det uvisse.

Bogens forsideillustration signalerer helt tydeligt bogens indhold: En pyramide omgivet af flyvende objekter, et krucifiks i baggrund, og et mystik øje, der beskuer det hele.

Bogen fik en meget negativ modtagelse ved udgivelsen, og Deyos ideer var ved at lide en stille død, da Deyo i 1983 iværksatte et genoplivningsforsøg. Sammen med Schuessler indledte han en foredragsturne i Australien.

Schuessler præsenterede sig selv om forsker ansat ved NASA (selv om han i virkeligheden »kun« er ansat hos McDonnell Douglas, der har kontrakter med NASA) og fremstod derfor som en slags garant for Deyos spekulationer. I foromtalen af foredragene reklamerede de med, at de ville vise en hemmelig amerikansk film om et UFO-eksperiment. Folk strømmede til, og efter fire foredrag kunne de to herre indkassere 40.000 dollars.

Og hvad fik folk så for pengene?

Ian Bryce overværede et foredrag, hvor tilhørerne blev præsenteret for hårrejsende historier om nedstyrtede UFOer, tegninger af ufonauter og en gennemgang af Cash-Landrum-sagen, som Schuessler jo især er kendt for.

Den hemmelige film viste sig at være en ældgammel arkivfilm, der for længst er offentliggjort. Flere billeder fra filmen har endda været gengivet for år tilbage i »Det Bedste«.

Som foredraget skred frem tabte folk mere og mere, og efter seancen forsvandt de to herrer uden at besvare spørgsmål fra salen.

Ian Bryce håber, at folk efter at have overværet et sådant foredrag helt af sig selv vil tage afstand fra Schuessler og Deyo. Men indtil videre har Deyos bog solgt i ikke mindre end 100.000 eksemplarer, og det er faktisk lige så uforståeligt som bogens indhold. □

SVERIGE

Projekt URD

Af Bertil H.L. Kuhlemann

Ufologien — som den udviklede sig gennem årene 1950-69 — viste et mønster, som var ganske almindelig i hele den vestlige verden. Observationerne blev rapporteret på en sensationel eller eksalteret måde i nyhedsmedierne; forskellige forskere interviewede observatørerne og »gennempløjede« observationsstederne for yderligere data; interesserede personer i den brede befolkning læste bøger og artikler, og lokale klubber påbegyndte lektioner, diskussioner og undersøgelsesprogrammer — op gennem 60erne begyndte nationale foreninger at opstå og ofte udgav disse blade og/eller artikler om undersøgelsesrapporterne.

Det samme mønster blev fulgt i Sverige med den undtagelse, at de ca. 20 lokale foreninger i 1969 valgte at starte et nationalt forbund til støtte for den fremtidige udvikling af ufologien i Sverige. På den tid var den vedvarende bagatellisering af ufo-observationerne fra Det Nationale Forsvars Forsknings Instituts side meget trættende, og man håbede, at forbundet (UFO-Sverige) kunne tilvejebringe et forum for en nøjere videnskabelig indstilling til ufo-studiet.

Imidlertid viste dette sig hurtigt at være ønsketænkning. Forbundet fik en meget energisk formand, hvis basisopfattelse var, at de ressourcer, man ville tildele ufo-undersøgelserne, skulle bruges til uddannelse af undersøgere og informering af offentligheden, og at dette skulle ske gennem massemedierne, som blev bombarderet med en stadig strøm af »agitatorisk« materiale. Snart reagerede de på en ganske naturlig måde: de vendte ufo-fænomenet ryggen. Formandsskabet er senere blevet ændret og organisationen har »nedskrevet« sin massemedie-aktivitet og koncentreret sig om et spektrum af »normale« aktiviteter for en national ufo-organisation.

(»UFO-Sverige«, Box 175, S-733 00 SALA, Sverige(.

Da de seriøse ufologer opdagede, at den ny organisation ikke fortsatte i den rolle, man havde forventet, arrangeredes en serie uformelle møder og tre nye aktivitetslinier så dagens lys:

- — et meget ambitiøst projekt — at samle og analysere ufo-litteraturen både udenlandsk og nationalt samt skandinavisk. Dette benævnes »Arkivet for UFO forskning« — ABU — med adressen: Box 11027, S-600 11, Norrkøping, Sverige.
- — en ny forening orienteret i retning af psyko-bio-fysiske fænomenlogiske områder. Foreningen arrangerer foredrag, studiekredse, konferencer, forskning m.v. (ikke at forglemme udgivelse af et »Newsletter«, et tidsskrift samt en serie af forskningsrapporter): »Foreningen for Psyko-Bio-Fysik«, Fjällgatan 23 A, S-11645 Stockholm, Sverige.

Projekt URD

Projekt URD skabtes af den konklusion, at ufologien måtte — som alle andre forskningsområder, hvis man ønskede fremgang — benytte videnskabelige metoder for at opnå bekræftede kendsgerninger og data. I en indledende analyse blev nogle tusinde parametre/egenskaber/punkter identificerede som værende de mest elementære data man behøvede at bearbejde. Hertil kom behovet for måleinstrumenter, automatiske alarmerings- og foto/film udstyr samt kommunikationsmuligheder, rapportoptagere, samordningsgrupper og beregningsmaskineri, hvilket gjorde opgaven næsten umulig at gå igang med.

Der indsendtes imidlertid en bevillingsansøgning. Den dækkede et 1. trin på 2 år (US dollars 300.000) og lagde op til et andet, mere dybtgående og opfølgende trin på 3 år (dollars 1.500.000). Det forspurgte bevillingsråd afviste ansøgningen med henvisning til den — dengang stadigt arbejdende Condon/Colorado gruppe. Det har ikke senere været muligt at få genoptaget låne forhandlingerne.

Dog arbejdede projektets medlemmer stædigt fremad. Et af medlemmerne skrev en bog i 1972 og under udarbejdelsen af baggrundsmaterialet til et kapitel i denne bog, interviewede han nogle ledende politikere og administratorer samt nogle fremtrædende professorer. Det indblik han fik under denne proces sammen med erfaringerne fra »UFO-Sveriges« »misbrugte« propaganda bestræbelser fik puslespillets brikker til at falde på plads og vise nogle dybtgående psykologiske principper samlet i et meget kraftfuldt mønster. (Dette er senere blevet bekræftet af flere af de historiske perspektiver i de videnskabelige disciplinerS udvikling osv., som de er blevet offentliggjort gennem 1970erne.)

De slutninger, der blev draget ud fra disse erfaringer, var:

- — propaganda aktiviteter gennem massemedierne ændrer intet ved den offentlige mening om ufo-fænomenet, men giver kun observatørerne (som i almindelighed er at finde blandt menigmand) en følelse af at være velkommen til at rapportere deres observationer.

En følgeeffekt er dog, at administratorer og andre »top-folk« har en tendens til at spotte de organisationer, der benytter sig af denne form for kommunikation.

— »Top-folk« vil ikke lytte til ufoforskerne før det er videnskabeligt bevist at fænomenet eksisterer.
— for uden tvivl at kunne verificere fænomenets eksistens kræves to ting:
— en grundig statistisk analyse.
— at denne statistiske analyses resultater er godkendt af flere kendte videnskabsmænd.

For på forhånd at skaffe en sådan anerkendelse, tog gruppen kontakt med de professorer, som tidligere var interviewet. Disse sammen med nogle andre videnskabsmænd — alt ialt repræsenterende de fleste videnskabelige områder, der skulle bruges som basis for vurderingen af de statistiske resultater fr et indgående ufo-studium — blev forelagt to spørgsmål:

— Hvilke type data ville — for den adspurgte sagkundskab — være fundamentale for en sådan vurdering.
— Hvilken type data ville — for den adspurgte sagkundskab — være uinteressant eller endda (psykologisk) skadeligt for en sådan vurdering.

Efter at have vurderet reaktionerne — hvilket i virkeligheden blev til en forsat dialog gennem det meste af et år — dannede gruppen så projektet ud fra det, man havde erfaret ved undersøgelsen, og formulerede derefter projektets grundsætning — det altafgørende spørgsmål:

»Er der virkelig noget?«

Projektets mål var at få svaret på dette spørgsmål — både statistisk og videnskabeligt konfirmeret.

For at nå projektets mål er det nødvendigt at have fastlagt specifikke data, parametre osv. på det man ønsker at forklare. Dette blev gjort, og de blev opstillet i to grupper:

A Indeholdt oplysninger om observatøren, generel beskrivelse af vejret, topografiske og geografiske data om observationsstedet, samt hvilke effekter fænomenet forårsagede osv.

B Hver observeret objekts facon — en omhyggelig beskrivelse af objektets bevægelse, lys, lyd, osv.

Senere kom man frem til yderligere oplysninger, som blev sat i gruppe C. Skønt dette reducerede informationsniveauet omfattede det omkring 500 specifikke data.

Da man fandt ud af hvor nyttig SPSS (Statistical Programme for the Social Sciences) var, oprettedes en database baseret på anvendelse af en IBM 370/165 computer.

Der blev skrevet en detaljeret håndbog og lavet en lysbillede serie med henblik på uddannelse af rapportoptagere. Disse ting blev så brugt på endages kurser, og indtil nu er der uddannet 80 rapportoptagere.

Der blev også lavet en kodeliste, så dataene kunne tastes ind i computeren.

Computerens første kørsel — der anvendtes 50 tilfælde under SPSS — resulterede i Undersøgelsesrapport nr. 1, som virkelig viser programmets anvendelse til statistiske analyser.

Som en parallel dannedes en gruppe, som bistod ved projektet, så dette forløb blev effektivt og glidende.

Datasystemet blev udviklet med tanken på, at det kunne blive nødvendigt at udvidde databasen, og at man måske kunne ønske senere at gå over til et on-line system — på den måde kan det næste afgørende spørgsmål så stilles: »Hvad er det?«

De store ressourcer, der er nødvendige for ved en undersøgelse at finde svaret (svarene) på dette spørgsmål, er selvfølgelig ikke tilstede før det første spørgsmål: »Er der virkelig noget?« er besvaret.

Det stod hurtigt klart, at det var nødvendigt med et internationalt samarbejde. I det skandinaviske område valgte Finland og Norge at gå med i et sådant projekt, mens danskerne valgte at udvikle deres eget system (meget lig det, URD anvender).

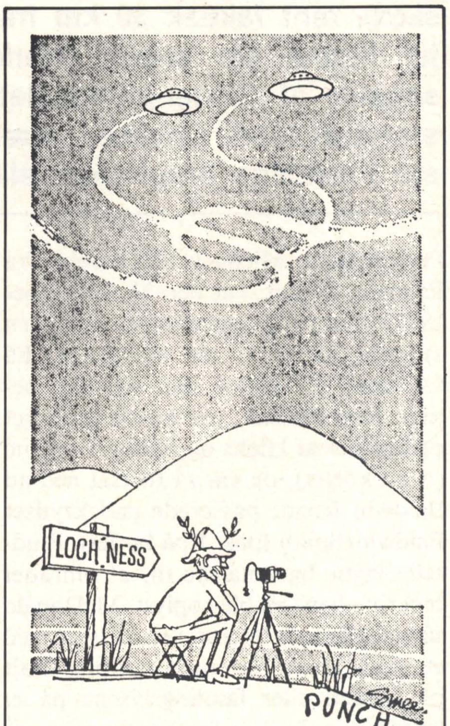
Det næste trin må være at få flere og flere lande med i et internationalt samarbejde, der så anvender standardiserede og ensartede arbejdsmetoder. Dette nødvendiggør en slags organisaering (PICUR) og en form for tilknytning til de internationale videnskabelige organisationer (ICSU, COSPAR). Dertil kommer, at PICUR ufologisk er nødt til at manifestere sin egen evne til at tilslutte sig andre videnskabelige grene ved at foretage en forskning på samme høje niveau. Det vil utvivlsomt være nødvendiggør en slags organisering lette det internationale computer samarbejde, hvis det skal have en gavnlig virkning på ufo-forskningen.

Det internationale samarbejde ser ud til at have taget det første skridt i den rigtige retning med dannelse af PICUR (Provisional International Committee on UFO Research) og de forskellige tanker, der er gjort for dannelsen af en international føderation for samarbejde og udvikling af ufologien.

Kilde:
UFO International, vol 1, nr. 2.

Oversættelse:
Finn Nauta-Ridderstrøm &
Flemming Rasmussen/SUFOI

I august 1983 på BUFORA Kongressen i London, skiftede PICUR navn til ICUR: International Komite for UFO Forskning.

OBSERVATIONER

Betjente ser lysfænomen

Af Mark Rodeghier.

Den følgende sag kombinerer to sjældne omstændigheder: en båndoptagelse af vidnernes samtale under UFO-observationen og uafhængige, fysisk adskilte vidner. Sagen er også usædvanlig, fordi observationen skete i et hovedstadsområde (hvilket imidlertid også indeholdt en skov), rent faktisk 30 km fra CUFOS' hovedkvarter, og derfor kunne der straks iværksættes en omfattende undersøgelse af Center-personalet, bl.a. af Mark Rodeghier assisteret af Mark Chesney. Nærobservationer sker for det meste i landlige omgivelser eller øde områder.

Politibetjent Michael McDonald fra Palatine, Illinois, var den 27. november 1982 på en rutinepatrulje på nordsiden af byen kl. ca. 5 om morgenen. Få sekunder før havde han passeret betjent Ron Roszak, der havde parkeret på hjørnet af Hicks og Baldwin-vejene (A på kortet), og var så fortsat ned ad Baldwin Road; passerede gadekrydset Baldwin/Smith (pos. 1 på kortet). Pludselig lagde han mærke til, at området omkring hans bil blev oplyst. McDonald sammenlignede intensiteten af lyset med et hvidt, fosforiserende nødblus højt på himlen eller landingslysene på et lavtgående fly. I de første sekunder var han sikker på, at lyset kom fra et fly, for Palatine ligger nord-vest for flyveruten til O'Hare lufthavnen, men flyene er 460-550 m oppe, når de passerer dette punkt. Lyset var alt for skarpt til at kunne stamme fra et fly i den højde.

Palatine objektet, som betjent Somsel beskrev og tegnede det. Han understregede, at kanterne var udflydende og ikke skarpt afgrænsede.

Så fik McDonald øje på kilden til lyset, og han blev hurtigt klar over, at det ikke var noget almindeligt fly han så. Med hans egne ord: *»Det var et stort lys. . . . det var stort, intenst hvidt med lidt rødt i lyset. . . . .man kunne se det røde i det. . . . mange kilder af rødt.«* Han forlod hurtigt Baldwin Road og kørte ind på en parkeringsplads, hvor han iagttog lyset i 30-45 sekunder, mens det flyttede sig sydpå. Han anslog højden til 250–300 m, og han var sikker på, at dets fart var mindre end de flys, der fløj mod O'Hare.

Meget forståeligt var McDonald noget tøvende overfor sine kolleger over radioen. Han kaldte hovedkvarteret på radioen efter en slags bekræftelse uden at sige mere end allerhøjst nødvendigt. Således spurgte han en betjent kl.4:56:05 (tidspunkterne blev automatisk optaget på båndet med samtalen, og CUFOS har en kopi af dette bånd): *»Er du på stationen nu?«* og kl. 4:57:05 spurgte han: *»Er betjent Somsel på stationen?«* Stadig med forbehold kaldte han igen kl. 4:57:52 og spurgte: *»Har du nummeret på O'Hare lufthavn?«* Det var ikke før, han blev spurgt, hvad problemet var, at McDonald svarede kl. 4:58:17: *»Der foregår noget mærkeligt i sydenden af byen.«* og gjorde derved de andre betjente opmærksom på hans observation.

Mens han fulgte lyset, kørte han gennem byen, mens han holdt øje med det, så kl. 4:58 var han allerede syd for politistationen (Palatine er ikke nogen stor by). Betjent Dennis Somsel var lige ved at forlade stationen, da han hørte McDonald rapportere om »en mystisk ting« og han tog øjeblikkelig afsted i sin patruljevogn for at undersøge sagen. Betjent Ron Roszak forlod sin position, da han hørte de samme ord og kørte sydpå ad Hicks Road. Begge betjente fik samtidigt øje på lyset, da det begyndte at krydse deres synsvinkel. Det havde skiftet retning fra stik syd; Somsel rapporterede: *»Det flyver mod sydøst.«*

Under min undersøgelse vendte jeg tilbage til positionen (C på kortet) på Hicks med både Somsel og Roszak for at få relevante højde-vinkler og retninger. Jeg gjorde det samme med McDonald på hans position (D på kortet) på det tidspunkt, da Somsel og Roszak fik øje på lyset. Nu har vi 3 vidner i 3 politibiler på forskellige positioner, der alle kigger på det samme lys på nøjagtig samme tidspunkt. (5:00:38). Simpel trigonometri giver os højden på objektet og positionen på jorden (2 på kortet). Lyset var ca. 1,2 km fra Somsel og Roszak og lige under 1,6 km fra McDonald, og det befandt sig i en højde af 210–240 meter.

Disse tal stemmer godt med de tal betjentene havde beregnet, og dette støtter vores tro på deres objektive observationer. Det var også muligt at beregne minimumshastigheden for lyset, da det tog lidt over 5 minutter for

det at nå fra de 3,5 km fra punkt 1 (over McDonalds bil) til punkt 2. Hastigheden: 42 km i timen, og det er for langsomt for et fly, hvis man formoder det har fløjet lige ud. Med hensyn til bevægelsen brugte en af betjentene en interessant beskrivelse, da han blev spurgt om at beskrive dets bevægelse, nemlig: »Flad bane.«

Lad mig igen gøre opmærksom på, hvor sjældent vi har så gode beregninger af tid, position, højde og fart. Vi har klare fakta om dette UFO, fakta, som normalt plejer at være dårlige ca.-beregninger. Vi har de samme besværligheder som andre, når det drejer sig om lysets farver. McDonald beskrev det som et hvidt intenst lys med rød kontrast og Somsel som et rødt lys, som ind i mellem sendte en hvid lysstråle ud. Roszak mente, at lyset skiftede udseende, at det nogen gange blev klarere, men det var hele tiden utydeligt uden nogen klar afgrænsning. Ingen af de tre talte om nogen tydelig kant på lyset, men alle har hver for sig sagt, at lyset var klarere end flys landingslys (Somsel anslog ca. 3 gange så klart).

McDonald nåede krydset mellem Cedar og Illinois gaderne og parkerede der kl. 5:01. Han vedblev at se på lyset, mens det bevægede sig mod sydøst. Roszak og Somsel bad om tilladelse fra McDonald til at forlade Palatine og køre ned ad Route 53, men lyset satte hastigheden op og selvom betjentene nu kørte 97–105 km/t fløj det snart fra dem. Somsel mistede som den sidste kontakten med lyset kl. 5:04:55. Men observationen var ikke ovre.

McDonald, der observerede fra sin parkerede bil, ledte de andres opmærksomhed mod et klart hvidt lys mod øst kl. 5:06:02. Både Roszak og Somsel var sikker på, at det var det samme lys, der tilsyneladende kom tilbage mod dem ad den samme rute. De standsede hurtigt (E på kortet), Roszak omkring 400 m foran Somsel. McDonald kunne ikke se noget længere, men de to andre fortalte om lyset, der nu var meget klarere og større, og det bevægede sig en lille smule syd for deres position, og derpå svævede det over et sted i ca. 1 minut. De anslog højden til at være mellem 60-150 m, men senere beregninger viser at 300 m var mere rigtigt. Somsel tegnede hvad han nu så, bemærk det diffuse, udviskede udseende, og dets inddeling i to dele. Somsel fortalte, at det nu så ud til, at det belyste jorden med en lysstråle.

Somsel havde bedste observation af lyset på dets anden flyvning, men fremhævede, at det var svært at beskrive det nøjagtigt. Lyset var: »*klart, men ikke blændende. . . . uklart, som gennem et tiliset vindue.*« På et tidspunkt i interwievet sagde han: »*Jeg har stadig ikke retfærdigt forklaret lysets intensitet.*« Den forklaring han mente kom tættest på, var at anbringe et gigantisk, flouriserende lys på himlen. Et lys der var formet som dette lys, men han beklagede, at ikke engang den forklaring var helt nøjagtig.

Lige før 5:08 begyndte lyset langsomt at synke mod jorden. Båndoptagelsen viser, at der gik mindst 25 sekunder med denne bevægelse. Det forsvandt bag træerne i den store Busse Woods Forrest Preserve (3 på kort nr. 2). Dets afstand, der på det tidspunkt var mindst 1,6 km, lader formode at det »landede« i den østlige del af skoven. Mark Chesney og jeg gennemsøgte arealet grundigt sidst i december, men fandt ingen beviser på nogen unormale forstyrrelser, det skuffede os, men det overraskede os ikke.

Både Somsel og Roszak tog tilbage til stationen kort efter, at lyset var forsvundet. Selvom de var interesserede i hændelsen, befandt lyset (hvad det så end var) sig ikke i deres retskreds. Det havde ikke begået en forbrydelse og var forsvundet. Observationens totale varighed var 12½ minut.

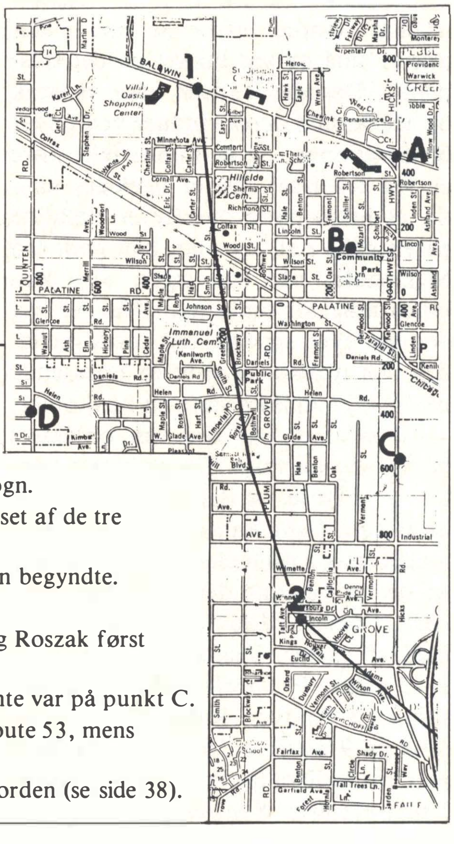
Vejret den morgen var godt at observere i. Sigtbarheden var 19–24 km og ingen tåge. Kl. 5.00 var temperaturen ÷4°C, med spredte skyer i en højde af 760 meter og høje skyer i 2400 meter. Dette gav en mulig maximumhøjde for lyset på 760 meter og det passerede ikke bag nogen skyer under observationen. Vinden kom fra nord med en hastighed på 13 km/t og det udelader balloner som forklaring, da lyset bevægede sig meget hurtigere end 13 km/t, og det skiftede også retning under flyvningen.

Diskussion

Alle tre vidner udelukkede hver for sig muligheden for, at det kunne være et almindeligt fly, de så. Roszak havde været ved Palatine politi i 4 år. Somsel i 8 år og McDonald i 17 år. Alle er de bekendte med fly, da Palatine ligger på en af flyveruterne til O'Hare, en af verdens travleste lufthavne. Somsel havde ovenikøbet arbejdet der i nogle år. Ydermere tog jeg med hver af betjentene ud på motorvejen om natten og så på fly, der fløj forbi. Mange lys var synlige fra hvert fly, når de fløj ned mod O'Hare, og det gjorde, at de var hurtige og nemme at identificere.

Da fly og balloner nu er ude af billedet, må vi også udelukke ethvert fænomen meget højt oppe, da lysets højde er nøje og sikkert beregnet til 800 fod over syd-Palatine. Derfor var det ikke en satellit eller raketaffyring. Ej heller var det en optankning i luften af højtflyvende fly.

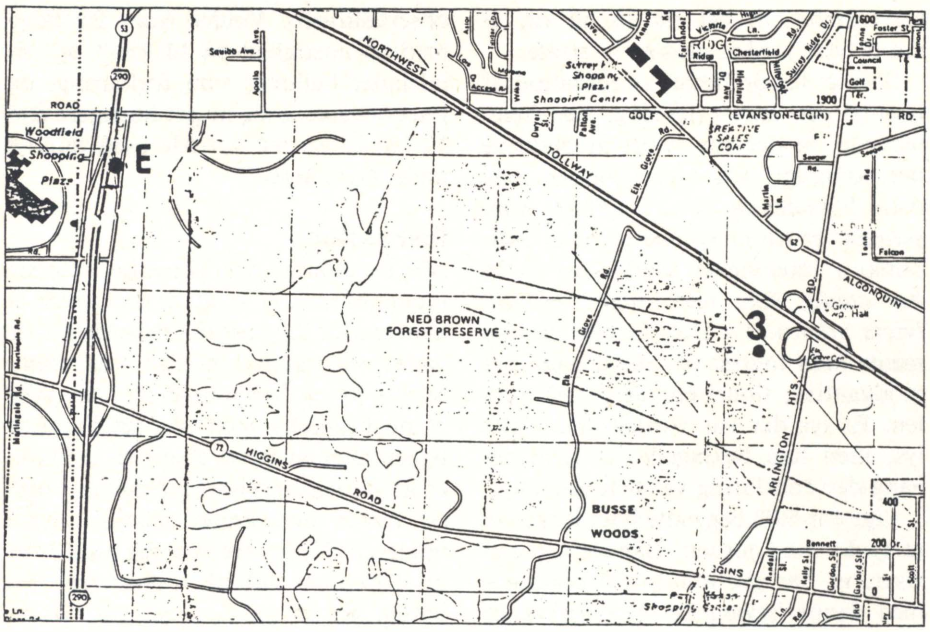
Men var det da en helikopter? Udelukket! For det første foretog betjentene en opringning til O'Hare kontroltårn for at checke, om de havde ob-

Forklaring til positionerne på kortet

Den optrukne streg angiver UFOets bane.

1 UFO'et lige over McDonalds patruljevogn.
2 UFO'ets position kl. 05.00, da det blev set af de tre betjente.
A Her parkerede Roszak, da observationen begyndte.
B Palatine politistation.
C Punktet på Hicks Road, hvor Somsel og Roszak først fik øje på Ufoet.
D McDonalds position, da de andre betjente var på punkt C.
E Roszak og Somsels cirka-position på Route 53, mens de så UFOet lande (se side 38).
3 Beregnet punkt hvor lyset dalede mod jorden (se side 38).

jektet på deres radar eller ikke. Den, der foretog opringningen rapporterede kl. 05.07, at: *»De (O'Hare) ikke havde nogen rapporter om lavtgående fly.«*

Da Somsel ikke var helt tilfreds, tog han selv tilbage til stationen og ringede O'Hare op. Han fik igen at vide, at ingen havde lagt an til landing eller var kommet til syne på radaren fra nordvest i det tidsrum (det er ikke usandsynligt, selv ikke på verdens travleste lufthavn. Der er en død periode mellem kl. 3 og 5 morgen, hvor meget få fly ankommer eller letter). Politiet checkede også med Glenview, flådens flyvestation, og fik igen et negativt resultat. Andre lufthavne nær Palatine er små og var lukket på det tidspunkt. Desuden rullede både Roszak og McDonald deres vinduer ned under observationen, og de kunne ikke høre en lyd fra lyset. De er ligeledes vant til, at helikoptere overflyver Palatine på en stille nat, og man kan godt tro McDonald, når han siger: »De kan høres milevidt omkring.« Nej, et lys, der bevæger sig tæt ved jordoverfladen helt lydløst og viser en upassende lys-form, kan ikke være en helikopter.

Til sidst et par ord om objektets beregnede størrelse. Da objektets kanter var diffuse, og det således ikke var til at sige, hvor kanten var, er beregningerne skønsmæssige. Til spørgsmålet om at beregne den nøjagtige størrelse, svarede både Somsel og McDonald 15 meter. Roszak kom frem til 9–12 meter. Fra McDonalds første position på Baldwin Road kan en størrelse på 9 meter udledes af hans skøn på 1 cm mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Somsel lavede to skøn på størrelsen og derfra kunne faktiske størrelser på 5½ meter og 18 meter udregnes. Vi har længe vidst, at selv trænede observatører har svært ved at skønne om en nøjagtig størrelse på et lysende objekt på himlen. Måske var det bedste skøn McDonalds første observation, da lyset var 300 meter borte, dette giver en størrelse på ca. 9 meter, hvilket ikke er helt forskelligt fra de andre. Desuden er dette et tal, der tit dukker op i UFO-litteraturen.

Til sidst: Hvordan skulle vi vurdere denne ekstraordinære sag? Der skete ikke noget opsigtsvækkende under observationen. Lyset foretog sig intet udover den jordiske tekniks formåen; bilradioerne blev ikke berørt, og der blev ikke fundet noget spor efter en landing. Politimændene var trænet i at være upåvirkede, og det var lige hvad de var under hændelsen. Grunden til, at så lidt af deres samtaler er gengivet i denne rapport, er netop, fordi den var så kort, klar og ligefrem. De var så afslappede og rolige, at McDonald ovenikøbet havde tid til at fortælle vittigheder.

Men selv om ingen af mændene var forvirrede, var de alle klar over, at det de så, var ekstraordinært, uidentificeret og uforklarligt. Deres observation minder os om, at det ikke er nødvendigt med sensationelle observationer gjort af astronauter, CE-III rapporter eller bortførelses-sager, for at et mysterium kan opstå. Kan det løses?

Tilbageblik

Det er interessant at hæfte sig ved, at for bare 11 år siden, den 10. maj 1973, blev et andet UFO set af 4 brandmænd og en ordonnans i byen Elk Grove Village, kun 10 km syd for Palatine. Det blev observeret i det sydøstlige hjørne af Busse Woods Forrest Preserve. Dette UFO gav en pulserende, brummende lyd fra sig og befandt sig endnu lavere en UFO'et fra Palatine, på et tidspunkt mindre end 30 meter over jorden. Da det er usædvanligt at finde rapporter om lavtflyvende UFO'er i Chicago-området, er det meget mere usædvanligt at finde *to* på næsten samme plet og begge involverer de uafhængige vidner, der enten var brandmænd eller politibetjente. En tilfældighed eller . . . ?

Kilde:
International UFO Reporter, marts/april 1983.

Oversættelse:
Helle Nielsen.

Bearbejdelse:
Kim Møller Hansen.

TEORI

Tanker om bevis

—fortsat fra side 27.

de kan sammenligne deres egne resultater og måske forklare nogle af de oplysninger, de støder på undervejs, samt myndighedernes mærkelige opførsel. Måske vil det støtte — eller afvise — den teori, at regeringen i al hemmelighed skjuler vraget af et nedstyrtet UFO, men en ting er sikkert det vil åbne nye perspektiver i UFO-forskningen.

Alle forskere må indrømme, at en hver tanke om UFOernes natur, deres hensigt, oprindelse og opførsel er gætværk. Vi ved imidlertid en hel del om os selv, om menneskets psykologi, om at forudsige militærets måde at behandle efterretningssager; jordbunden tænkning er altid til at beregne. Og når vi så vender os mod UFO-bortførelsesrapporterne, er vi igen i samme situation. Som et foreløbigt alternativ i forsøget på at finde bekræftende bevis, kan vi angribe problemet på den måde, at vi først formoder, at bortførelsen fandt sted som rapporteret. Vi kan derefter følge en anden vej i efterforskningen, hvor vi så focuserer på hvilke dramatiske begivenheder, der har påvirket den bortførte.

Psykologer har beskrevet, at de samme symptomer ofte optræder blandt for eksempel voldtægtofre og overlevende fra pludselig traumatiske ulykker. Dr. Robert J. Liftons bog *Death in life* behandler, og i en vis udstrækning kodificerer »overlevelsessyndromet«, som optræder hos dem, der overlevede Hiroshima. Der er tilfælde — især blandt voldtægtsofre — hvor oplevelsen var så traumatisk, at de på en eller anden måde havde fortrængt den. Desværre er det at blive kidnappet — og bortført af terrorister — ikke længere en sjælden og eksotisk oplevelse, så der findes psykologiske undersøgelser af gidslernes adfærd, og den udviser et vist mønster. For eksempel synes kvinder i langt højere grad at klare sig bedre under disse omstændigheder end mænd.

Selvom der er forskel på fysisk vold og UFO-bortførelser, kan der dog drages visse paralleller mellem disse traumatiske hændelser. »Gidslerne« bliver bortført og holdt fanget mod deres vilje, der sker ofte et fysisk overgreb på kroppen, og ofret frygter for sit liv, og i det store og hele forstår vedkommende ikke, hvad der foregår og hvorfor. Derfor er psykologer meget værdifulde i de tilfælde, som jeg eksempelvis nævnte tidligere, hvor den tidligere efterretningsagent kan hjælpe i UFO-forskningen. Dr. Aphrodite Clamar, som jeg har arbejdet sammen med i en del bortførelsestilfælde, har fundet et gennemgående mønster i de bortførtes evne til at »klare« en sådan oplevelse. For eksempel genoplever kvinder hændelsen på en noget mere behersket måde end mænd, mens mænd, der var 16 eller 17 år, da de blev bortført, har de største personlige problemer med deres oplevelse, ligegyldigt hvor gamle de er, når de mindes detaljerne (2).

The Fund for UFO Research har bevilliget dr. Clamar, Ted Bloecher og undertegner et vist beløb, så vi kan foretage en grundig psykologisk undersøgelse af 10 bortførte. Selve undersøgelsen skal foretages af en psykolog, der hverken ved, hvad formålet med undersøgelsen er eller har nogen forbindelse til UFO-sagen. En af de ting, vi gerne vil vide er, om undersøgelsesresultaterne er de samme, som dem man får fra ofre for voldsforbrydelser, voldtægt, traumatiske hændelser og skrækindjagende oplevelser. Undersøgelsesresultaterne kan studeres og sammenlignes af eksperter på andre områder, uden vi behøver at røbe, hvor resultaterne kommer fra.

Erfarne efterretningsfolk kan fortælle os, om der ved undersøgelsen af UFO-nedstyrtninger opnås de resulteter, man kan (eller ikke kan) forvente, hvis det virkelig fandt sted. En psykologisk vurdering og en omhyggelig og objektiv undersøgelse af de bortførte kan hjælpe med til at se, om disse personer virkelig i den grad lider af et trauma, som man må forvente, hvis de havde haft en sådan oplevelse . Ved at antage, at visse UFO-oplevelser er *virkelige,* kan vi med en vis sikkerhed tale om deres påvirkning af menneskeheden. På den måde bliver de velovervejede formodninger et vigtigt værktøj i undersøgelserne, da de hjælper os med at afdække sandheden.

Åh — nej! Det var også dig, der foreslog at vi skulle tage 50 øre for parkering oppe ved hovedbygningen.

Note 1:
Lægmænd som undertegnede kan få lidt at vide om de snørklede metoder, de moderne efterretningstjenester bruger, i en bog som F.W. Winterbothams *The Ultra Secret,* (Dell, 1974). Den handler om de indviklede metoder det engelske Secret Service brugte under 2. Verdenskrig for at skjule, at de faktisk havde brudt den tyske overkommandos »Ultra« kode. Der var flere tusinde, der var nødt til at få hemmeligheden at vide, alligevel forblev hemmeligheden bevaret i mere end 20 år.

Note 2:
I to tilfælde, hvor det henholdsvis var en 16-årig og en 17-årig, der var indblandet, fik de i løbet af få måneder efter deres bortførelse alkoholproblemer. I et tredie tilfælde begyndte en 16-årig dreng, der før hændelsen var både stabil og rask, først at drikke meget, der efter gik han over til nakotika for efter nogle få år at begå selvmord. Den pige, der blev bortført sammen med ham, fik også svære problemer efter hændelsen, men hun overvandt dem og er nu rask, stabil 30-årig leder i forretningsverdenen.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen/SUFOI

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

14 millioner italienere tror på UFO'er

Ifølge en undersøgelse foretaget for nylig af DOXA, der i Italien foretager samme type undersøgelser som Gallup Instituttet i USA, tror mindst 14 millioner italienere på eksistensen af UFO-fænomener.
35% af den voksne befolkning tror på UFO'er, mens 32% ikke gør det. 30% har ikke taget stilling.
Størstedelen af de adspurgte, der tror på UFO-fænomenerne, er at finde i den yngre aldersgruppe 18—34 år, nemlig 44%. I alderen 35—54 år er denne procentsats på 33%, medens der er et fald til 27% for personer over 55 år.
Undersøgelsen blev offentliggjort under afholdelsen af en UFO-Kongres i Italien for nylig og fik stor pressedækning.
UFO-News Flash, No.11, juni 1984 udgivet af Centro Ufologico Nazionale per 10 studio della fenomenologia U.F.O.

Ole Henningsen.

Drømmen om en UFO

Telefonovermontør Torben Jacobsen fra Hørret gjorde natten mellem lørdag og søndag store øjne, da han så ud af vinduet.
På en bakketop et stykke oppe iagttog han en stærkt lysende plet, der sendte en lyskugle ned mod jorden.
Torben Jacobsen var overbevist om, at han så sit livs første UFO.
Da han havde gnedet øjnene og fik fat i en kikkert, viste det sig imidlertid, at det var en højspændingsmast af træ, der var gået i brand. Ilden var opstået i forbindelse med markafbrænding.
Torben Jacobsen tilkaldte brandvæsenet, og hermed blev drømmen om en UFO druknet i vand.

Aarhus Stiftstidende 10/9-84

Stjernekiggeri via EDB

Også astronomien er gået over i EDB-alderen. Hvad der af eksperter betegnes som verdens bedste kikkert til kortlægning af stjerners position er netop blevet opstillet på en øde bjergtop på den vestligste af De Canariske Øer, La Palma.
Den er flyttet dertil fra observatoriet i Brorfelde ved Tølløse.
Denne kikkert styres af to computere. En, der tager sig af teleskopets bevægelser, og en anden der registrerer og kortlægger stjernehimlen.
Fordelen ved at flytte kikkerten fra Brorfelde til La Palma er, at himlen er mørkere på denne øde bjergtop ude i Atlanterhavet. Der er intet kuntigt lys til at reklektere op i atmosfæren og vanskeliggøre observationen af stjerner. Det har den helt kontante fordel, at der fra La Palma kan registreres 100.000 stjerner om året, mens der fra Brorfelde kun kunne registreres 10.000 stjerner om året.
Fra bjergtoppen på La Palma kan der altså i gennemsnit året rundt registreres og kortkægges 274 stjerner hver nat. Under gunstige forhold — det vil sige klart vejr — kan der observeres og registreres op til 1000 stjerner på en enkelt nat.
Kikkerten er en såkaldt meridiankredskikkert. Det betyder, at den udelukkende kan bevæges i nord-sydlig retning, og på den måde er det muligt at gøre den mere stabil end en kikkert, der kan drejes i alle retninger. Til gengæld sørger jordens drejning for, at stjernehimlen kan afsøges hele vejen rundt.

Jyllands Posten 30/9-84

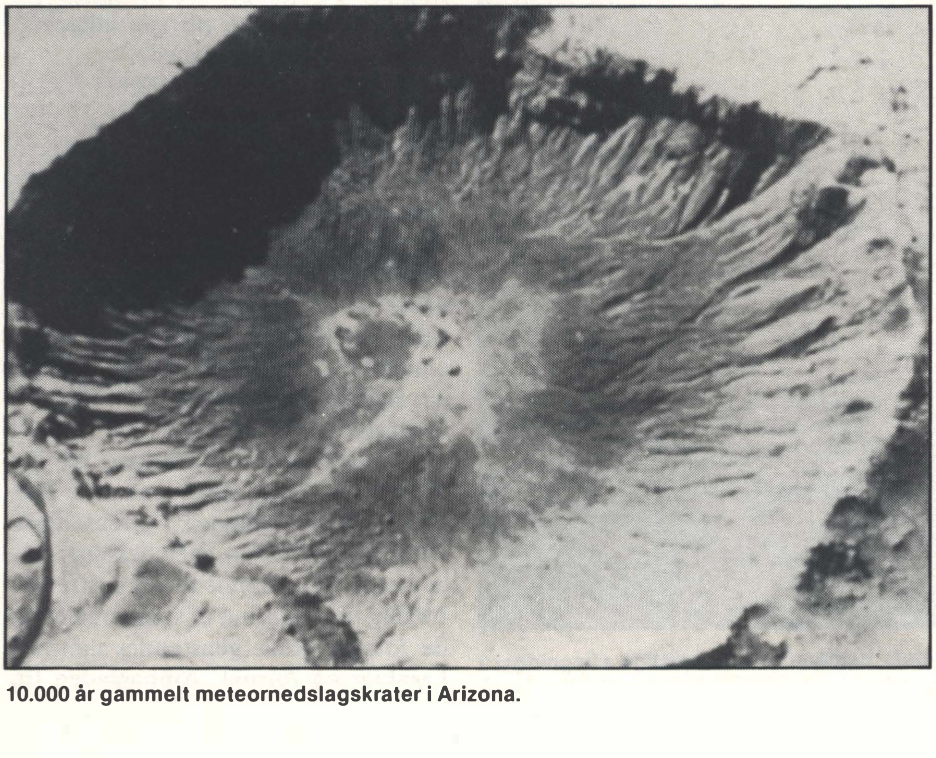
Lyskugler observeret fra sovjetisk rutefly

Moskva, 9.3.84. (APN).
Et sovjetisk rutefly af typen JAK-40 nærmede sig byen Tjardsjov i Turkmenien. Pludselig fyldtes hele førerkabinen af et skærende hvidt lys. Inden det skete, nåede flyets pilot, A. Ignatov, at gøre en iagttagelse: Over flyet, i en højde af ca. 6.000 meter, fløj en funklende lyskugle med stor hastighed. Da den nærmede sig horisonten, faldt den fra hinanden i tre dele og holdt op med at lyse.
Fænomenet var også blevet iagttaget af indbyggerne i den lille nye olieby Neftesavodsk, hvor man så fem-seks forskelligtfarvede lyskugler flyvende højt over byen. Pludseligt ophørte ildkuglerne med at lyse, og kort efter hørtes nogle brag, der mindede om ekko efter skud.
— På baggrund af de forskellige vidneudsagn mener vi, at det må have været en bolid, et kuglelyn, der »kiggede« ind i pilotens kabine, siger lederne af laboratoriet for meteorfysik ved det fysisk-tekniske institut under Turkmeniens Videnskabsakademi, S. Muhamednasarov, og han tilføjer, at de høje brag vel kan have været »signaler« fra faldende meteoriter.
Bolide er betegnelsen for det legeme, der opstår, når et rumobjekt fordamper i Jordens atmosfære. Fænomener af den art er meget sjældne i Turkmenien, og forskerne er nu igang med at lede efter flere spor af den sjældne gæst. □

Meteorit beriget med levo-aminosyre

Der er pany opstået strid blandt de videnskabsmænd, der undersøger meteoriter i et forsøg på at få et indblik i den planetariske kemi og derved livets opståen.
Sidste måned meddelte geokemikerne Michael H. Engel og Bartholomew Nagy fra University of Arizona i Tucson, at de havde opdaget optisk aktive aminosyrer af den venstresnoede form i Murchison meteoriten (Nature 296, 837, 1982). De tror, at disse aminosyrer oprindeligt var i denne meteorit, der faldt i Australien for næsten 13 år siden. Skønt sådanne organiske forbindelser er grundelementerne i alle levende organismer, er Engel og Nagy, hvis arbejde støttes af National Aeronautics & Space Administration, forsigtige nok til ikke at tale om ekstraterrestrial biologi. De tror snarere, at disse aminsyrer er blevet dannet ved en form for stereoselektiv syntese eller ved nedbrydning.
Andre videnskabsmænd er dog ikke villige til at gå så vidt. de tror, der er større sandsynlighed for, at meteoritprøven blev forurenet efter den var trængt ind i Jordens atmosfære. Faktisk kom Arizona forskerne ind på dette i »en serie af muligheder«, men de håber dog på, at andres forskningsarbejde vil støtte deres konklusion.
At der er fundet aminosyre i en meteorit, er ikke noget nyt. De tidligere fund bestod dog hovedsageligt af en ligelig blanding af levo og dextro (venstre og højresnoet) aminosyrer. Videnskabsmændene mener ikke disse sammensætninger er dannet ad biologisk vej, da laboratorieundersøgelser af de prebiotiske former af aminosyrer støtter denne antagelse. Dertil kommer, at det endnu ikke har været muligt at fastslå om aminosyrernes sammensætning i meteoriterne er opstået som følge af påvirkninger i Jordens atmosfære, da de aminosyrer, der findes i protein, hovedsageligt er af levo typen.
Med Engel og Nagys fund, hvor levo aminosyrerne er i overvægt, står tingene ikke længere så klart. Den særlige sammensætning af aminosyre, som de opdagede i Muchison meteoriten (glutamin syre, asparagin syre, prolin, leucin og alanin) var i det store og hele den samme, som andre forskere tidligere har rapporteret. Arizona forskerne hævder, at hvis deres prøve var forurenet, ville de også have opdaget spor af andre aminosyrer, som er af betydning for levende organismer. Desuden var de aminosyrer, det var sværest at trække ud af prøven, de levo aminosyrer, som var i overtal, hvilket de ser som et tegn på, at det det var dem, der oprindeligt var i meteoriten. De påstår også, at en levo aminosyre stammede fra en jordisk forurening, ville være meget lettere at trække ud af meteoriten, end en aminosyre, der havde været forankret i klippestykket i millioner af år.
Andre videnskabsmænd, som for eksempel Ponnamperuma fra University of Maryland, College Park, er dog ikke overbevist. Ponnamperuma, der har forsket i meteoriter de sidste 20 år, udviser »den yderste forsigtighed« med at acceptere Engel og Nagys resultater. Han påpeger, at Arizona forskerne kun har udelukket mulighederne for forurening fra de mest almindelige kilder. Ponnamperuma er især forbavset over, at den venstresnoede isom berigelse kun er set i de aminosyrer, der normalt findes i protein, og ikke i de ikke-biologiske aminosyrer, såsom α-amonoisosmørsyre.
Før Muchison meteoriten var klar til analyse, blev nogle stykker fra stenens kerne malet til et fint pulver og blandet med kogende vand og varm saltsyre. Aminosyrerne blev udskilt og bestemt ved hjælp af en kombineret gaskromatografi/kemisk masseioniserings spektrometri. Engel påpeger, at det ikke var muligt at anvende denne teknik første gang, meteoriten blev analyseret.
Engel, som nu arbejder ved Carnegie Institution i Washington D.C., fastholder, at grunden til de forskere, der tidligere har undersøgt meteoriten, ikke opdagede overvægten af levo aminosyrer, var, at deres forskning var begrænset til mangelfulde prøver og et ikke alt for godt analyseudstyr.
Ponnamperuma hævder til gengæld, at de tidligere undersøgelser ville have afsløret denne berigelse.
Ponnamperuma siger, at hvis Engel og Nagys resultater ikke skyldtes en usædvanlig forurening, er det en »fantastisk« opdagelse, som »vi ikke har nogen videnskabelig forklaring på.« Men når man ser på, tilføjer han, hvilke uforsvarlige måder meteoriterne behandles på, efter de er faldet på Jorden, synes det den mest sandsynlige — endskønt mest kedelige — forklaring.

Kilde: C & EN, 17. maj 1982.
Oversættelse: Flemming Rasmussen, SUFOI.

10.000 år gammelt meteornedslagskrater i Arizona.

USA afprøver nyt fly

USA er i gang med at afprøve det tophemmelige »Stealth« bombefly, der er beregnet på at være usynlig for radar.

Rygter om den hemmelige afprøvning blev næret, da Pentagon i en kortfattet meddelelse oplyste, at den 54-årige general Robert Bond var omkommet under en testflyvning.

En talsmand oplyste, at general Bond havde arbejdet på et hemmeligstemplet projekt, men han ville ikke be- eller afkræfte rygterne.

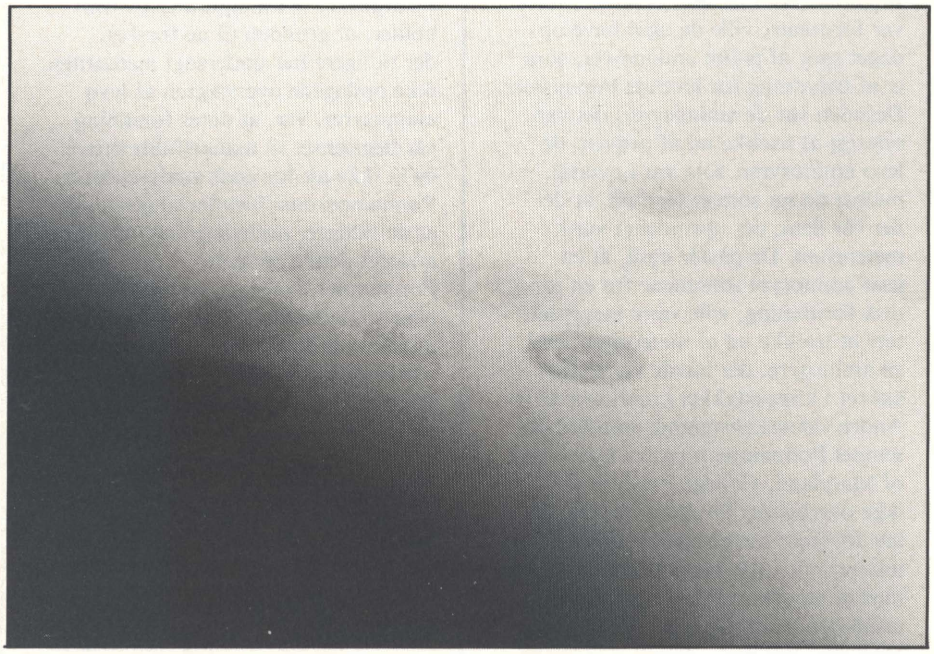
Ifølge kilder i Pentagon styrtede Bond ned i en hemmelig militær zone, kaldet sektor 51. Kilderne sagde, at sektor 51 i Nevada-ørkenen er stedet, hvor Stealth-flyet afprøves.

Ifølge ubekræftede rygter er det nye fly bygget med afrundede former og i en klædning af sort kulfiber, så radarbølger ikke kastes tilbage fra det. Desuden er udstødningen fra jetmotoren afskærmet, så flyet ikke kan opdages af varmesøgende raketter. *Politiken 30.4.84.*

UDEFRA

Mystiske cirkler

Af Ole Henningsen

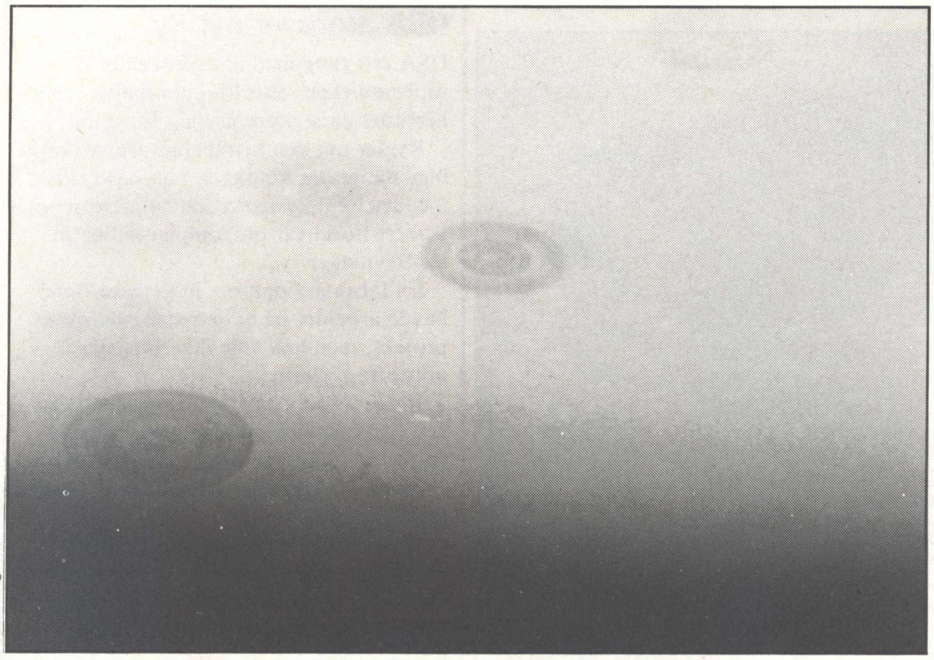

FOTO: Aage Nielsen.

Luftfotos taget af Aage Nielsen fra 10 kilometers højde af ejendommelige aftegninger i Sahara ørkenen.

Under en flyvetur med Kenya Airways fra Nairobi til København tog jeg fra en ca. 10.000 meters højde disse fotos over Sahara-området (Sudan-Ægypten), hvor der var over 1.000 km. til beboede egne. De viser mærkelige ringe eller cirkler, og jeg tror ikke, at de har noget med UFOer at gøre, for de befinder sig jo på jorden. Det kan jo også ses, at nogle af dem lige kan skimtes under sandet. Det er jo ikke utænkeligt, at personalet på ruteflyet kan give en forklaring.«

Sådan lød henvendelsen, som Aage Nielsen i Kjeldbjerg rettede til den daværende direktør af UFO-NYT, Iver O. Kjems, for nogle år siden. På daværende redaktør af UFO-NYT, Iver mig med SUFOI's Efterforskningsafdeling og Fotoafdeling, hvorfor det blev overladt til mig at kigge nærmere på de ejendommelige billeder, som jeg ikke umiddelbart havde nogen forklaring på. De lignede ikke »almindelige« UFO-billeder, men pirrede alligevel i høj grad min nysgerrighed.

Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral var ikke i tvivl, da han så billederne. Det måtte dreje sig om kunstvandingsanlæg af store dimensioner. Han havde tidligere set sådanne anlæg som ejendommelige runde aftegninger på satellitfotos. Det var derfor nærliggende at kontakte Den danske Ambassade i Kairo for at få bekræftet denne antagelse. Så nemt skulle det dog ikke gå, hvilket også fremgår af svaret fra ambassaden:

»Ambassadens medarbejdere har indgående betragtet de fremsendte luftfotografier af ørkenen i grænseområdet Egypten/Sudan, men beklager ikke at kunne fremkomme med konstruktive forslag til opklaring af spørgsmålet om de fotograferede genstandes nærmere karakter og formål. Ambassaden fin-

der dog umiddelbart at måtte tvivle på, at det kan dreje sig om kunstvandingsanlæg.

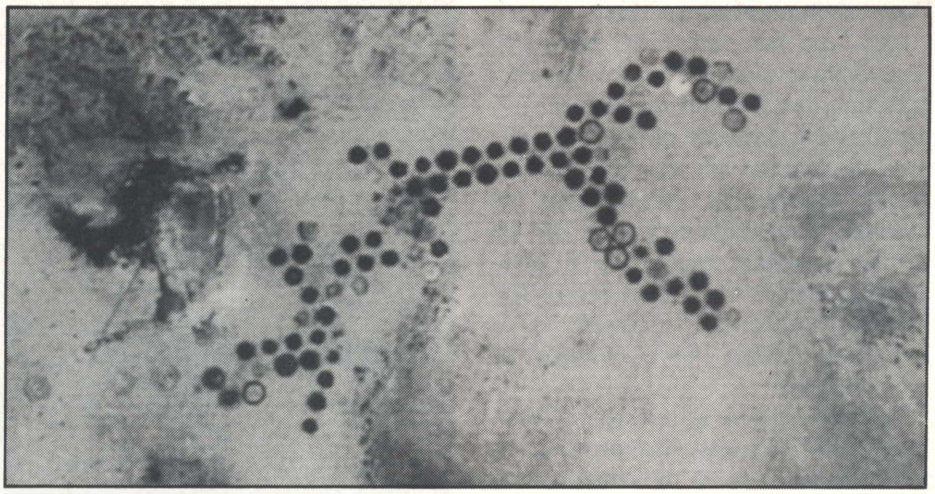
Det kan tilføjes, at fotografering fra egyptisk luftterritorium er ulovlig, og at det bl.a. af denne grund ikke vil være muligt at efterforske sagen yderligere.«

Som fotografen, Aage Nielsen, havde foreslået, var det måske nærliggende at spørge Kenya Airways, om deres piloter kunne give en forklaring på aftegningerne. En forespørgsel til luftfartsselskabet er dog aldrig blevet besvaret, så den vej var heller ikke farbar.

Kort efter blev der dog offentliggjort optagelser fra den amerikanske LANDSAT-satellit. Et af disse billeder viste forskelligartede runde aftegninger i ørkenen ved Al Kufrah oasen i Libyen. Disse aftegninger er uden problemer identificeret som runde kunstvandingsanlæg.

Om det er disse anlæg, Aage Nielsen har fotograferet, er det naturligvis ikke muligt at sige helt præcist.

Al Kufrah oasen er imidlertid beliggende i det sydøstlige Libyen, der grænser op til Egypten og Sudan, der kunstvandingsanlæg af denne type er altså kendt i denne del af verden. Tilsvarende satellitbilleder er senere offentliggjort fra O'Neill-området i Nebraska, USA og fra Saudiarabien. De saudiarabiske anlæg er 168 meter i diameter. For nogle måneder siden offentliggjorde det ansete amerikanske månedsskrift »National Geographic Magazine« billeder fra området mellem Fort Stockton og Pecos i Texas, der med al ønskelig tydelig viser de samme formationer, som Aage Nielsen fotograferede over Afrika for nogle år siden, nemlig kunstvandingsanlæg. Men når først ens nysgerrighed er vakt, er det altid tilfredsstillende at finde frem til løsningen, selvom det måtte være nok så jordnær.

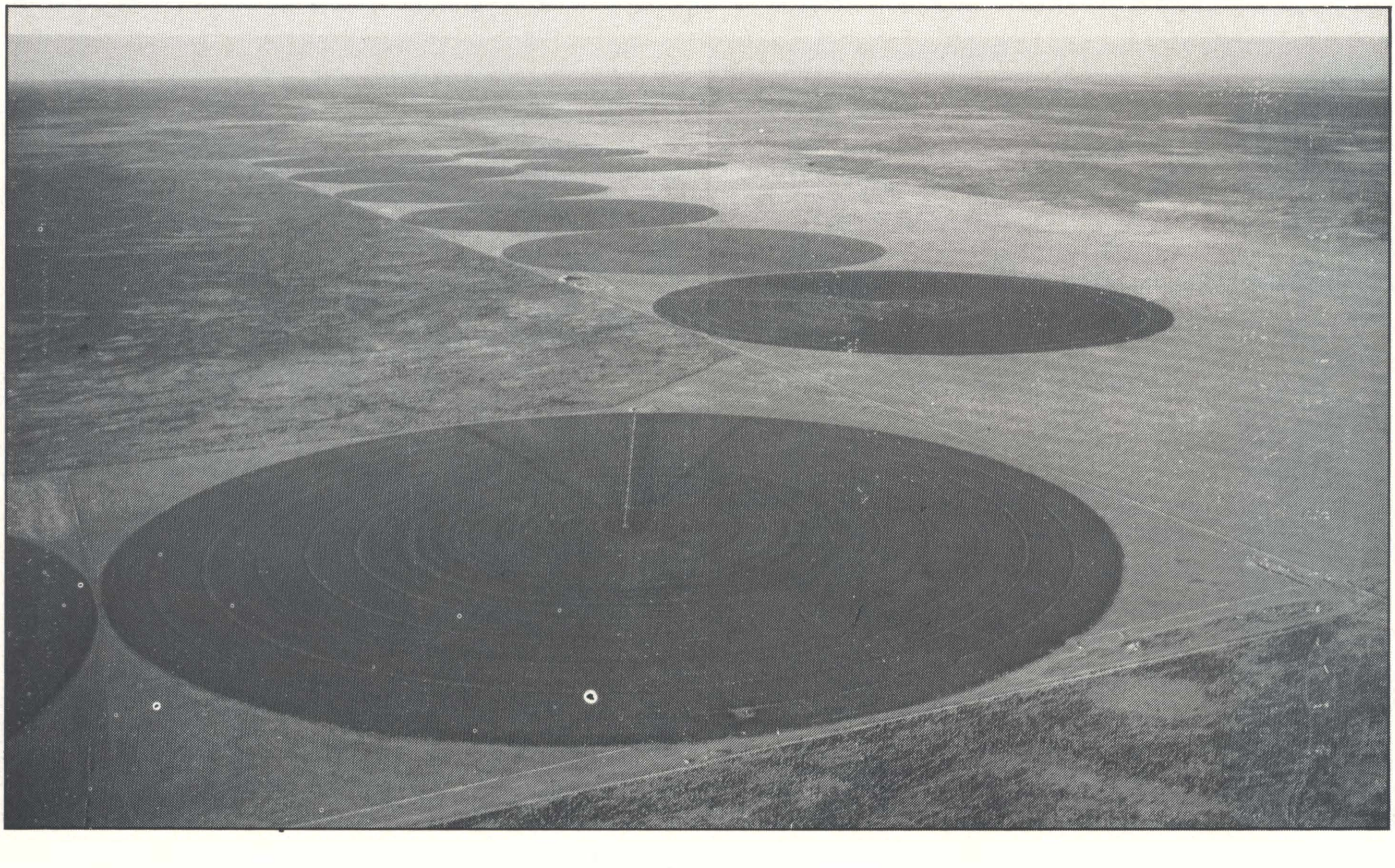

Kunstige vandingsanlæg fotograferet af den amerikanske satellit LANDSAT ved Al Kufrah oasen i det sydøstlige Libyen.

Detalje fra kunstigt vandingsanlæg i ørkenen i Saudiarabien. Den centrale rotor, en 84 meter lang vandingsarm roterer én gang i døgnet og forsyner en 50 hektar stor rund lucernemark med så meget vand, at der kan høstes 10 gange om året.

Luftfoto af kunstige vandingsanlæg mellem fort Stockton og Pecos i Texas.

Kilder:

Div. korrespondance.
Omni, Juni 1980.
National Geographic Magazine, Vol. 165, No. 2, Februar 1984.
EUROMONEY, oktober 1982, dansk særtryk, udgivet af Den saudiarabiske Ambassade, Hellerup.
Aviation Week & Space Technology, 25, juni 1984.

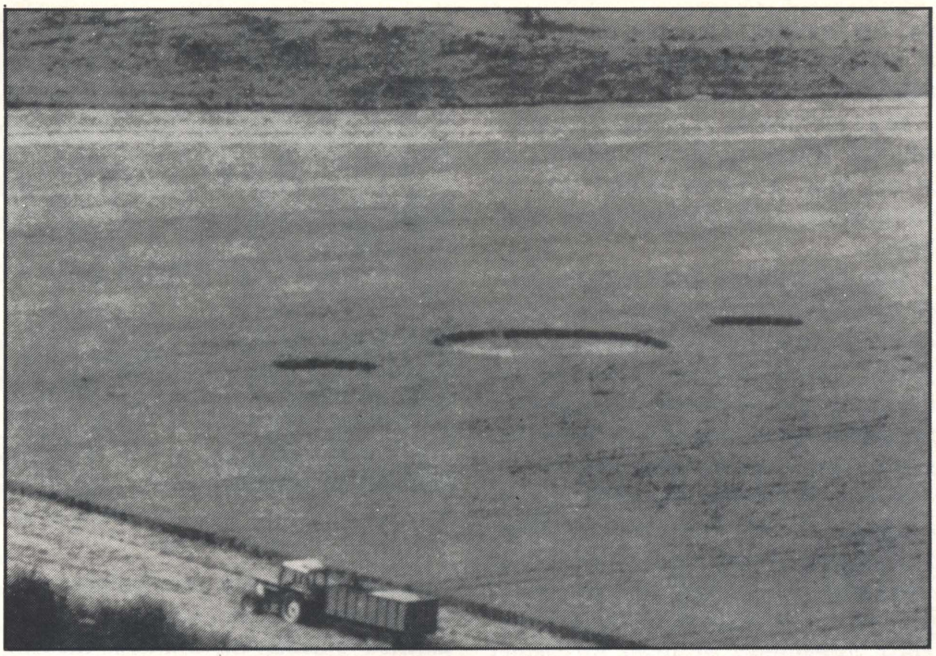
Flere af de mystiske cirkler

I 1980 kom der pludselig 3 cirkulære fordybninger tilsyne i en kornmark i Wiltshire. De 3 cirkler var gennemsnitlig 60 fod i diameter og kom til syne over en periode på ca. 10 uger, og maste fuldstændig vegetationen på marken, og skylden blev først lagt på UFOer og helikoptere. Dr. G.T. Meaden fra The Tornado and Storm Research Organisation, afslørede at de højst sandsynligt blev forårsaget af hvirvelvinde.

Tilsynekomsten af cirklerne frembragte stor interesse fra pressen, og folk sværmede rundt og ventede på at Warminster-tingen, det berømte, formodede UFO, som hjemsøgte himlen for mange år siden, skulle komme tilbage. Da Westbury (hvor cirklerne var) ikke ligger langt fra Warminster, blev den sat i forbindelse med de gamle historier fra året før, og dette blev lige præcis den første fremkomst af den flyvende tallerken. Som forventet blev der ikke hørt mere, og da forklaringen endelig blev givet, var der ikke rigtig nogen, der ville vide det.

Men i august 1981 blev der så fundet 3 cirkler i nogle kornmarker ved Cheesefoot Head nær Winchester og med dem blev nogle af de mest skøre forklaringer overhovedet fremsat. Cirkelformationen var en del anderledes fra Westbury-cirklerne, de lå alle tre i nærheden af hinanden, og formede mere eller mindre en lige linie, hvor de to yderste cirkler havde næsten den samme diameter. Men flere forskelle var der ikke: De var identiske med Westbury-cirklerne i måden de kom til syne på, og vi formodede, at de var frembragt af det samme fænomen. Men pressen og offentligheden mente noget andet.

Til trods for i sin tid at have læst The PROBE REPORT og givet forhastede kommentarer til NOW magasinet om Westbury-cirklerne, påstod Ken Rogers fra the British UFO Society, at de sidste cirkler også var forårsaget af UFOer. Den samme artikel indeholdt ligeledes et forslag fra en Hampshire-bonde, om at cirklerne var »ganske almindelig vandalisme« af »store børn«, der søgte efter offentlig omtale. Han forkastede UFO-teorien. To dage senere bragte Hampshire Cronicle et foto af cirklerne og bakkede også vandalisme-teorien op, men samme dag bragte the Echo en artikel inspireret af bonden Giles Rowsell's kom-

De tre cirkler som de så ud, da de blev fundet.

FOTO: Steve Broome, SCOPE.

ILL. Ian Mrzyglod.

mentarer; han identificerede den skyldige som værende en helikopter. En talsmand sagde, at en amerikansk Chinook helikopter kunne have været involveret, men kunne ikke bekræfte, om Mr. Rowsell havde fået erstatning, som han havde krævet. En RAF-talsmand sagde, at Mr. Rowsell's krav ikke var blevet accepteret, og man kikkede stadig på sagen.

SCOPE, en UFO-forskningsgruppe i Eastleigh, Hampshire, var på pletten så hurtigt som muligt, efter at Magareth Webb fra SKYCAN-gruppen i Worcester, havde informeret om cirklernes eksistens. De fotografier Steve Broome havde taget, var førsteklasses, ligesom detaljerne om stedet, men deres generelle mening var at hvirvelvinde umuligt kunne forårsage *så* præcise skader. De støttede heller ikke UFO-teorien, men ville hellere acceptere UFOer kontra hvirvelvinde. PROBE mente det var hvirvelvinde, og det samme gjorde de lokale beboere, men vi behøvede udtalelser fra en mere kvalificeret person, så derfor blev Dr. Meaden kontaktet.

Dr. Meaden sagde:
De 3 »ringe« som på mystisk vis opstod på en kornmark nær Winchester i august i år, har en bemærkelsesværdig lighed med de »ringe«, der blev undersøgt for 12 måneder siden nær Westbury White Horse af Ian Mrzyglod.

Af Steven Brooms fotografier kan vi se, at cirklerne egentlig er spiraler drejet med uret, udgående fra centeret (som ved Westbury). De skarpe kanter er ligeledes vigtige. Disse grunde er nok til endnu engang, at tage hvirvelvind-forklaringen i betragtning. Vejrsituationen i august 1981 var til tider gunstige for deres opståen. Helikoptere kunne ikke beskadige en mark på denne måde med deres nedadgående blæst. I hvirvelvinde går vindspiralerne indad og *opad*; hvirvelvinde er kort sagt termiske opvinde i godt vejr, der af en eller anden grund roterer. En almindelig antagelse er den store bevægelse af luftmasser over landsiden, som supplerer den eksisterende luftmasse (en brise fra havet, eller andre mikro- og mesofronter). Ved grænsen kan luftforskydningerne (fartvariation i forskellige højder) vride enhver term, som den fremadskridende front når (termer starter ved et hvilket som helst belejligt sted og forbliver på stedet i stille vejr) og i nogle tilfælde lykkedes det at afføde en hvirvelvind.

Det der ser ud til at være sket i både

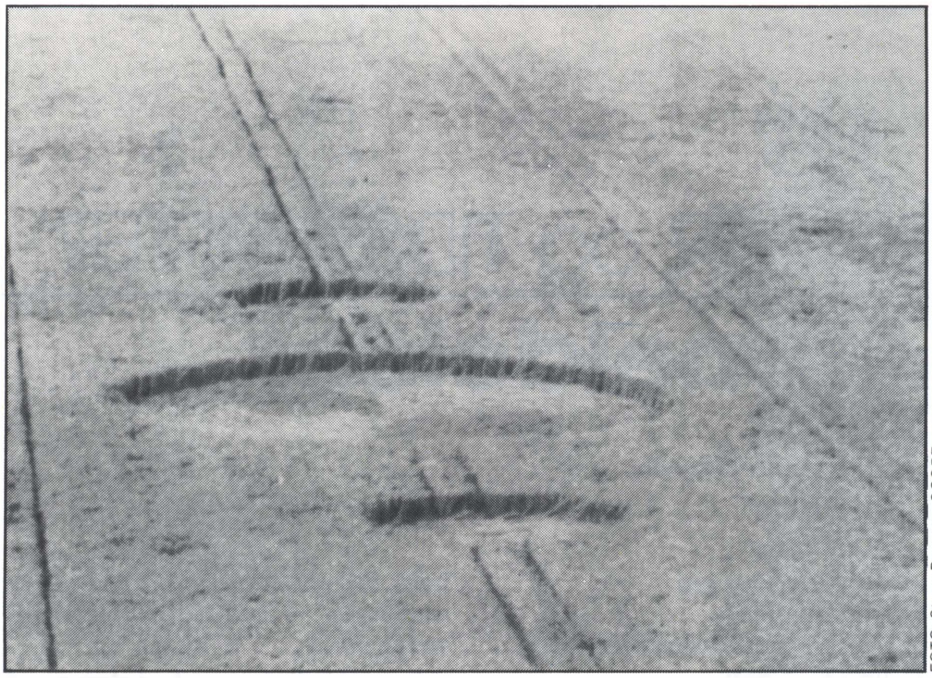

FOTO: Steve Broome. SCOPE.

På dette foto af de mystiske cirkler, skal man lægge mærke til den store symmetri, der er i cirklernes formation.

Winchester og Westbury, er at hvirvelvindene således dannede, forblev stationære igennem hele deres korte liv. En speciel ting ved begge tilfælde er en ekstraordinær geografisk ting, nemlig at begge hvirvelvinde opstod nedenfor og ret tæt på en stejl, græsklædt kridt-bakkeskråning. Dette tilfælde angiver nemlig at luftmassen, som bliver tvunget baglæns af den fremadskridende luftmasse udefra, bliver nødt til at gå i vejret op mod bakkesiden, så den fremadskridende front-zone bliver holdt tilbage. De hvirvelvinde, der bliver dannet på dette tidspunkt forbliver på stedet. Denne effekt har måske enddog blevet forstærket ved Cheesefoot Head (Winchester) og et begrænset, koncentreret sted p.gr.a. bakkens punch-bowle facon. Det er muligt, at efter fødsel, liv mod bakkeskråningen, før den stopper endnu engang for at udvikle sig til en roterende hvirvelvind, og den proces gentog sig endnu en gang. Jeg konkluderer, at de 3 ringe blev dannet ved samme lejlighed, muligvis i en sekvens en efter en, og deres indbyrdes position var tæt, ikke p.gr.a. et tilfælde, men stedet i forhold til den nærliggende bakke.

Kilde:
The PROBE REPORT, Dec. 81, Vol. 2, No. 3.
Oversættelse: Helle Nielsen

BØGER og TIDSSKRIFTER

Anmeldelser

Af Kim Møller Hansen.

»Min første bog om verdensrummet«
af Lena Stiessel. Oversat fra svensk af Jørn E. Albert.
Gyldendal 1984.
45 sider, ill. kr. 82,00.

Denne nye bog om verdensrummet beskriver sammenhængen og lovmæssighederne i universet og vort solsystem set fra Jorden og fremhæver de forhold, der gør Jorden til noget ganske enestående — noget som man skal værne om.

Bogen indledes med skabelsen af vort solsystem ifølge »Big Bang«-teorien samt udviklingen fra de første organismer og forudsætningerne for liv på Jorden. Derefter berettes om Solen, Månen, Jorden og de øvrige planeter, galaksesystemer, universet, teorier om verdensrummets fremtid, mulighederne for liv andre steder og truslen mod Jorden i form af menneskets forurening.

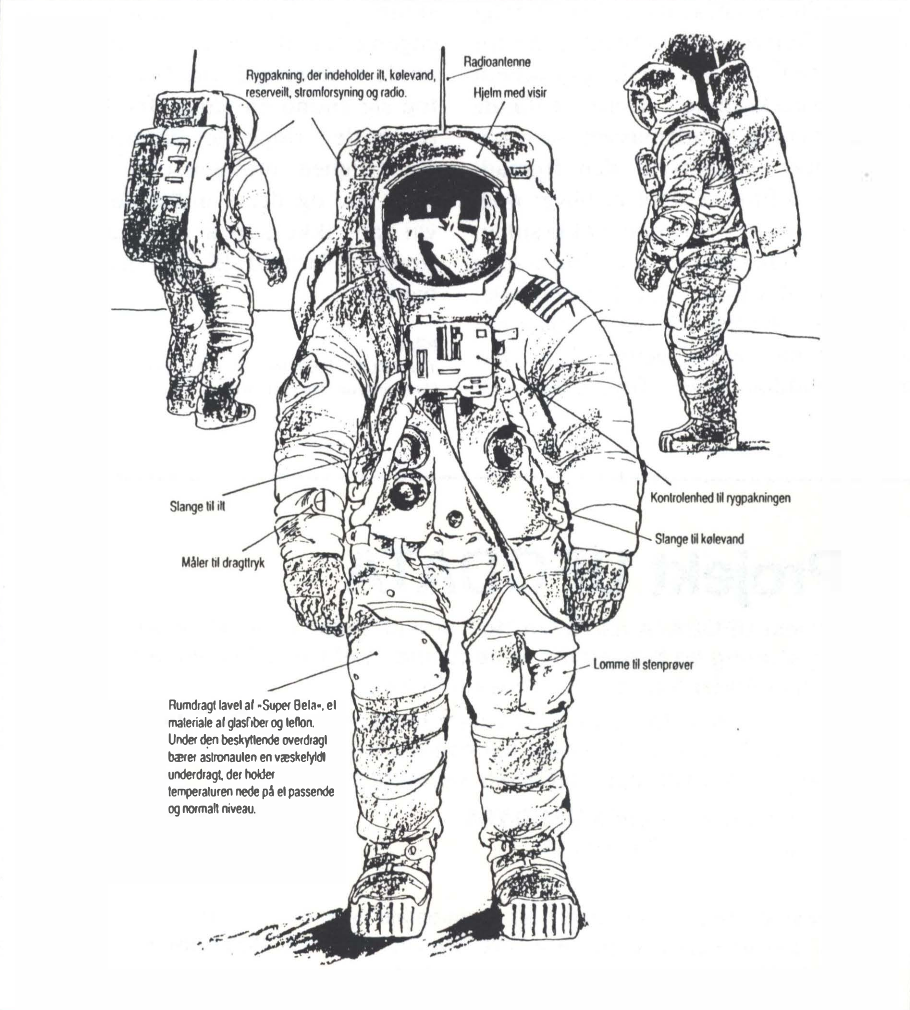
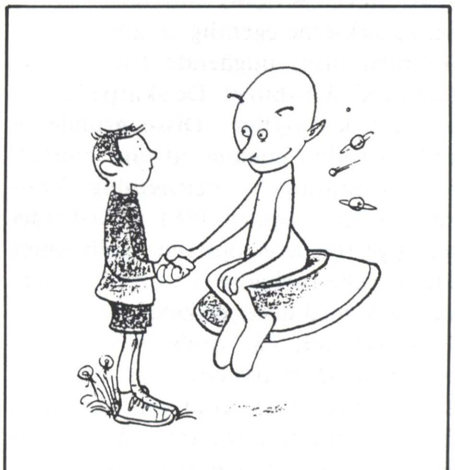

Illustration fra bogen.

Teksten er kort og saglig uden at være spor kedelig.

Bogens emner er oplagte at illustrere med en masse fotos, som vi kender dem fra andre astronomi-bøger. Men bogen udmærker sig ved ikke at indeholde et eneste fotografi, men derimod mange sort/hvide tegninger, instruktive kort og diagrammer.

En bog om astronomi vil naturligvis indeholde mange ufattelige store tal på afstande og tidsrum, men ved hjælp af gode sammenligninger og illustrationer bliver også tallene forståelige.

Liv i rummet behandles også i bogen.

Bogen har, bl.a. på grund af sin overskuelighed, håndbogspræg uden at være tør og kedelig. Sidst i bogen er der en kort litteraturliste og et register.

»Min første bog om verdensrummet« er, som titlen antyder, en børnebog og kan varmt anbefales som en gaveidé til børn og unge fra 11 år.

»HESSDALSRAPPORTEN« Betraktninger av rapporterte atmosfæriske lysfenomener og andre observerte objekter i Holtålen kommune og omkringliggende områder 1970-1984«

af Jan S. Krogh,
NIVFO, Boks 2119, 7001 Trondheim, Norge, 1984.
120 sider, ill. Nkr. 165,00.

Set med danske øjne kan det være svært at få indblik over de mange aktiviteter i og omkring lysfænomenerne i Hessdalen. Jan S. Kroghs netop udkomne rapport hjælper en hel del på overblikket. I et let forståeligt sprog redegør Krogh på overskuelig måde opsat i små afsnit fra hele udviklingen omkring sagen.

Indledningsvis redegøres der for de geografiske forhold i Hessdalen og omegn, ligesom befolkningen i området beskrives. Krogh nævner relevante observationer fra tiden før 1981, hvor Hessdalssagen for alvor begyndte, og viser gennem adskillige eksempler, at der verden over findes steder med tilsvarende lysfænomener.

Krogh gennemgår kort de mange forskellige teorier, der kan kaste lys over fænomenerne, og han argumenterer for og imod de enkelte teorier. Ingen teori er dog alene i stand til at forklare alle fænomenerne.

Forskningsresultaterne fra NIVFOs målinger i Hessdalen fremlægges sammen med flere tabeller.

Rapporten er illustreret med kort, avisudklip, tabeller, fotos fra UFO-NYT og fotos fra bogen »UFO Mysteriet i Hessdalen«.

Jan Krogh påpeger adskillige steder i rapporten, hvordan Arne Wisth' bog »UFO Mysteriet i Hessdalen« indeholder unøjagtigheder og fortolkninger, der yderligere har været med til at mystificere sagen.

Bagest i rapporten er der en fyldig litteraturliste over anvendte kilder, hvilket jo også burde være en selvfølge, men som desværre er en mangel i mange bøger om UFO-fænomenet.

HESSDALSRAPPORTEN giver udtryk for NIVFOs officielle holdning i Hessdalssagen, og i konklusionen fastslår NIVFO bl.a., at ingen beskrivelse af lysfænomener set i Hessdalen falder udenfor kendte forklarlige fænomener eller objekter.

Også læsere, som nøje har fulgt sagen i UFO-NYT eller NIVFO Bulletin vil have glæde af denne anbefalelsesværdige (men noget dyre) rapport.

UFO Fenomener over Norge

Jan S. Krogh, NIVFOs meget aktive medarbejder i Nord-Norge, er redaktør for et nyt og interessant tidsskrift »UFO Fenomener over Norge« (UFON), der netop er udkommet med sit første nummer.

NIVFO (Norsk Institut for Vitenskapelig Forskning og Opplysning) har i de sidste fire år udgivet tidsskriftet NIVFO Bulletin (NIB).

Hidtil har NIB indeholdt mest stof om UFO-fænomenet, men da det nævnes i NIVFOs formålsparagraf, at NIVFO skal sprede videnskabelig forståelse omkring *alle* former for pseudovidenskab, vil NIB fremover få mere stof om f.eks. astrologi, tankeoverføring, synskhed og scientology, således at UFO-stoffet ikke mere bliver så dominerende.

For at give NIVFOs medlemmer mulighed for stadig at få en oversigt over UFO-observationer i Norge og hvad der i det hele taget skrives om UFOer i den norske presse, er UFON skabt.

UFON er i A4-format og på 44 sider. Det er planen, at det skal udkomme 2-4 gange om året. Prisen i 1984 er Nkr. 40.00.

UFON bringer referater af UFO-relaterede artikler fra de fleste større og mindre norske aviser. Betydningsfulde artikler kommenteres af redaktøren, og UFON giver således læserne et indtryk af NIVFOs officielle syn på det som sker på UFO-fronten i Norge.

Til hvert referat angives en kode, der bl.a. angiver udklippets art, omfang, avisens navn samt et løbenummer.

UFON indeholder også statistikker over udklippene samt over de indrapporterede sager i den pågældende periode. Alt sammen meget overskueligt.

Tidsskriftet kan anbefales til alle der ønsker at følge med i den norske pressedækning på UFO-området og i den til tider noget hede debat mellem fl på den norske UFO-scene.

Der er stor interesse for

SUFOIs detektor!

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte formodes at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- *Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.*
- *Har en følsomhed på 500 μT/s.*
- *Afgiver ved alarm en summende lyd.*
- *Er transportabel — med en størrelse på 13 × 6 × 3 cm.*
- *Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.*
- *Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.*
- *Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.*

Ved køb leverer SUFOI . . .

- *En færdigmonteret og aftestet detektor.*
- *Batteri monteret i detektoren.*
- *Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.*
- *Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.*
- *Tekniske specifikationer.*
- *Alarm-skemaer.*

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- *En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.*

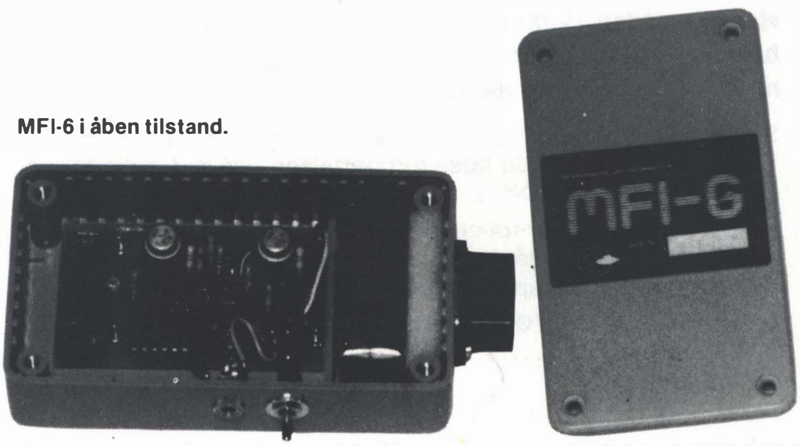
SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster
kun kr. 235,-
— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-.**

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller ekstern summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.
Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

MFI-6 i åben tilstand.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

